

SUFOI ©
ufo nyt
23. årg. Jan/Febr. 1981 Nr. 1

**Dansk nærobservation, UFO-forskning i USSR
SUFOI-kongres 1980
UFOer over KINA, Projekt STARLIGHT**

Abonnement 85 kr. årligt · Løssalg 15 kr. pr. nummer

ufo-nyt

23. årg. Jan/Febr. 1981 Nr. 1

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEFOTO:

Motivet fra Steven Spielbergs film
Nærkontakt af tredje grad.
Columbia-Fox.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SÆBY BOGTRYK OG OFFSET

INDHOLD:	SIDE
Leder: Nye horisonter	3
Officiel rapport: UFOer over Sovjet	4
Det stod i UFO-NYT for 20 år siden	7
UFO-klassiker: Syv UFOer observeret fra et B-36 bombefly	8
UFO-rapporter, Danmark	14
Fejlkilder: UFO på 40 watt!	20
Danske billeder: Foto fra 1959	22
Internationalt UFO-møde i København	24
Rapport fra Kina	27
En ufolog fortæller: 20 år med UFO-sagen	28
Aktiviteter: UFO-uge i Randers	31
Nyt om SUFOI: Til og fra medlemmerne	32
SUFOIs kongres 1980	34
Projekt Starlight: UFOer filmet?!	36
Sensationer fra Saturn	38
Livstidevandet/2: Det underbevidstes biologi	41
Synspunkter: Impulser og kræfter	44

SUFOI Reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049/4976

ABONNEMENT:

Bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingent (d.kr. 85,00 for året 1981) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

COPYRIGHT:

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen.

ADRESSEÆNDRINGER

Bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

FÆLLESABONNEMENT med Det Ukendte:

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 25,00, hvis de også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1981 plus DET UKENDTE, 3. årg., samlet koster kr. 145,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

FORMÅL

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

Ekspedition og regnskab:

Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte. Giro: 9 11 77 25.

SUFOI's formand, Informationsafdeling:

Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte,
tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Jernaldervej 249 A, 2.th., 8210 Århus V, tlf. (06) 24 14 32.

Næstformand, Repræsentant for Nordjylland:
Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg,
tlf. (08) 16 33 19.

Ansv.hav. redaktør: Iver O. Kjems,
Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Flemming Ahrenkiel,
Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Redaktionssekretær, Repræsentant for Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg,
tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen,
Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen,
Bakkehavn 8, 2970 Hørsholm.

SUFOIs Foredragsafdeling: Erling Jensen,
Ingstrup Allé 35 A, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Oversættelsescentral: Inge Voigt, Lyngen 17 B,
2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

FOTA - Forskningsteknisk Afdeling: Bent Aalborg,
Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag,
Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrånt 3-15 A,
2620 Albertslund, tlf. (02) 6 44 69.

SUFOIs Efterforskningsafdeling: Ole Henningsen,
Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested,
tlf. (03) 94 11 69.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt,
Lyngen 17 B, 2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

SUFOIs Rapportcentral: Ejner Nielsen,
Konvalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant i København: Jens-Henrik Glinthborg,
Østrigsgade 29, 2.th., 2300 København S,
tlf. (01) 59 17 57.

Repræsentant i København: Arne Edlich,
Galgebakken Skrånt 3-13 A, 2620 Albertslund.

Repræsentant i Roskilde: Poul-Erik Jensen, Sdr. Ringvej 80, 3. tv., 4000 Roskilde, tlf. (03) 35 11 60.

Repræsentant for Lolland-Falster: Kim Møller Hansen,
Nr. Bouleværd 63, 1., 4800 Nykøbing F.,
tlf. (03) 85 22 17.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):
Jesper Sand Damtoft, Fuglesangs Allé 24,
8210 Århus V, tlf. (06) 15 64 34.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):
Bent Eriksen, Avisbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia,
tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Sønderjylland: Ole Christensen,
Hesseldam 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N-5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral,
tlf. (05) 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Red.

LEDER

Nye horisonter

Af Flemming Ahrenkiel

Så har vi povet springet, og det er med store forventninger og megen spænding, at vi denne gang sender UFO-NYT ud til vore læsere og medlemmer — et UFO-NYT, der helt har ændret udseende, format, opsætning og stofmængde, men som forhåbentligt er blevet og bliver endnu mere spændende.

UFO-NYT er blevet dobbelt så stort — fra A5 format til A4 — fra og med dette nummer 1/81, og alligevel med uændret sideantal. Hvis tekststørrelsen var bibeholdt uændret ville det nye format have medført en 100% forøgelse af læsestoffet, men også her har vi foretaget en ændring, som vi føler er endnu en forbedring sammenlignet med det »gamle UFO-NYT« - tekststørrelsen er nemlig blevet forøget en smule, så hele bladet dermed er gjort mere læsevenligt. Alt i alt vil tekstmængden i det nye UFO-NYT være ca. 50% større end tidligere og mulighederne for at bringe større og bedre billedmateriale er forøget i samme grad, hvad vi håber dette og de følgende numre vil illustrere.

Dette store skridt, som hermed er taget med UFO-NYT, er taget efter mange og lange overvejelser — ikke mindst økonomiske. Men det er faktisk lykkedes at producere det nye blad under forudsætning af en yderst moderat forhøjelse af prisen på årsabonnementet for 1981. Selvom bladet er blevet dobbelt så stort, så er

prisen for et årsabonnement steget mindre end 15%, nemlig fra kr. 75.- i 1980 til kr. 85.- i 1981. Udnytter man yderligere den rabat, der ligger i et fællesabonnement med »Det Ukendte«, så er prisen for UFO-NYT i 1981 faktisk kun kr. 72.50, idet Fællesabonnementet koster kr. 145.- for 1981. Og så kan man hver måned glæde sig over et få et tykt, spændende tidsskrift ind af brevsprækken — UFO-NYT i de ulige måneder og Det Ukendte i de lige måneder, i alt 12 numre!!

Som nævnt indledningsvis er vi specielt i UFO-NYT's redaktion spændt på læsernes reaktion på det »nye« UFO-NYT. SUFOI har med dette projekt povet pelsen i et forsøg på at levere sine medlemmer og læsere et kvalitets-tidsskrift, der både hvad angår udseende og indhold er på toppen. Om eksperimentet bliver en succes kan kun tiden vise, men bl.a. vore læsers dom vil være af stor betydning.

Tager læserne med begejstring mod det nye UFO-NYT — en pæn præsentation i diverse aviser og blade vil vi da også være glade for — og hjælper de os med et få gjort bladet kendt blandt så mange mennesker som muligt (hvorved abonnementstallet forhåbentlig stiger som en raket!), så har vi i fællesskab gjort en

Fortsættes side 47

OFFICIEL RAPPORT

UFOer over Sovjet

Af Per Andersen

Ny sovjetisk rapport afslører eksistensen af et officielt ufo-forskningsprojekt i USSR.

Som regel er det sparsomt, hvad den vestlige verden får at vide om den forskning, der foregår i USSR, og det gælder selvfølgelig også hvad angår ufoerne. Når der så endelig kommer informationer fra USSR om deres forskning, bliver de naturligvis modtaget med speciel interesse.

Vores viden om ufo-forskningen i østlandene, specielt Sovjet, stammer hovedsagelig fra enkelte kontakter i disse lande, og sjældent drejer det sig om andet end mere eller mindre velundersøgte observations-beretninger.

Men nu er der kommet en officiel rapport om den russiske ufo-forskning. Rapporten er skrevet af L. M. Gindilis, D. A. Menkov og I. G. Petrovskaya og har titlen: »Observationer af anormale atmosfæriske fænomener i USSR: Statistiske analyser«. Selv om det ikke er nævnt i titlen, er der i teksten ingen tvivl om, at den handler om: Ufoer.

Rapporten blev udgivet i USSR i 1979 og i en oversat udgave udsendt fra det amerikanske NASA som »NASA Technical Memorandum No. 75665« i februar 1980. Endelig har den amerikanske ufo-organisation Center for UFO Studies udgivet den i juni 1980, hvorfra SUFOI har modtaget et eksemplar.

Rapporten er på en lang række punkter interessant. F.eks. fremgår det, at projektet (der nu tilsyneladende er slut) blev startet efter

en beslutning fra Afdelingen for Almen Fysik og Astronomi ved det sovjetiske Videnskabernes Selskab. De tre forfattere er henholdsvis ansat ved Institut for Rumforskning, Moskva's Institut for Polyteknisk Fysik og det Statslige Astronomiske Institut.

Projektet fik 207 ufo-rapporter stillet til rådighed af Dr. Zigel, og efter en indkodning på hulkort blev der udført en række statistiske analyser. Endvidere blev der foretaget sammenligninger med statistikker over ufo-fænomenerne udført af Poher og Vallee.

Aspekterne, der blev analyseret, er for de flestes vedkommende meget lig de almindelig kendte vestlige statistikker over ufo-rapporterne, ligesom resultaterne i mange tilfælde er i nøje overens-

stemmelse med vestlige resultater. Rapporten indeholder dog også statistik-typer, som i hvert fald jeg ikke har set før, og nogle af resultaterne kan umiddelbart virke overraskende.

Rapporten slutter med følgende konklusion:

»En konklusion af de observerede fænomeners natur kan ikke drages på grundlag af tilgængelige data. Nogle af dem kan sikkert tilskrives optiske effekter i atmosfæren. Men langt de fleste af tilfældene er tydeligvis af en fuldstændig anden type. Især den store procentdel af uafhængige observationer, foretaget fra forskellige positioner med hundreder af kilometer imellem, underbygger dette.

For at opnå mere præcise konklusioner må der være flere troværdige data tilgængelige. Rapporter om observationer af unormale fænomener skal være veldokumenterede. Frembringelsen af sådanne rapporter skal organiseres såvel gennem de eksisterende net af meteorologiske, geofysiske og astronomiske observations-stationer, som gennem andre officielle kanaler.

Spørgsmålet om at opsætte instrumentelle springstationer må omhyggeligt gennemgås.

Vores opfattelse er, at eksisterende sovjetiske og udenlandske data berettiger starten af sådanne studier.

Videreførelse af de statistiske analyser af de tilgængelige data og studier af de anormale fænomeners fysiske parametre foreslås.

Kilde:

Gindilis/Menkov/Petrovskaya:

Observations of Anomalous Atmospheric Phenomena in the USSR: Statistical Analysis. Results of Processing First Sample of Observational Data.

Center for UFO Studies, Evanston, 1980.

I det amerikanske tidsskrift OMNI's november-nummer 1980 bringes flere interessante oplysninger om den sovjetiske »UFO-situation«:

Det er interessant, at forfatterne af denne sovjetiske rapport undgår ordet UFO: »Vi betragter det tidligere brugte udtryk UFO som mindre tilstrækkeligt for dette værks resultater, da det ville indebære en bestemt fortolkning af de observerede fænomener.«

Her er nogle facts fra rapporten:

- Hovedparten af tilfældene (76%) er alle sket i 1967. En hurtig forøgelse af antallet af tilfælde dette år skyldtes vel nok en stor respons på en udsendelse i det sovjetiske fjernsyn, hvori alle sovjetborgere blev opfordret til at rapportere ethvert UFO-tilfælde.
- Af de 130 vidner, som oplyste om deres stillinger, havde mindst 66% højere uddannelser, f. eks.: videnskabsmand (25%), piloter (11%), ingeniører (17%), service-medarbejdere (6%) og laboratoriemedarbejdere (7%).
- i 2/3 af tilfældene var der mange vidner, og heraf registreredes 15% som »masseobservationer«.
- De beskrevne objekter var lige så mangeartede som de vidner, der berettede om dem. Der blev nævnt former som diskos-, stjerne-, halvmåne-, elipse- og cigarformede objekter.
- I mange tilfælde viste de observerede UFOer markante uregelmæssigheder i deres bevægelser og hastigheder. I et kapitel i

АКАДЕМИЯ НАУК СССР
ИНСТИТУТ КОСМИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ

Пр . 473

Л.М.Гиндилис, Д.А.Меньков, И.Г.Петровская

НАБЛЮДЕНИЯ АНОМАЛЬНЫХ АТМОСФЕРНЫХ ЯВЛЕНИЙ В СССР.

СТАТИСТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ

Результаты обработки первой выборки наблюдательных
данных

Представлено к печати

членом-корреспондентом АН СССР

И.С.Кардашев

1979

Den oprindelige forside til den sovjetiske rapport om UFO-observationer i USSR.

rapporten med titlen: »Objekternes flyvebane« står der »for 122 objekters vedkommende blev der bemærket betydningsfulde særheder, såsom pludselige kursændringer, svæven på stedet, manøvrer, rotationer og usædvanlige flyvebaner.

- Som så mange UFO-rapporter er majoriteten af de russiske tilfælde af kategorien »lydløs tilsynkomst; i de sjældne tilfælde, hvor fænomenet var ledsaget af lyd, vil en speciel analyse være nødvendig«.

Dette er faktisk hele ideen med denne rapport, for forskerne kommer ikke til nogen konklusion, og de tager intet standpunkt . . .

Tidligere på året benægtede Sovjetunionens nyhedsavis PRAVDA rygter om, at det russiske videnskabernes akademi var involveret i UFO-forskningen. Pudsigt nok dukker dette dokument så op, tilsyneladende helt i strid med artiklen i PRAVDA.

Og den sovjetiske rapport er nu til at få for offentligheden gennem CUFOS, Center for UFO Studies.

CUFOS direktør J. Allen Hynek siger: »I realiteten ved PRAVDA ikke, hvad Videnskabernes Akademi laver. Det er ikke kun et rygter; vi greb dem på fersk gerning.«

En statistisk analyse er kun så god som pålideligheden af de rå data. UFO-observationerne i rapporten var alle stillet til rådighed af Dr. Felix Y. Zigel, professor i astronomi og kosmonautik ved Moskvas Flyve Institut.

Dr. Zigel, som De måske husker fra tidligere omtale i UFO-NYT, er af flere vestlige UFO-skeptikere blevet betragtet som »den russiske UFO-kults regerende zar«. Zigel er blevet kritiseret for at have tvivlsomme akkreditiver og for at være leder af Sovjets UFO-rygtefabrik.

»Hvis De ser på de publikationer, som Dr. Zigel har skrevet gennem sin karriere,« sagde Dr. Richard Haines for nylig, »er hovedparten gode, sunde, teknisk velfunderede videnskabelige artikler, og så kan læseren selv dømme, hvad disse ord står for.«

Dr. Zigel.

Som en af kosmonauternes instruktører har Zigel skrevet talrige artikler om rum- og aeronautisk forskning. I 1966 bragte det sovjetiske blad »Videnskab og Religion« en artikel af Dr. Zigel med titlen »Telepati: En videnskab for fremtiden« omhandlende hans interesse for ESP-forskning. En anden ting hos Dr. Zigel, der er værd at bemærke, er hans standhaftige modstand imod interviews. Hans frygt for at blive forkert citeret, i hvert fald i USA, er yderst velbegrunderet. Zigel har aldrig været så vidtløftig at påstå at have haft personlig kontakt med UFOer. Ej heller har han været indblandet i historier, hvori der forekommer UFO-besætninger eller -landinger.

Selv så tidligt som i 1967, ifølge en speciel nyhedsrapport til avisen New York Times (10.12.67), påstod Zigel, at UFO-problemet allerede ville have været løst, »hvis ikke sensationelle og uansvarlige anti-videnskabelige påstande om »flyvende tallerkner« havde været rodet ind i det.«

Notitser om sovjetiske UFOer er dog alligevel dukket op de særeste steder. Indtil for nylig var en lærebog med titlen »En introduktion til rumvidenskab. Bind 2« obligatorisk læsning i det fysiske fakultet ved USAs Luftvåbenakademi.

I et af kapitlerne, »Uidentificerede flyvende objekter«, bærer en del af materialet tydelig lighed med en rapport fra det russiske videnskabernes akademi, hvori der bl. a. står: »den 24. juli 1957 åbnede russiske antiluftskyttsbatterier på Kuril-øerne ild mod nogle UFOer, og på trods af, at alle batterierne fyrede mod UFOerne, ramte ingen af skuddene de lysende og hurtigt flyvende objekter«.

Det meste af dette nu udeladte kapitel indeholder endvidere: identifikation af former, opførsel, effekter og ekspertudsagn, som alle har elementer tilfælles med den russiske rapport.

I de sidste måneder af året 1967 havde både USA og USSR officielle videnskabelige kommissioner, der undersøgte UFOer, men i 1968 blev den amerikanske kommission nedlagt, og russerne kom samme år med sin erklæring om, at UFOerne ikke eksisterede. I februar 1968 fremkom der kritiske udtalelser vedrørende UFOer i PRAVDA, så de russiske ufologer gik under jorden, ligesom flere af deres amerikanske kolleger.

Det var under den officielle støtte for UFO-forskningen i perioden før 1968, at Zigel samlede sine data til den nu aktuelle rapport fra videnskabernes akademi, og deri ligger det betydningsfulde; for Zigel vidner om den højeste kaliber. De rapporterede om observationer af luftfænomener, hvoraf mange endnu ikke kan forklares.

Et faktum er, at UFO-rapporterne stadig indløber, og at man efter 30 års studier faktisk ingen fremskridt har opnået. Med det antal UFO-tilfælde på 100 pr. dag, vi har nu, er det nødvendigt at udvikle nye

UFO-feber i Sovjet- unionen

Pravda synes, at det er på
tide at dementere
flyvende tallerkeners
eksistens

Fra vor korrespondent
MOSKVA, TORSDAG AFTEN

Flyvende tallerkener. — Findes de? Ja, det er muligt, siger visse sovjetiske forskere. Nej, dundrer videnskabs-akademiet. Alle rapporter om uidentificerede flyvende genstande, UFO'er, er kun »antividskabelige sensationer og spekulationer. De observerede genstande er alle af velkendt oprindelse«, hedder det.

Spørgsmålet om UFO'er har tydeligt givet anledning til en animeret diskussion, og i dag tog selve partiorganet Pravda sagen op og tilbageviste skarpt de personer, som i den sovjetiske presse, radio og TV har påstået, at man endog i Sovjetunionen i løbet af de sidste år har iagttaget UFO'er, og at man ikke kan se bort fra, at det drejer sig om ukendte rumfartøjer.

Pravda meddelte, at spørgsmålet om UFO'er er blevet behandlet ved et specielt møde med videnskabernes akademis afdeling for almen og anvendt fysik, og at man således har fastslået, at rapporterne om UFO'er ikke er andet end propaganda, og at de har karakter af antividskabelige sensationer. Disse spekulationer har intet som helst videnskabeligt grundlag, og de iagttagne genstande er alle af velkendt natur, forklarede akademiets formand.

Komité nedsat

Det er kun kort tid siden, den sovjetiske presse, radio og TV blev opmærksom på UFO'er, og en kendt astronom, professor Zigel ved Moskvas flyveinstitut afslørede, at ca. 200 mystiske genstande var blevet iagttaget endog med det blotte øje men også på radarskærme. Og for nærmere at tydeliggøre disse problemer og indsamle informationer nedsattes en speciel komité samtidig med, at folk blev opfordret til at rapportere deres iagttagelser. Endvidere hørtes røster om et intimt samarbejde med forskere i de vestlige lande på dette område.

Men af en eller anden grund synes myndighederne nu, at det er gået for vidt med denne »tallerkenfeber«, og at det er på tide at vende tilbage til det vanlige og fastslå, at den gamle og prøvede teori, at det alt sammen er bluff fra ende til anden, og ingen uidentificerede flyvende genstande overhovedet kan komme i gær.

Også de danske aviser bragte meddelelser om den sovjetiske holdning. Her et klip fra Berlingske Tidende for d. 1. marts 1968.

parametre for at udforske dette globale fænomen, der ikke vil forsvinde.

UFO-debatten kan kun afklares af et internationalt konsortium af seriøse forskere. Men internationalt samarbejde er dog forbundet med ret så svære praktiske problemer. Husk på, at UFOerne er set og

ses i mindst 130 lande verden over, og derfor synes alene problemet med oversættelse uoverskueligt. Proceduren fremover må være gennem et internationalt, eksisterende net med oversættelsesfaciliteter, såsom UNESCO. Det lader også til at sådanne tanker er fremme. Lad os ikke tillade, at data for yder-

ligere tre 10-år blot får lov at hobe sig op.

— — —
Artiklen i OMNI, november 1980 er skrevet af E. Lee Spiegel, som har produceret en række serier for NBC radio omhandlende uforklarelige fænomener.

Oversættelse: HPE/PK.

DET STOD I UFO-NYT for 20 år siden

Under denne overskrift er det min mening at bringe klip fra gamle numre af UFO-NYT. Klippene, der vil dække både dansk og udenlandsk stof, bliver bragt uden nogen form for kommentarer.

Tanken med disse klip er bl. a. at vise, hvad der rørte sig på UFO-fronten for 20 år siden, og de behøver på ingen måde at dække det, SUFOI står for i dag.

Jørgen Bengtvig.

Den hellige stjerne en tallerken besætningen engle - erklærer en præst

»The Telegram« 5. januar 1960
(specielt).

En præst fra den forenede kirke, han fortalte sin menighed, at Betlehemsstjernen kan have været en flyvende tallerken — og Bibelens engle kan have været mænd fra andre planeter, han var »dødens alvorlig«.

Han sagde i dag:

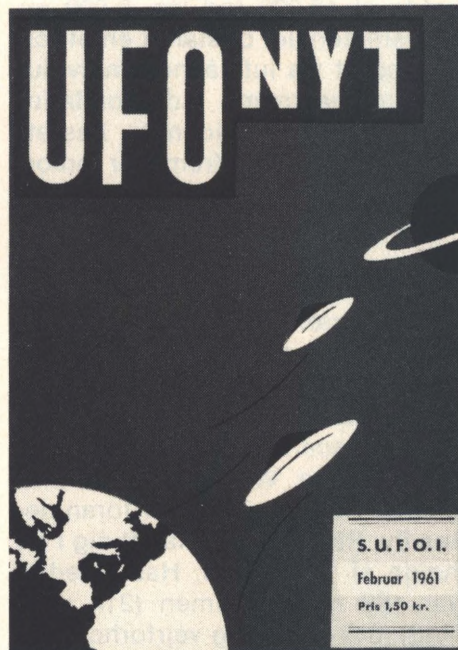
»Jeg tror, det mere er en sandsynlighed end en mulighed«.

Pastor Helmut Wipprecht fremsatte sin anskuelse i en prædiken, hvor han benyttede Bibelen til at vise, at der burde gives mere agt på folk, som påstår at have set flyvende tallerkener. Han forklarede, at »stjernen« over Betlehem

ikke virkelig kunne have været en stjerne, da stjerner bevæger sig i stadige baner og ikke hæver og sænker sig over krybber. »Gengivelsen af dette fænomen er kun een af en række beskrivelser af »uidentificerede objekter« i Bibelen«, sagde han.

Op i en tallerken.

Elias, f. eks. var sikkert ikke virkelig opløftet til himmels i en »vogn med ildheste« — det er mere sandsynligt, at han steg op i en flyvende tallerken. Mr. Wipprecht sagde endvidere, at Bibelens beskrivelse af engle passede på »intelligente væsener fra andre planeter«. — »Bibelen antyder, at der var en tid, da Jorden regelmæssigt blev besøgt fra rummet, — og at disse besøgende faktisk giftede sig med mennesker«, tilføjede han, »og engle, som giftede sig med jord-kvinder, kunne ikke have været ånder, fordi Bibelen klart udtrykker, at engle ikke gifter sig. — Nej, de var højst

sandsynligt besøgende fra rummet, som rejste i flyvende tallerkener«.

(Pastor dr. E. E. Long, generalsekretær i den forenede kirke, sagde i dag om pastor Wipprecht's teori, at det var en »interessant tanke«.

»Men det er ikke på den måde, jeg tænker på engle og Jesu fødsel«, tilføjede han, »Mr. Wipprecht har imidlertid ret til at udkaste teorier, om hvad som helst han ønsker«).

Syv UFOer observeret fra et B-36 bombefly

Af Dr. Richard F. Haines.

Det amerikanske luftvåbens officielle arkiver samlet under kodebetegnelsen »Projekt Blue Book«¹⁾ indeholder interessant materiale for UFO-forskere. Denne sag er blevet udvalgt til fornyet undersøgelse på grund af det relativt store antal øjenvidner, deres uddannelse og det enestående sted, hvorfra observationen fandt sted, nemlig i en højde af 18.000 fod (ca. 6.000 m). Bevismaterialet består af en officiel rapport fra luftvåbnet, individuelle underskrevne vidneforklaringer fra otte implicerede besætningsmedlemmer (fremover forkortet: BM), tegninger og adskillige sort/hvide fotografier.

Kortfattet fremstilling

»På en træningstur den 19. maj 1952 over området ved San Angelo, Texas, observerede BM'er på et RB-36 bombefly fra 31. Strategiske Rekognoscerings Eskadrille, 5. Strat. Recon. Wing., syv uidentificerede flyvende objekter foran deres fly. RB-36'eren befandt sig i en højde af 18.000 fod. Hastigheden var 189 miles i timen (214 mph TAS) (345 km/t.), og vejrforholdene i området var CAVU (forkortelse for Ceiling and Visibility Unlimited, dvs. optimale observationsbetingelser, o.a.), med vindhastigheder fra vest (315°) op til 35 knob (65 km/t.). Observationstidspunktet var 0148 GCT (Greenwich Civil Time. Lokaltidspunktet var 2005, jvf. senere i teksten, o.a.) og flyets nøjagtige position 30° 37' N, 100° 47' V; nøjagtig kurs: 301°.

De syv objekter kom til syne i en lodret række i flyets kl. 11-position i en afstand af omkring 50—75 miles. Det nederste objekt befandt

sig i en højde af ca. 25.000 fod og det øverste i 60.000 fods højde. Der blev afgivet flere modstridende angivelser med hensyn til observationens varighed, men det formodes, at den har været mellem 15 og 20 minutter. Objekterne tabtes af syne ved en position omkring 30° 53' N, 101° 20' V, fordi lysforholdene blev meget ugunstige på grund af flyets kurs direkte mod den ned-

ne som hvide, vanillekranseformede og af karakter ligesom kondensstriber. Under observationen blev der anvendt en kikkert (forstørrelsessevne: 6 gange). Radaroperatøren bemærkede ikke noget usædvanligt på flyets radarskærm.

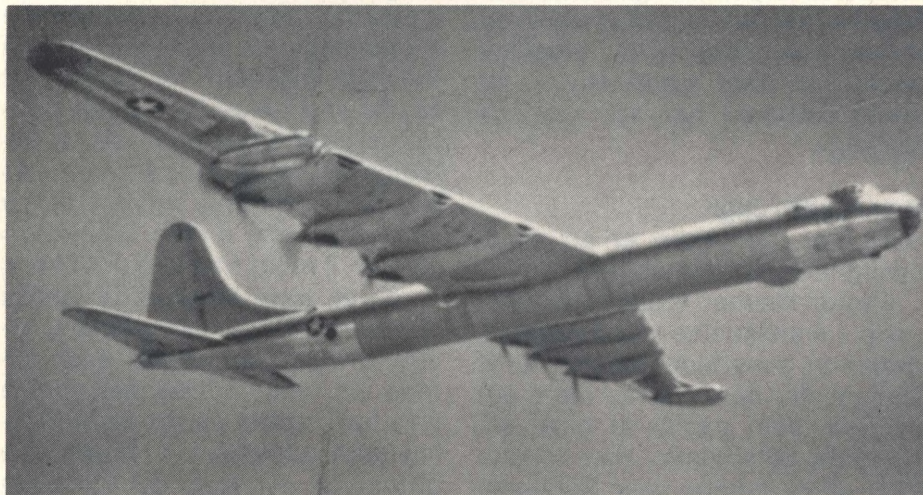
Kaptajnen kaldte stationen i San Angelo over radioen, og en observatør dernede på stedet kunne ligeledes se objekterne.

Dr. Haines er ansat hos NASA, tilknyttet Life Sciences Directorate ved Ames Research Center og medarbejder ved J. Allen Hyneks Center for UFO-Studies. Haines har redigeret bogen »UFO Phenomena and the Behavioral Scientist« og har netop udgivet en ny betydningsfuld bog: »Observing UFOs«.

adgående sol.

Objekterne var hvide. Der foreligger ikke oplysninger om deres størrelse. Et BM beskrev objekter-

Et BM havde sit 24 x 36 mm kamera med farvefilm med om bord. Han tog 6 fotografier, hvoraf dog kun to er af nogen værdi. De to dia-

positiver blev bilagt rapporten fremsendt til Air Technical Intelligence Center (Flyveteknisk Efterretningskontor. o.a.) på Wright-Patterson Air Force Base. De vedlagte fotografier er forstørrelser af diapositiverne. Hvis de fremvises med en dia-projektor, fremtræder objekterne tydeligt».

Således slutter den kommenterende del af Blue Book's rapport. Denne del følges af de otte BM-ers vidneudsagn. Fire af disse suppleres af skitser. Citationstegn angiver citater fra BM-ernes originale rapporter.

BM-ernes placering i flyet

Det vil være nyttigt at danne sig en forestilling om flyets interiør og de forskellige observatørens placering under observationen, da sådanne forhold er afgørende for, hvad det enkelte vidne har kunnet observere. Det er desværre ikke muligt med sikkerhed at fastslå, hvilken placering alle de enkelte vidner har haft, fordi mikrofilmen (modtaget fra Library of Congress), som indeholder denne sags data, ikke giver oplysning herom. Ikke desto mindre er det muligt definitivt at afgøre, hvor tre af BM-erne opholdt sig, og yderligere to personer (kaptajnen og andenpiloten) kan med nogenlunde sikkerhed lokaliseres på baggrund af de foreliggende oplysninger i selve teksten.

Besætningen bestod af i alt 22 mand. Figur 1 viser 9 af disses placering i den forreste del af flyet. Numrene 3 og 5 angiver henholdsvis andenpilotens (højre sæde) og kaptajnens (venstre sæde) placering. Udsynet fra disse to positioner er fremragende på grund af de store ruder, som det boble-lignende cockpit-tag består af. Figur 2 illustrerer cockpit-sektionen set bagfra til højre mod andenpilotens sæde.

Figur 3 viser observations-kuplen (eller »blister«, dvs. en næsten halvkugle-formet kuppel af plexiglas) og dens instrumenters anbringelse. Bemærk, at udsynet herfra ville være hæmmet af sigtet på den maskinkanon, som normalt er påmonteret det viste stativ. Sigtet ville gøre det vanskeligt for observatøren at dreje sit hoved således, at han kunne se direkte i flyveretningen.

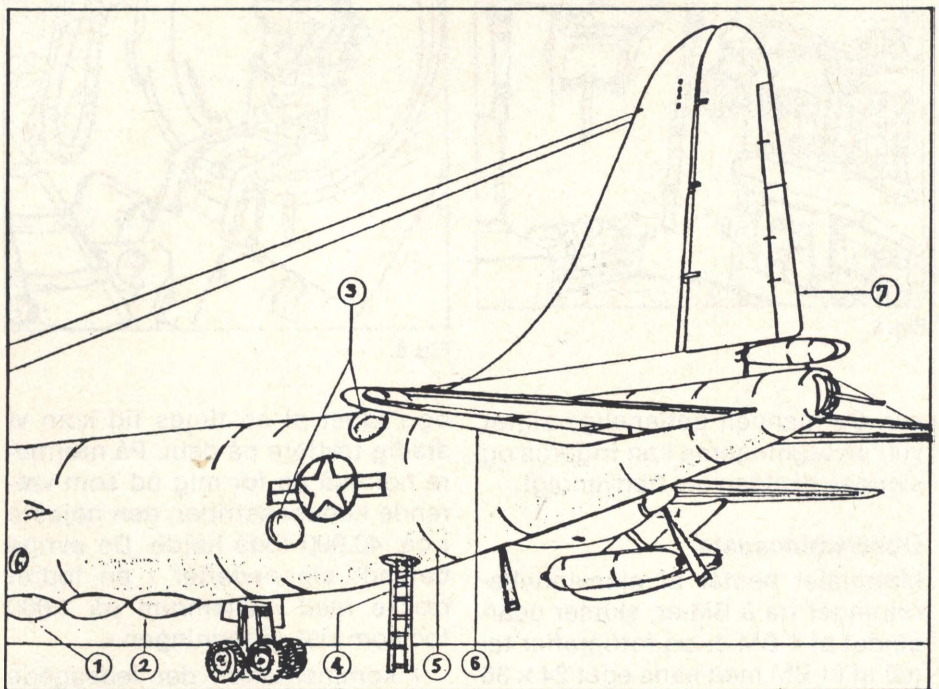
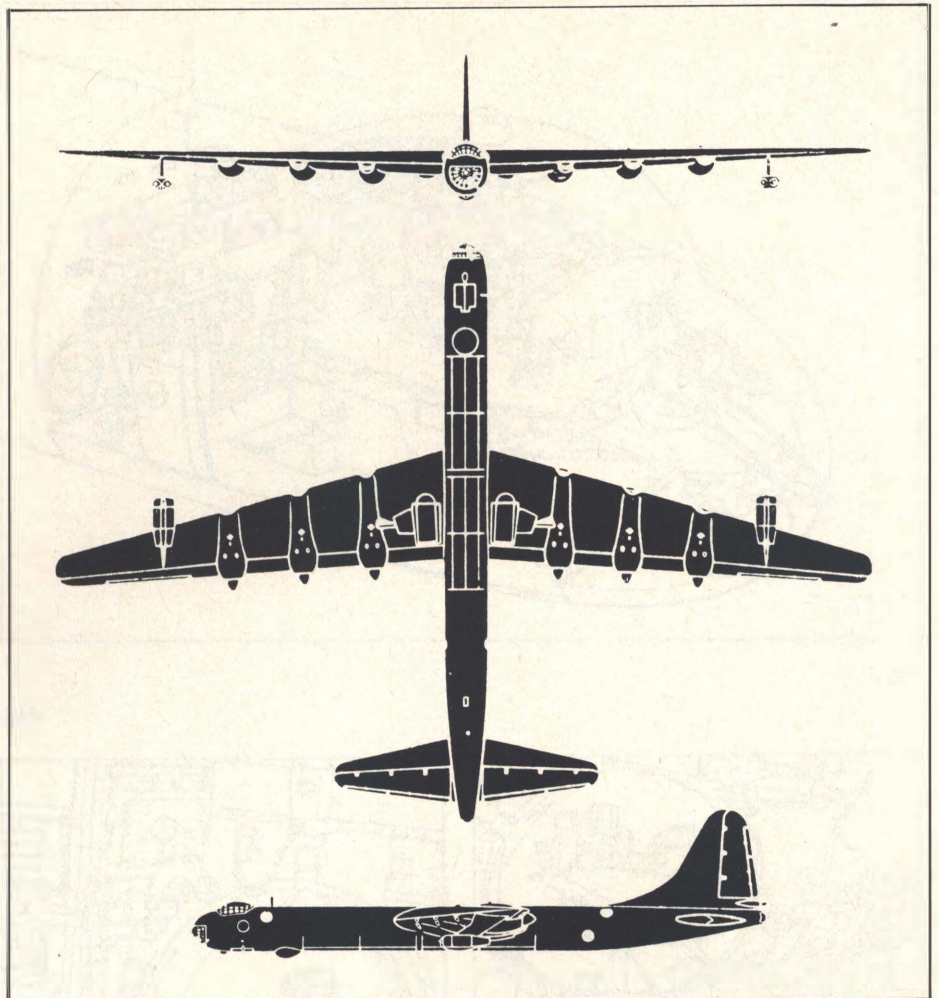

Fig. 4. 1 og 2: Radarudstyrs placering. 3: Kupler, hvorfra der blev observeret.
4: Indstigningsluge. 5: Skillerum til agterskroget. 6: Højderor. 7: Sideror med trim.

Det vides med sikkerhed, at mindst to involverede BM-er opholdt sig agterude. De så objekterne fra nr. 3 på figur 4. På tegningen ses flyet bagfra fra venstre side.

Figur 5 og 6 giver et indtryk af en typisk nedre og øvre observationspost. Bemærk igen, at det er forholdsvis vanskeligt, men dog ikke umuligt, at se lige fremad i bevægelsesretningen fra disse plad-

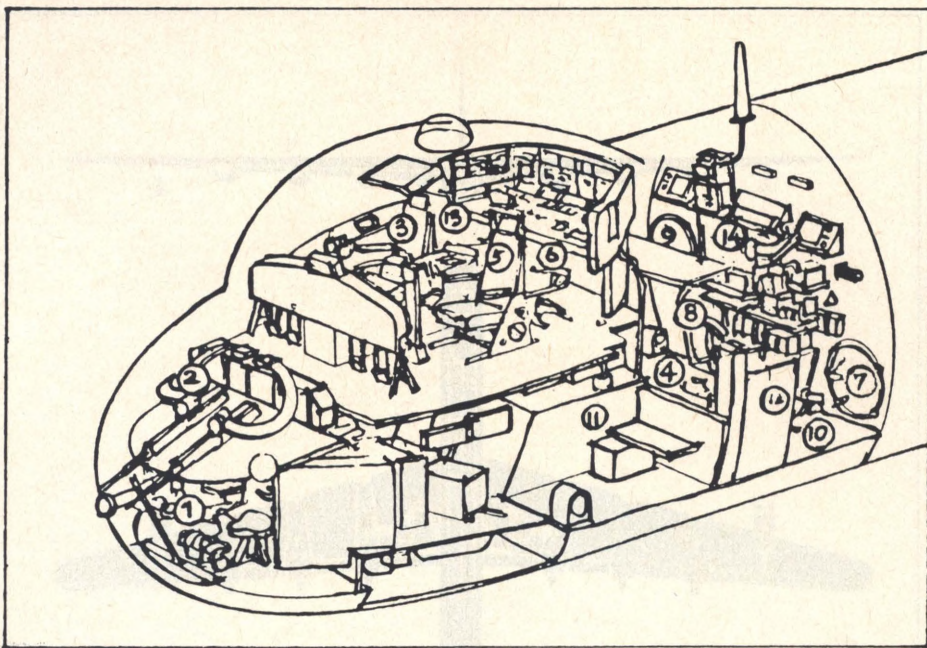

Fig. 1.

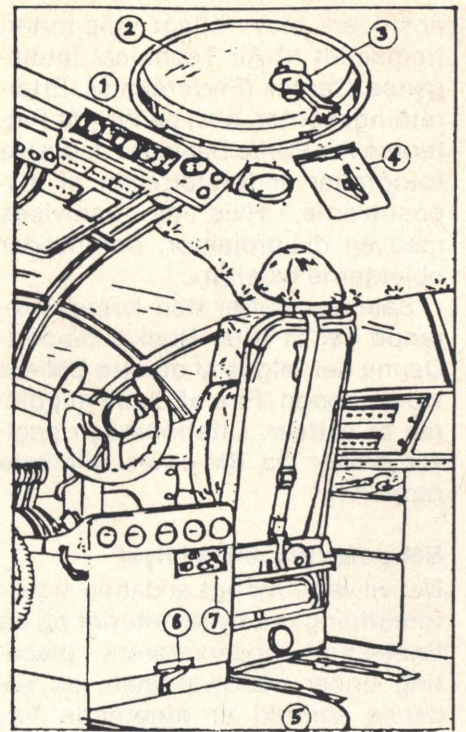

Fig. 2.

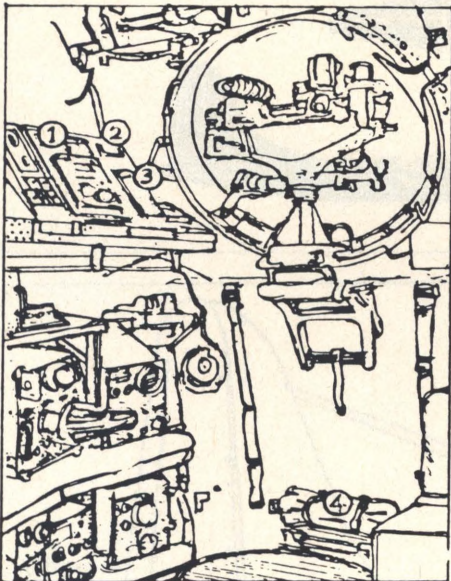

Fig. 3.

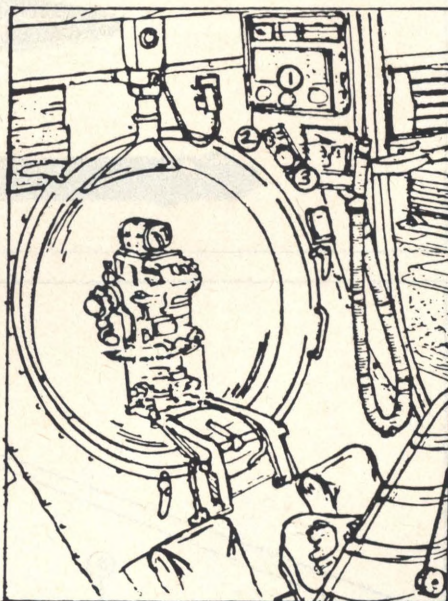

Fig. 5.

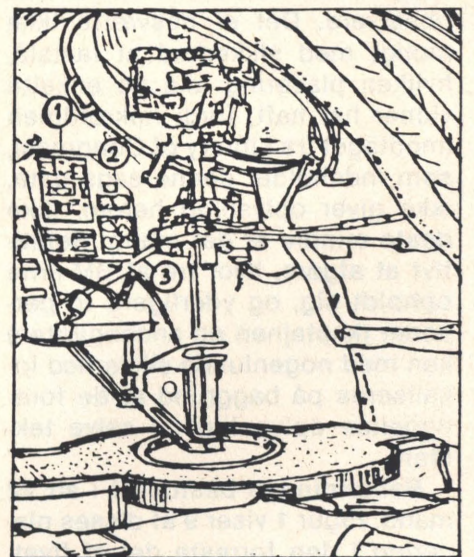

Fig. 6.

ser. De manuelt betjenelige sigter vist på tegningerne kan frigøres og svinges til siden om nødvendigt.

Observationsdata

Materialet består af øjenvidnebetretninger fra 8 BM'er, skitser udarbejdet af 4 BM'er og fotografier taget af et BM med hans eget 24 x 36 mm kamera fra en ukendt position. Et af disse fotos er gengivet her både som totalbillede og i udsnitsforstørrelse.

Kommentaren fra ophavsmanden til figur 7 A lyder som følger: »... jeg observerede syv uidentificerede, glødende objekter ret forude. Vi fortsatte på samme kurs,

og i løbet af en times tid kom vi stadig tættere på dem. På nærmere hold så de for mig ud som værende kondensstriber; den højeste i ca. 40.000 fods højde. De øvrige befandt sig nedefter i en lodret række med mellemrum på 1.000 fod som vist på tegningen.«

I kommentaren, der ledsagede den næste skitse, 7B, stod bl. a.: »... syv strålende lys på stribe kom til syne i vestlig retning... lysene så i omkring 30 minutter ud til at være cirkulære og derefter »flyde ud« eller opløse sig ligesom kondensstriber... Medens vi fløj afsted, var det, som om vi ikke kom nærmere på dem. Jeg rapportere-

de over radioen denne observation til stationen i San Angelo, og operatøren der observerede hændelsen fra jorden.«

Til den tredje tegning, 7C, var følgende udtalelse: »Jeg observerede (i venstre side) kl. 12.00. De (objekterne) dannede en lodret række. Da vi kom nærmere, blev afstanden mellem pletterne uensartede og den lodrette formation efterhånden brudt.«

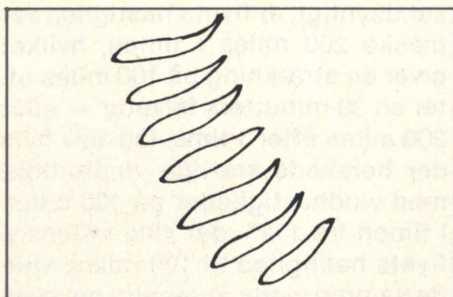
Bemærkningerne til 7D indeholdt bl. a. følgende passus: »Medens vi fløj afsted, blev der over det interne samtaleanlæg spurgt om, hvad det var for noget, der befandt sig foran os... Jeg betjente

den højre scanner og kunne ikke se noget. Venstre scanner-operatøren rapporterede, hvad han så. Jeg forlod min post og kiggede gennem den venstre blister og så fire lysende kugler på en lige linje. Vingen gjorde det umuligt for mig at se mere af dem.»

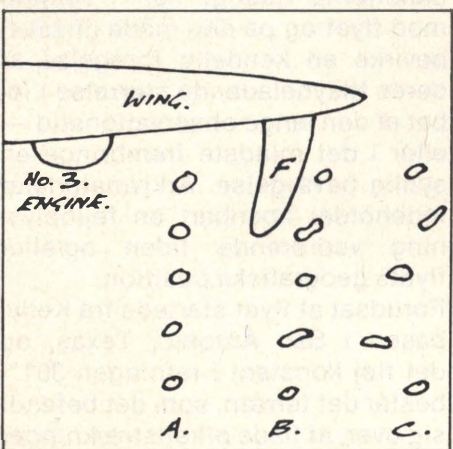
Et BM, som ikke har lavet en skitse, tog seks 24 x 36 mm fotografier af fænomenet. Selv om det ikke er muligt at identificere vedkommende, mener Blue Book-rapportens forfatter, at det sandsynligvis enten var navigatøren, der kunne fotografere gennem observationskuplen på toppen af cockpitaget (nr. 2 på figur 2) — eller fotonavigatøren, som sad på et af de to sæder foran i flyet (nr. 14 på figur 1). De mange vinduer i den nedre del af flyets næseparti muliggør et godt udsyn såvel fremad og nedad som til siderne.

I vidneforklaringen fra det besætningsmedlem, som tog disse fotos, kan man læse: »... 7 lysende objekter blev set i vest i en lodret formation. De så ikke ud til at bevæge sig i de første 15 minutter. Derefter så det ud, som om de udsendte kondensstriber, der hvirvlede rundt.

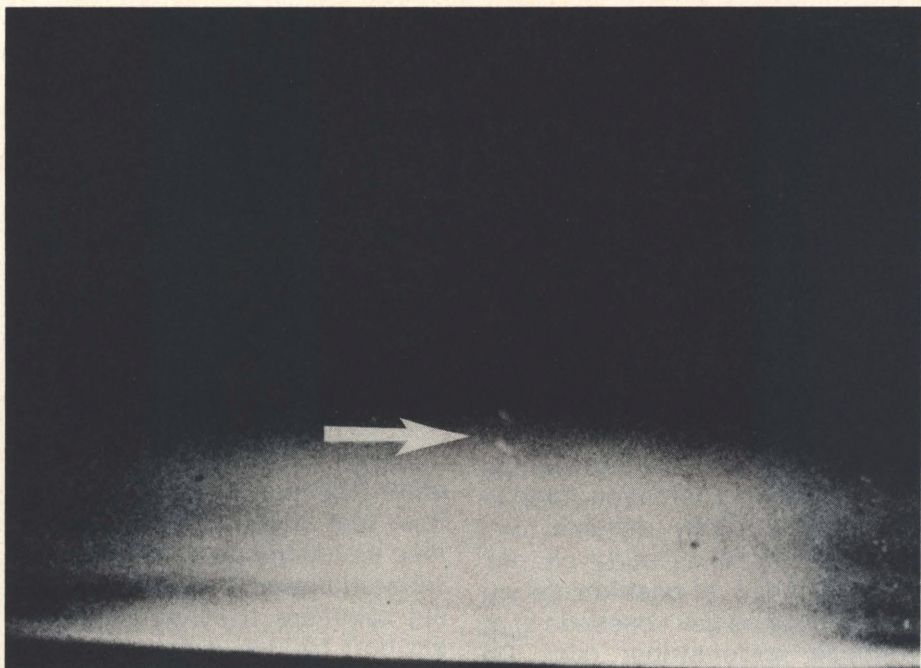
Jeg har aldrig tidligere set sådanne kondensstriber fra højtgående fly. Efter at kondensstriberne var forsvundet, kunne objekterne ikke mere ses.

Skitse A.

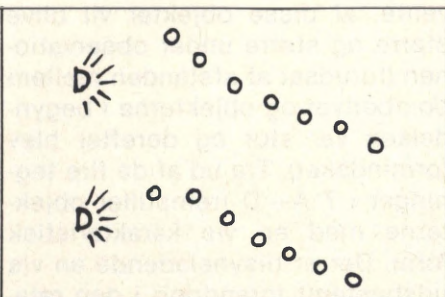
Skitse C.

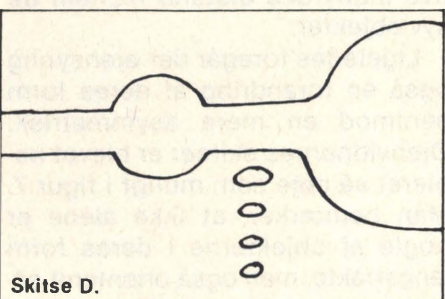
Dette foto har vi hentet direkte fra den mikrofotograferede Blue Book rapport for at få det bedst mulige resultat. Th. udsnitsforstørrelse.

Der er endnu 3 kommentarer. To af besætningsmedlemmernes placering under observationen vides ikke med sikkerhed, og der vil derfor kun blive refereret til dem ved hjælp af de vilkårligt valgte bogstaver x og y.

Kommentar fra vidne x: »... der blev observeret syv cirkelformede lys på række foran os i en højere position (end flyets) ... Ved nær-

Skitse B.

Skitse D.

Fig. 7. Fire af besætningsmedlemmerne har her tegnet, hvad de så fra deres forskellige poster i det enormt store B-36 fly.

mere eftersyn syntes jeg, de lignede små cirkler, som et mindre jettfly ville efterlade, hvis det fløj i meget små cirkler. En bedre beskrivelse ville være at sammenligne dem med 'doughnuts' (kager af form som vanillekranse eller baderinge). Der var syv sådanne objekter næsten lige oven over hinanden. Efterhånden som vi kom nærmere, forekom det mig, at den cirkulære del af objekterne blev større og mere sløret, således som kondensstriber fremtræder, efter at opløsningsfasen er indtrådt. De forblev synlige foran os, til det blev mørkt. Objekternes ekstreme lysstyrke i starten syntes at skyldes den nedgående sol. Senere fik de det slørede, tågede udseende, som en kondensstribe i opløsning har.»

Vidne y skriver: »Navigatøren henledte vor opmærksomhed på nogle objekter forude på vor kurs.

Ved første øjekast lignede de syv skarpe hvide lys i en lodret formation. Da jeg betragtede dem gennem en kikkert med 6 ganges forstørrelse, lignede de små, hvide skyer, fordi deres kanter havde lighed med skyernes. Objekterne var synlige til mørkets frembrud (ca. 1 time) (sic) uden at forandre sig ret meget rent størrelsesmæssigt. Afstanden mellem os og dem blev heller ikke mindre, selv om vi fløj næsten direkte hen imod dem hele tiden.»

Vidnet, der befandt sig ved den venstre blister i forenden, rapporterede: »Der var syv objekter omkring 50—75 miles borte ca. 10° over os i vor kl. 11-position. De var skarpt hvide og gav udseende af at efterlade fosfor-striber (sic). De dannede en lodret kæde. Jeg bemærkede ikke nogen bevægelse, og da vi fløj tættere på, formodede jeg, at det drejede sig om kondensstriber, og genoptog mit arbejde.

Bemærkninger

Flere detaljer ved denne observation fortjener yderligere behandling. Disse vil blive drøftet under grupperne tidsmæssige forhold, rumlige forhold og lysforhold.

Tiden

Tidspunktet for hændelsen er bevisligt 2005 CST (Central Standard Time, tidszone i USA. o.a.) (dvs. lige før solnedgang). Varigheden af observationen varierer ifølge de enkelte BM-ers udsagn fra 30—60 minutter. Rapporten (formular 10073) i Blue Book's arkiv angiver varigheden til at være mellem 15 og 20 minutter. Som forklaring nævner den: »muligvis en ballon«.

Hvis observationen af objekterne var forårsaget af nogle polyethylen-balloner, ville de sandsynligvis være synlige på grund af lyset fra den nedgående sol. Det er imidlertid vanskeligt at forklare dette fænomen som værende forårsaget af en eller flere balloner i betragtning af øjenvidnernes udsagn om at have set kondensstriber nært forbundet med de enkelte objekter.

Hvis objekterne var af en substans som røg, ville man forvente, at vindene i denne højde ville sætte dem i bevægelse eller at de på

anden måde ville forsvinde af syne i løbet af observationstiden på 30—60 minutter.

Den lange observationstid og det forhold, at der i den originale rapport ikke angives noget udtrykkeligt tidspunkt for, hvornår de enkelte BM'er så objekterne, gør at man udmærket kan tænke sig, at skitserne 7A-D med deres forskelle i form viser de individuelle, forholdsvis korrekte gengivelser af objekterne, men set på forskellige tidspunkter. Under alle omstændigheder befandt objekterne sig enten i en stor afstand fra bombeflyet (der holdt en kurs på 301° med en hastighed af 189 knob) og var stationære — eller de befandt sig nærmere flyet og bevægede sig bort fra det, dvs. med kursen 301°.

Rumlige forhold

Alle de øjenvidner, som omtalte objekternes tilsyneladende størrelse, siger, at objekterne var små. Nogen mere præcis erklæring blev ikke afgivet. De syv objekter blev ikke set som punkt-formede objekter, men som objekter af en vis vinkelstørrelse. Punktformede objekter besidder den egenskab, at deres tilsyneladende diameter meget langsomt forøges i takt med formindskelsen af afstanden mellem dem og observatøren, der derfor ikke nødvendigvis vil forvente, at disse objekter vil blive større og større under observationen (forudsat at afstanden mellem bombeflyet og objekterne i begyndelsen var stor og derefter blev formindsket). Tre ud af de fire tegninger i 7 A—D fremstiller objekterne med en vis karakteristisk form. Der er tilsyneladende en vis tidsbestemt forandring i den relative indbyrdes afstand mellem de syv objekter.

Ligeledes foregår der øjensynlig også en forandring af deres form henimod en mere asymmetrisk. Øjenvidnernes skitser er blevet kopieret så nøje som muligt i figur 7. Man bemærker, at ikke alene er nogle af objekterne i deres form langstrakte, men også orienteret sådan, at deres længdeakse hælder let opad i højre side.

Der anføres ikke nogen forklaring på, hvorfor de fire BM'er, der udfærdigede skitserne, har frem-

stillet objekterne med så forskellige størrelser. Den kendsgerning, at så mange vidner udtaler, at objekterne var meget små, tyder på, at figur 7A blev udfærdiget af observatøren y, som betragtede fænomenet gennem kikkert.

På det eneste fotografi, der var vedlagt rapportmaterialet, kan den mørke jordoverflade ses helt nede i fotografiets underkant med den lyse atmosfære i en bue over horisonten (hvilket er typisk under iagttagelser ved solnedgang fra stor højde). Det er interessant, at de tre hvide fænomener, der er synlige på dette fotografi, befinder sig nær den øvre rand af det lyse område — og ikke ses mod den mørkere baggrund (ud mod himmelrummet).

Flyets omtrentlige geografiske position ved denne langvarige observations begyndelse angives som 30° 37' N og 100° 47' V el. omkring 8 miles vestnordvest for Sonora, Texas. Rapporten fra eskadriellens efterretningsofficer hævder, at flyets position ved observationens slutning var 30° 53' N og 100° 20' V. Beregnet på baggrund heraf har flyet tilbagelagt en strækning på kun 38 miles! Hvis observationen varede bare 30 minutter (en forsigtig antagelse) og flyet fløj så langsomt som 100 miles i timen, ville det have tilbagelagt mindst 50 miles. Det er mere sandsynligt, at flyets hastighed var måske 200 miles i timen, hvilket giver en strækning på 100 miles efter en 30-minutters flyvetur — eller 200 miles efter 1 time. Og selv hvis der herskede kraftige vindforhold med vindhastigheder på 100 miles i timen fra 111°, der ville reducere flyets hastighed til 100 miles, ville de samme vinde antagelig bevæge ballonerne hastigt hen i retning mod flyet og på den måde (måske) bevirke en kendelig forøgelse af deres tilsyneladende størrelse i løbet af den lange observationstid — eller i det mindste frembringe en synlig bevægelse. Arkivmaterialet indeholder åbenbart en fejloplusning vedrørende tiden og/eller flyets geografiske position. Forudsat at flyet startede fra Kellybasen i San Antonio, Texas, og det fløj konstant i retningen 301°, består det terræn, som det befandt sig over, af flade ørkenstrækninger

med mange udtørrede flodlejer og vandløb. Ca. 85 miles næsten lige ret forude på flyets kurs ligger byen Midland. I sommeren 1952 opsendte U.S. Weather Bureau (meteorologisk institut. o.a.) såvel bemandede som radiodirigerede balloner fra lufthavnen i Midland. Er det muligt, at en usædvanlig sværm balloner blev opsendt herfra? De 27 mellemliggende år besværliggør i høj grad en undersøgelse heraf.

Lysforhold

Som tidligere nævnt er det tidspunkt på dagen, hvor observationen fandt sted, med til at gøre de syv «hvide» objekter mere iøjnefaldende.

Set fra 18.000 fods højde vil Jordens overflade blive mørkere, mens himmelen ude over horisonten vil blive meget lysere på grund af sollysets spredning i atmosfæren. Hverken flyets kurs eller objekternes relative position i forhold til flyet syntes at ændre sig i løbet af de 30—60 minutter, observationen varede. Det antyder, at objekterne muligvis kunne være forårsaget af, at kraftige lys på jorden blev brudt af en temperaturinversion²⁾. Da der blev set syv adskilte objekter, må lyskilderne nede på jorden dog have været placeret i en temmelig lige række, næsten parallelt med flyets kurs. Det er imidlertid vanskeligt at forklare objekternes afdrift i forhold til hinanden på grundlag af denne inversions-teori.

At disse lyse objekter *ikke* var en form for bisole sandsynliggøres af følgende kendsgerninger:

1) Ingen vidner omtalte farver. Bisole er tydeligt røde på den ene side, så gule og derefter blålig-hvide, afhængig af vinkelafstanden til solen (jvf. reference 3).

2) Vidnerne siger, at de ikke observerede nogen scintillation (dvs. funklen eller varierende lysstyrke. o.a.) ved disse lysende objekter, som når man betragter stjerner gennem atmosfæren.

3) Et bisol-fænomen vil ikke frembringe så mange, enkelte objekter med den placering, som der blev rapporteret om. Det er beklageligt, at luftvåbenets materiale ikke indeholder oplysninger om, på hvilken måde objekterne forsvandt.

Luftvåbenets konklusion

Air Intelligence Information-rapporten over denne tildragelse blev godkendt af kaptajn William J. Quinn Jr. den 20. juni 1952, over en måned efter, at hændelsen havde fundet sted. I sin sammenfatning siger kaptajn Quinn: »De vedlagte fotografier beviser rapportens ægthed, og den eneste forklaring, som kan gives her fra hovedkvarteret, er, at de hvide skyer måske kunne være forårsaget af udstødningen fra en lodretstartende flertinsraket eller et fjernstyret missil. Flyets nærhed til test-området i New Mexico udelukker ikke denne mulighed, men da vindhastigheden i 18.000 fods højde var 35 knob, forekommer det usandsyn-

lig, at udstødningsgasser ville forblive uopløst i luften så længe.«

Almene betragtninger

Selvfølgelig kunne luftvåbnet ikke finde nogen fornuftig forklaring på denne hændelse, og derfor anbragte de den i en af deres »alt muligt«-kategorier (dvs. »måske en ballon«) hellere end at betegne den som »uidentificeret«, hvad den tilsyneladende er. Mange andre piloter har rapporteret om observationer af dampformige eller sky-lignende fænomener i luften enten isoleret på himlen eller i forbindelse med formentlig faste objekter.

Der er brug for yderligere forskning over, hvilke fysiske fænomener — i stort antal og af tilsyneladende samme type — der kan bevare en rumlig samhörighed i den øvre atmosfære i en halv time eller længere.

Kilde: FSR vol. 26 no. 2, august 1980.

Oversætter: Pavi Erik Heldt.

REFERENCER:

- 1) National Archives and Records Service, General Services Administration, Washington, D.C., "RG 341, Records of Headquarters United States Air Force, Project Blue Book", T1206, Microfilm rulle nr. 10, arkiv nr. 1188-1376 (tekst); Microfilm rulle nr. 93 (foto).
- 2) En temperaturinversion kan opstå, hvor et varmt luftlag ligger over et koldt.
- 3) Minnaert, M.: "The Nature of Light and Colour in the Open Air". New York, Dover Press, 1954.

Til UFO-NYTs læsere fra TIDSSKRIFTSARKIVET

SUFOIs tidsskriftsarkiv, der indeholder tidsskrifter fra omkring 35 forskellige lande, søger materialer.

Vi søger især gamle danske tidsskrifter, men også udenlandske har interesse.

De danske tidsskrifter skal bl.a. bruges ved SUFOIs 25-års jubilæum i 1982, hvor vi planlægger en udstilling af danske UFO-tidsskrifter gennem tiderne.

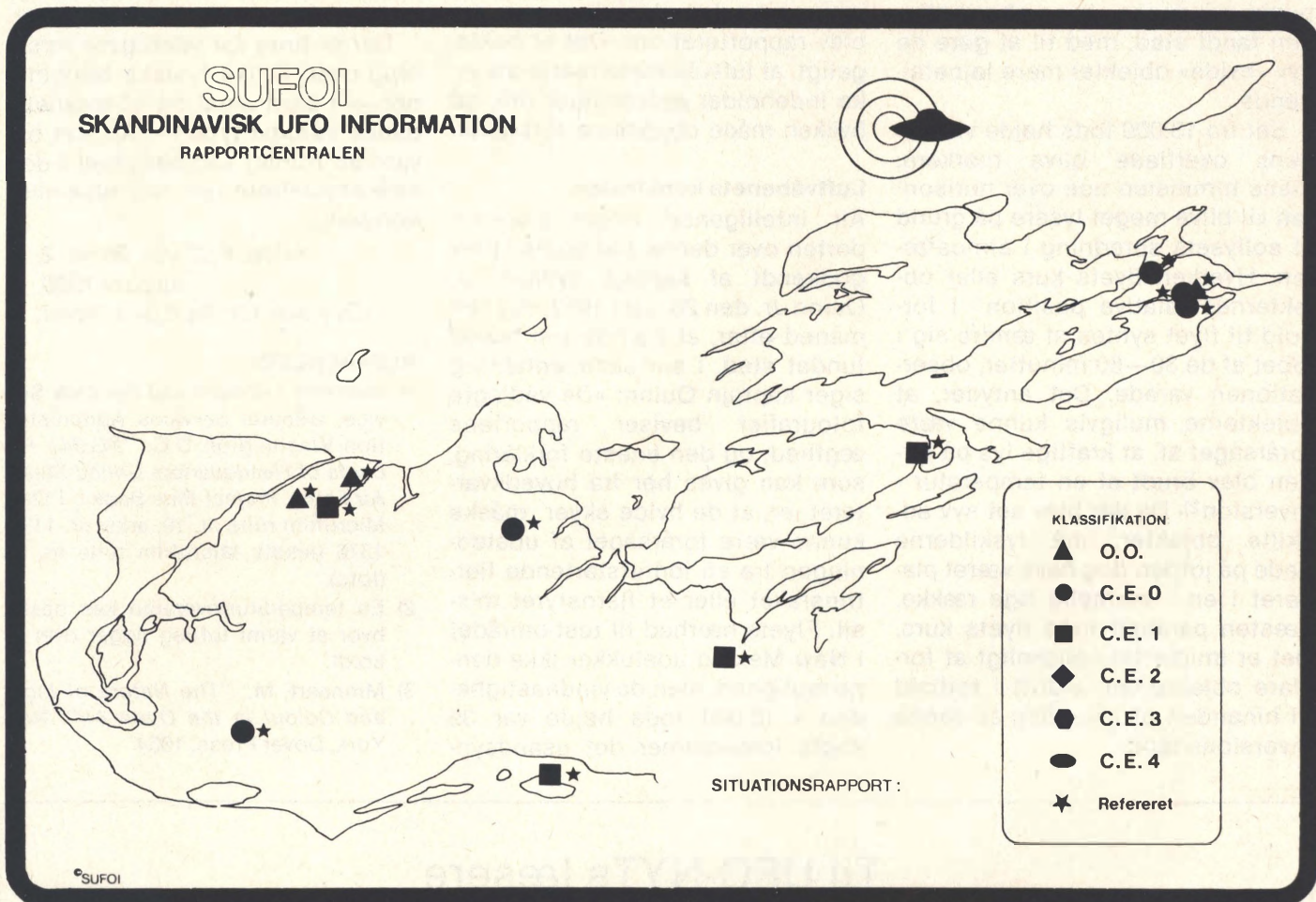
Hvis nogle af vore læsere har gamle ting liggende — det være sig både dupliserede enkeltsider, som rigtige hæfter og blade — og mener De kan gøre en god gerning, ved at lade disse ting være tilgængelige for eftertiden, så de for eks. kan bruges til forskning, modtager arkivet gerne alt hvad De må have liggende af både dansk og udenlandsk materiale. — Det kan blot sendes til:

SUFOIs TIDSSKRIFTSARKIV

Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3—15 A, 2620 Albertslund.

UFO-RAPPORTER

DANMARK

O.O.
 Ordinær observation.

C.E. 0
 Nærobervation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E. 1
 Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E. 2
 Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E. 3
 Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en besætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E., Close Encounter = Nærobobservation.

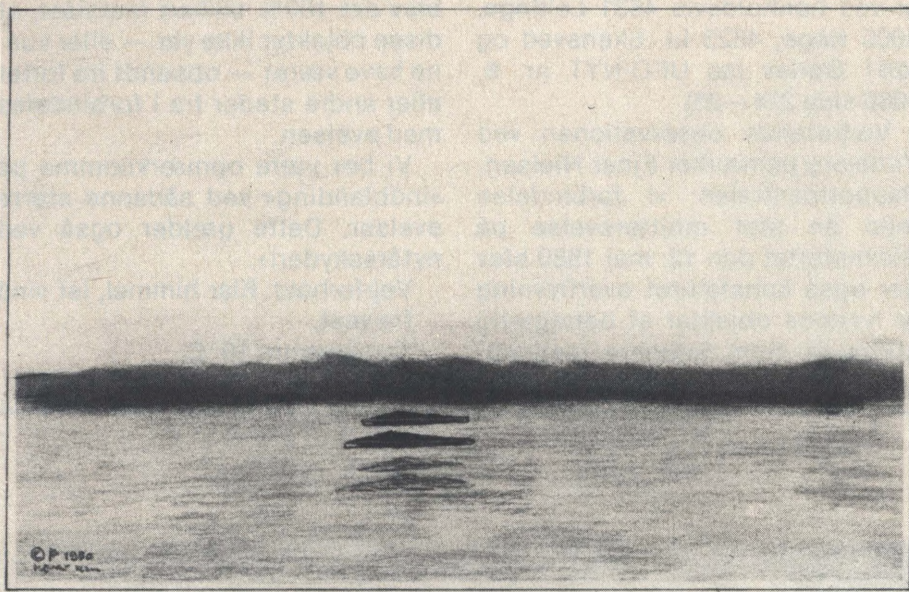

C.E. 4
 Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikations symbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

Efterår -78, Hjordkær.

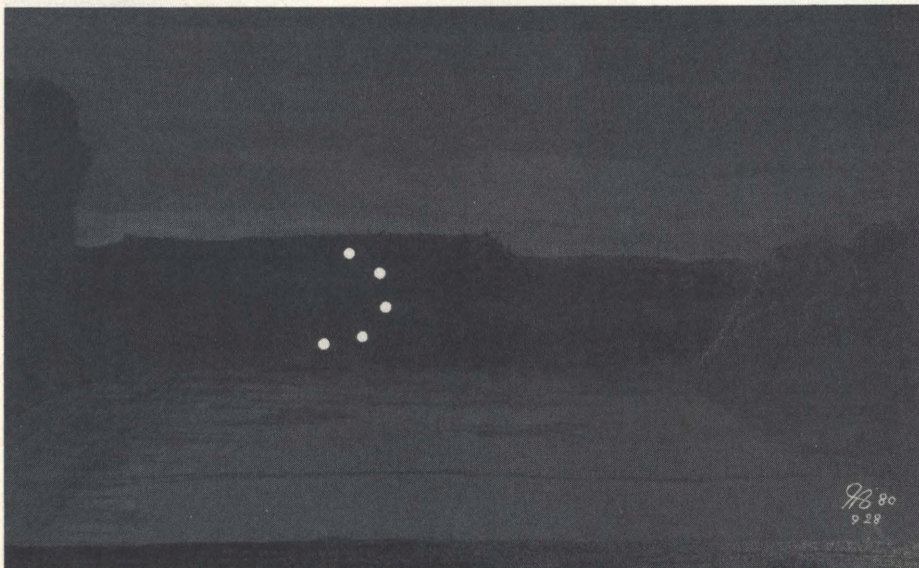
Efterår 1978
Mellem 9.00 og 12.00
Hjordkær, 6230 Rødekro

Stedet er en mark grænsende op til Bolderslevskovvej. En 15-årig ung mand havde i 1978 en mærkelig oplevelse. Til SUFOI har han skrevet følgende:

»Jeg var ude at pløje, da jeg så to matsorte objekter, der fløj/svævede ca. 80 cm over jorden, og de passerede mig i en afstand på ca. 20 meter. Hvis de lavede støj, overdøvedes den i hvert fald af traktorstøjen. Jeg turde ikke løbe hen for at røre dem, selv om deres fart sagtens tillod det. De forsvandt ud af syne uden fart- eller manøvreændringer.«

Objekternes hastighed opgives til 15 km/t, og afstanden til dem, da de passerede den unge mand, som

17. august 1980, Vildbjerg.

C.E.1 sagt 20 meter. Den indbyrdes afstand imellem objekterne er ca. 1 meter. Fra sin plads på traktoren ser han objekterne passere ca. 1 meter under sin hovedhøjde.

Objekterne fløj i en lige linje fra sydvest mod nordøst og forsvandt efter ca. 3 til 5 minutters forløb bag et hegn.

Vejrforholdene var: Klart, vindstille og lyst. Temperaturen ca. 12°C.

P.S. Man kan sagtens være bagklog, men da jeg selv i min ungdom har arbejdet med traktorpløj, ville jeg nu have løftet ploven op og sat efter det ene af objekterne. Det ville jo have været rart at komme hjem med sådan en tingest, selv om den nok var blevet lidt havareret.
 X.P.

Den 1. august 1980 - C.E.1
 ca. kl. 0.00 (midnat)

Lakolk på Rømø, 6791 Kongsmark

To unge piger, som er på ferie på Rømø, er ved midnat på vej hjem fra Lakolk ad en kroget hedevej, som fører mod øst til Kongsmark. Da de har gået ca. 500 meter, bliver de meget forskrækkede ved at opdage et blændende orange lys, som ses 45° oppe i østlig retning. Objektet er klart afgrænset og konstant lysende, og formen beskrives som »det halve af en fuldmåne«. Størrelsen anslår de til at være ca. 4—5 cm målt i udstrakt arm.

Da de havde iagttaget objektet i ca. 1 minut, blev det mindre og mindre, ligesom det trak sig ind i sig selv, indtil det helt forsvandt.

Lyd fra objektet hørtes ikke.

Vejrforhold: Klar himmel og vindstille.

Temperatur: 10—12°C.

den 17. august 1980 C.E.0
 kl. 22.56

7480 Vildbjerg

Sagen starter med en notits i »Her-ning Folkeblad« den 18. august, hvor det meddeles, at politiet i Her-ning mellem kl. 22.40 og 23.00 har fået flere henvendelser fra folk, som mener at have set ufoer i om-rådet. Meddelelsen slutter med, at der formentlig er tale om meteorer, der brændende flyver igennem Jor-dens atmosfære.

»Vor mand i Vildbjerg« bliver op-fordret til at undersøge sagen og begynder straks en dybdeboring. Resultat: Et udfyldt rapportskema med tegning og 19 bilag. Og hvad har folk så set?

Efter utallige besøg og telefon-samtaler resulterer det i 7 beret-ninger, hvor folk imellem kl. 20.10 og 22.55 har set fra 4 til 8 nat-telys på himlen. Da observations-retningerne og andre oplysninger peger mod skydeområdet ved Bor-ris, kontaktes militæret, som kan bekræfte, at der den dag på det omtalte tidspunkt fandt skydeøvel-ser sted, bl.a. opsendelse af fald-skærmsblus.

Tilbage står der en rapport fra Vildbjerg by, hvor et ægtepar mel-lem kl. 22.56 og 22.58 fra deres bo-pæl ser 5 konstantlysende orange obj. stående i halvcirkel. De ses i

sydlig retning (183°) og i 5° højde. Ægteparret fastholder, at disse objekter blev set foran træer i baggrunden, og at afstanden til dem kun er 600-700 meter. Er dette rigtigt, er der i alle tilfælde ikke tale om skydeøvelser ved Borris, hvortil afstanden fra Vildbjerg er ca. 30 km.

Samme aften, altså den 17. august, er der mellem kl. 20.30 og ca. kl. 23.00 ialt 5 ufo-observation-

er ved henholdsvis 4631 Lellinge, 4600 Køge, 4623 Ll. Skensved og 4281 Gørlev (se UFO-NYT nr. 6, 1980 side 224—25).

Vedrørende observationen ved Vildbjerg bemærker Ejner Nielsen, Rapportcentralen: »I forbindelse med en stor militærøvelse på Stevnfortet den 12. maj 1980 blev der også konstateret overflyvning af lysende objekter af betragtelig størrelse. Som tidligere meddelt,

blev det 100% sikkert fastslået, at disse objekter ikke var — eller kunne have været — opsendt fra fortet eller andre steder fra i forbindelse med øvelsen.

Vi bør være opmærksomme på »indblanding« ved sådanne større øvelser. Dette gælder også ved nytårsskyderi«.

Vejrforhold: Klar himmel, let vind fra vest.

Temperatur: 10°C.

Efteråret 1980

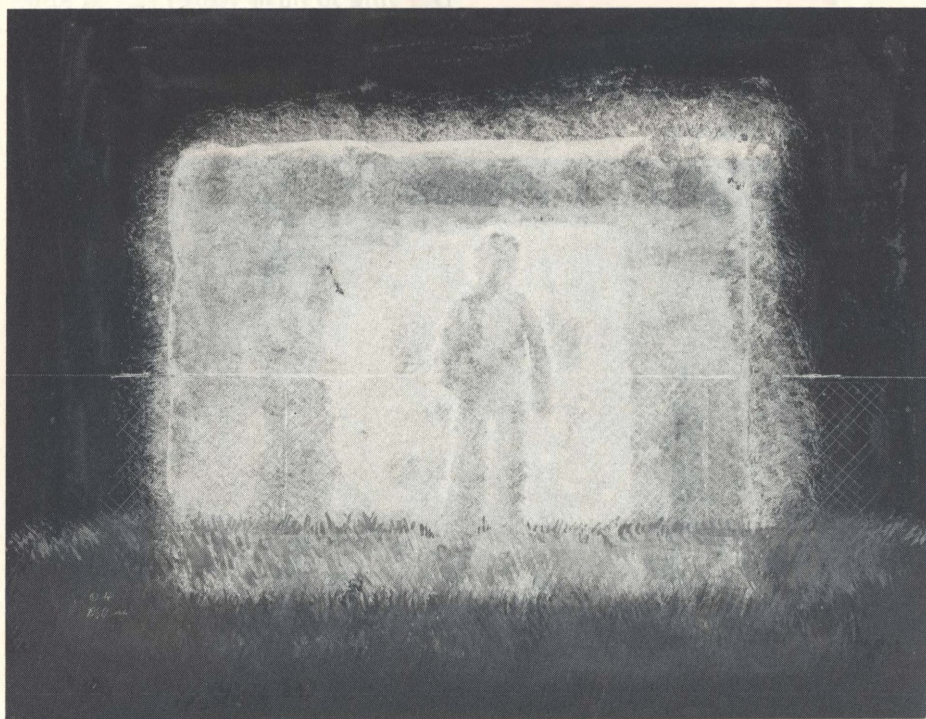
C.E.2

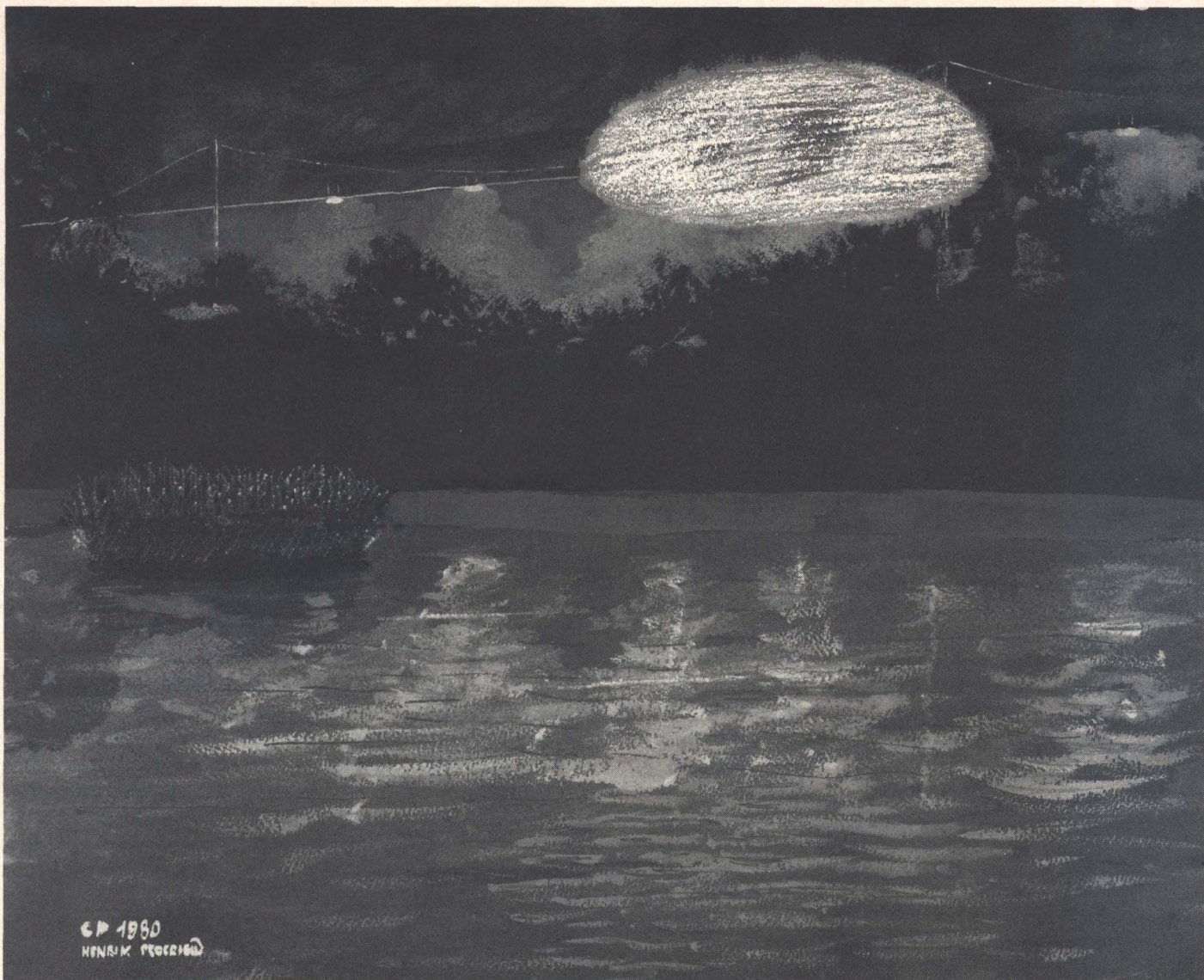
kl. 20.10 DST

Sjælland

Observatøren, en ung mand, går hjemmefra kl. 19.25 for at begive sig til en mose for at fiske. Da han er i færd med at fiske, ser han til højre for sig i en afstand af nogle meter to ukendte drenge på ca. 14-16 år. De fisker også. Da klokken er omkring 20.10 til 20.15 (han havde lige set på sit ur og tænkt på at gå hjem) er der en af drengene, som gør ham opmærksom på et orange lysende felt (»en lysende plamage«), som bevæger sig over dem i retning øst-nordøst. Efter 10-15 sekunders forløb standser lysfeltet ca. 15°-20° over horisonten, men straks derefter bevæger det sig hurtigt tilbage ned mod den unge mand og standser 5-6 sekunder efter i en afstand af ca. 10 meter skråt oppe foran ham. Han når lige at opfatte det lysende felt som værende ca. 5 meter i diameter. Derefter bliver han pludselig omgivet af et orange lys, hvorfor han ikke mere kan se omgivelserne, ej heller de to andre drenge. Han mærker nu en pulserende svag varme-påvirkning mod sin krop, dog nærmest som noget behageligt. Samtidig fornemmer han et svagt tryk mod sin hjerne. Alt omkring ham er nu tyst; selv bilstøjen fra en nærliggende vej høres ikke.

Den unge mand er nu ude af stand til at bevæge sig og mærker, at det er, ligesom om han ikke står på noget fast, og han har ingen følelse af hvad der er op og ned. Samtidig er det, som om han mister fornemmelsen af tid. Han føler ingen angst, er nærmest kø-

ligt vurderende og undrer sig over hændelsen. Han mener selv, at der går 20-30 sekunder, inden lyset omkring ham slukkes. Dette sker, ligesom når man trykker på en lyskontakt. Lysfeltet (»plamagen«), som var standset ca. 10 meter skråt oppe foran ham, fjerner sig nu. Han mærker en svag sugen, som om han ville følge med det, og kommer derved et øjeblik til at stå helt skråt, ca. 25° fra lodret stilling ind mod lysfeltet. Da han efter nogle akavede hop igen finder balancen, når han lige at se, at lysfeltet i løbet af få sekunder er steget skråt op mod nord til 20-25° højde, hvorefter det uden at standse foretager en vinkelret drejning mod vest, hvor det forsvinder bag nærliggende træer, som hindrer videre udsigt.

Da han føler en alvorlig forskrækkelse, får han i en fart samlet sit grej sammen og skynder

sig hjem. Han bemærkede ikke, hvor de to drenge blev af.

Da han kommer hjem, bemærker hans mor med det samme, at han er meget fortumlet og chokeret.

Efter hjemkomsten mærker den unge mænd en meget stærk træthed, hvilket bl.a. giver sig udslag i, at han hele tiden skal gabe. Han mærker stadig et ubehageligt pres mod sit hoved, og musklerne føles blyagtigt tunge. Han føler det, som var alle kræfter tappet ud af ham. Først næste dag begynder disse gener langsomt at tage af.

Vejrforhold: Letskyet, tørvejr og blæst fra vestlig retning.

— — —
Det er ikke lykkedes at komme i forbindelse med de omtalte to drenge, men såfremt der kommer nyt frem i sagen, vil vi senere vende tilbage til denne hændelse.

12. september 1980

O.O.

kl. 20.45 DST 2700 Brønshøj

En yngre herre, som gennem sit vindue har iagttaget flere fly på himlen, bemærker, at der i sydvest i 15° højde ses et konstant hvidt lys, som bevæger sig længe nede, end fly normalt gør. Lyset bevæger sig meget hurtigt fra sydvest mod vest-nordvest og foretager acceleration i tre ryk frem og op.

Efter at det har bevæget sig i retning af TV-byen, kommer det tilbage i samme høje fart og forsvinder så pludseligt som en lampe, der bliver slukket.

Objektet beskrives som rundt, og under observationen skete en farveændring over i det rødlige.

Objektets størrelse og afstanden til det var det ikke muligt at beregne.

Lyd hørtes ikke.

Observationstid: 4 minutter.

Den 25. september 1980 O.O.
kl. 21.35
Guldbæk, 9530 Støvring

En dame, som opholder sig i sit køkken, bemærker, at kl. er præcis 21.35. Straks derefter går hun op på sit værelse for at sætte en taske på plads. Idet hun træder ind i stuen, får hun i sydvest, 20° højde øje på nogle konstant lysende røde lys, som passerer forbi uden for vinduet i retning mod venstre. Hun kalder på sin mand, som befinder sig i værelset lige ved siden af, hvorefter de går ud på balkonen. De kan nu høre en lyd, der beskrives som en kraftig ensartet brummen eller »rumlende ensartet tor-den«. Lyd og hastighed kunne minde om en helikopters, men med lyden ca. 10—15 sekunder efter genstanden, hvilket ikke stod i rimeligt forhold til objektets lave hastighed. Endvidere bevægede det sig i en glidende, stigende og dalende flugt. Objektet passerer hen over en lille skov, som ligger ca. 30—40 meter fra huset, og forsvinder så i horisonten mod sydøst.

Observationen varede mellem ét og halvdan minut. Vejrforhold: Klar himmel, let vind og mørkt.

Og imens parret diskuterede, om det nu var en helikopter eller noget helt andet, de så, skete der noget ved Hadsund, 30 km sydøst for deres bopæl:

Samme aften O.O.
kl. 21.45 (med en sikkerhed på +/- 10 minutter)
Hobrovej, 9560 Hadsund

En dame beretter:

»Torsdag den 25.9.80 kl. ca. 21.45 lagde jeg røret efter en telefonsamtale, hvorunder jeg havde stået i stuevinduet. Da jeg lagde røret, kiggede jeg ud på gårdspladsen. Gården er trelænget med svinehuset til venstre for stuehuset og kostalden til højre; laden er sammenbygget med disse midt for stuehuset. Da så jeg en lysende firkant oppe over ladens venstre ende. Denne firkant fortsatte tværs over laden, hen over kostalden og forsvandt ud af min synsvinkel. Jeg råbte på min mand og løb derefter ud i gården, forbi kostalden og hen til maskinhuset, men genstanden var forsvundet.

Objektet beskrives som en firkant med 4 x 4 pulserende lys i, alle placeret i lige rækker med samme afstand. De 8 lys i venstre side er gule (som en elektrisk pære) og de 8 lys i højre side er i en klar blå farve. Objektets størrelse vurderer hun som måneskivens. Hastigheden beskrives som meget langsom og lyd hørtes ikke. Observationsretning: fra nordvest mod øst, hvor det i ca. 25° højde forsvandt bag taget.

Observationstid: 20 sekunder.

Vejrforhold: klar himmel, vindstille og mørkt.

Den 28. september 1980 C.E.1
ca. kl. 11.30
9500 Hobro

Observatøren, en 23-årig mand, kom kørende i bil fra Hobro mod nord ad hovedvej A 10 mod Aalborg. Da han var nået 4—5 km nord for Hobro, bemærkede han ca. 300 meter fremme og 70—80 meter til højre for vejen et kraftigt rødt lysskær, ca. 40—50 meter over marken. I løbet af de næste 2—3 sekunder bevægede det sig med konstant hastighed tværs over vejen, og op mellem 2 rækker træer og forsvandt derefter bag nogle store elmtræer ved en gård.

Observatøren bemærkede, at

lysskæret kunne ses over den nærmeste række træer, hvorimod den fjerneste række træer ikke kunne ses bag lysskæret, efterhånden som det fløj forbi disse. Lysskæret betegnes som blændende, for men som oval uden nogen skarpe afgrænsninger.

Objektets kurs: fra nordøst, 30° højde til nordvest 15° højde.

Objektets egentlige størrelse anslår observatøren til 30—40 meter.

Observationstid: 3—4 sekunder.

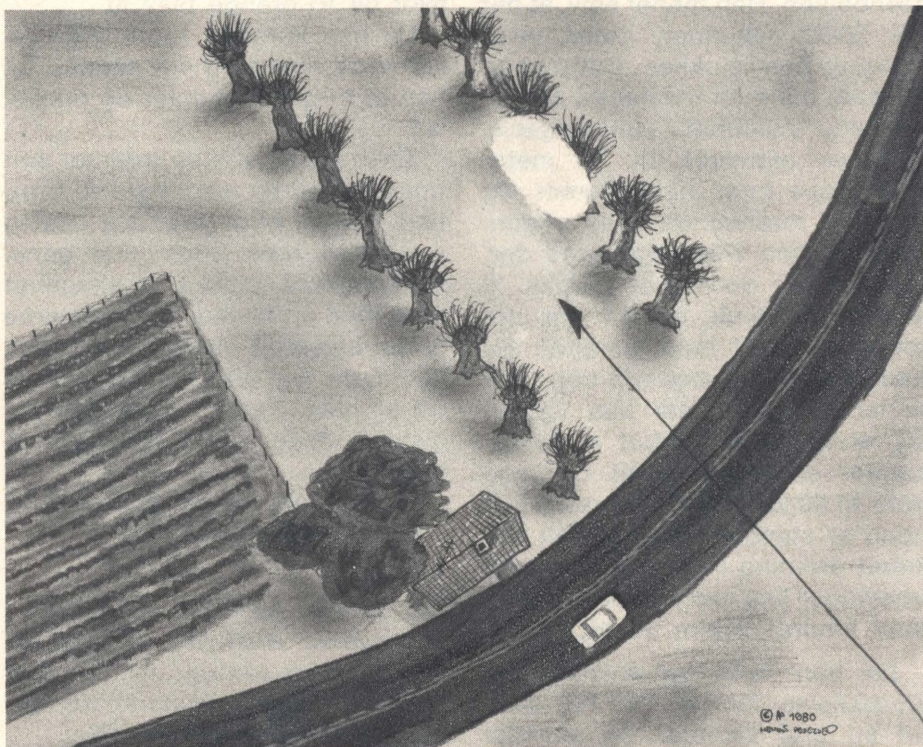
Vejrforhold: Klart solskin og let vind. Temperatur: 20°C.

Den 20. oktober 1980 C.E.1
kl. 19.20
5700 Svendborg

En ung dame bemærker, at hendes hund står ude i haven og gør, og går derfor ud for at lukke den ind. Mens hun opholder sig ude på verandatrappen, bliver hun opmærksom på et lysende objekt i syd-sydvest ca. 20° over horisonten.

Afstanden til objektet kan hun ikke vurdere, men anslår dets størrelse til 3 mm målt i udstrakt arm. Omridset af objektet, som er ovalt, ses kun svagt. På siden af objektet ses fra venstre mod højre et rødt, et gult og et grønt lys, som skiftevis blinker i ca. 1 minut. Derefter slukkes de 3 lys og bliver så af-

28. sept. -80 Hobro.

løst af et klart hvidtlysende felt i midten af objektet. Derefter skifter det igen til de 3 blinkende lys.

Da der pludselig kommer et objekt mere til syne, løber observatøren ind for pr. telefon at slå UFO-alarm, men sørger for, at der kommer en anden observatør ud. Det bemærkes, at de to objekter synes at signalere til hinanden, hvorefter de bevæger sig væk fra hinanden. Det første objekt bevæger sig nu mod venstre og passerer derved under Månen. Observatøren bemærker, at de 3 lys nu er konstant lysende. Da det er nået ret nord, 40° højde, står det helt stille, og lysene blinker nu igen med et halvt sekunds mellemrum. Efter 5 minutters forløb slukkes lysene ligesom med en kontakt og ses ikke mere.

Lyd hørtes ikke.

Observationstid: 20 minutter.

Vejrforhold: Klart, tørvejr, let vind og mørkt.

Temperatur: ca. 6°C.

Samme dag
den 25. oktober 1980
kl. 21.00

Kongnæsområdet, 4850 Stubbe-købing

Følgende observation finder sted ca. 9 km nordøst fra Horeby, hvor den forrige observation fandt sted. Tre 14 års skoledrenge er ude for at gå aftentur, da de i ca. 1/2 minut kan se en stor lysende plet på himlen. Bemærker også et højtgående rutefly med kurs fra sydvest til nordøst.

Et øjeblik senere får de øje på nogle blinkende lys i syd-sydvest, ca. 50° højde. Da det passerer lige over dem (Zenit) kan de se, at det består af en oval krans af små blinkende lys i farverne grøn, gul, rød, hvid og grå (?). I begge ender af den ovale krans ses to meget større hvide lys, som er konstant ly-

C.E.O

sende. Disse to lys beskrives som projektører med en lysstyrke som flylys.

Belyst af fuldmånen ses en metalt lignende tap, som går ud fra lysende. Under objektets passage høres en svag ensartet brummen eller summen. Observatørerne vurderer objektets flyvehøjde forskelligt fra 125 til 250 meter.

Observatørerne løb hjem for at tilkalde de voksne, men inden de nåede ud, var objektet forsvundet i nordøst over Møn.

Observationstid: Mellem 5 og 10 minutter.

Objektets størrelse målt i udstrakt arm: Mellem 5 og 10 cm.

Vejrforhold: klar himmel, vindstille og måneskin.

Temperatur: Ca. 10°.

Referat: X.P.

Tegninger: H.P. + H.A.

Den 25. oktober 1980

C.E.O

ca. kl. 21.00

Horeby, 4800 Nykøbing F.

Et ældre ægtepar beretter følgende: konen står uden for deres hus og betragter den klare skyfri aftenhimmel, da hun i nordøstlig retning i ca. 40° højde ser en mærkelig (lysende?) sky. Hun kalder nu på sin mand. Kort før han når ud, passerer et rutefly forbi i stor højde med kurs fra sydvest mod nordøst. Idet manden kommer ud, ser de begge et stort cigarformet objekt, der kommer fra syd, ca. 40° højde og bevæger sig mod nordøst i retning mod Møn. Objektets lys er konstant svagt rødt, men punktlys ses ikke. Ægteparret mener, at der var tale om en fysisk genstand. Da objektet når ind i eller bagved den lysende sky, forsvinder det pludseligt.

Det skal bemærkes, at ægteparret til daglig er vant til at jagttage fly, som passerer over området.

Lyd fra objektet hørtes ikke.

Observationens varighed: ca. 1 minut.

Vejrforhold: Klar himmel, let vind fra nordvest og mørkt.

london international
UFO CONGRESS
24-25 MAY 1981

Congress Secretariat:
7 Stratford Place,
London W1A 4YU.

Congress Organisers
bufora
British UFO Research Association

Kombinér en uges ferie i London med WEEKEND-UFO-KONGRES

Så byder chancen sig igen til at kunne komme en uge til London og både holde ferie og deltage i en international UFO-kongres, hvor nogle af de bedst kendte og respekterede UFO-forskere fra hele Verden vil fortælle om de sidste fremskridt indenfor UFO-sagen.

Tidspunktet er ugen **23. maj — 31. maj 1981**, hvor selve UFO-kongressen ligger på dagene søndag/mandag den 24. og 25. maj.

Vi prøvede også sidste år at arrangere en sådan fællestur til rabatpris til den 1. London Internationale UFO-Kongres, men desværre annonceredes turen med så kort varsel, at kun få havde mulighed for at indpasse arrangementet i allerede lagte ferieplaner.

Derfor orienterer vi allerede nu om mulighederne for at komme med til den 2. London Internationale UFO-Kongres i maj måned. Der arbejdes i øjeblikket på at få lavet en billigtur i samarbejde med Grand Metropolitan Hotels Ltd. og DFDS. Arrangementets enkeltheder er endnu ikke fastlagt — ej heller prisen — så man skal ikke bestille plads til turen endnu. Vi håber i næste nummer af UFO-NYT at kunne fremlægge detaljer fra planerne, bl. a. tidspunkter, priser, hoteller etc.

Blandt kongressens talere kan på nuværende tidspunkt nævnes Dr. Bruce S. Maccabee fra USA, Dr. Alain Esterle fra Frankrig, Senor Jose Antonio Campana fra Spanien, Mr. Charles Bowen fra England, ligesom Dr. Allen Hynek fra USA også forventes at deltage. Udover de her nævnte personer er der inviteret UFO-forskere fra Skandinavien, Holland og Tyskland.

Kongressens organisator er den engelske UFO-organisation BUFORA — der også stod bag den 1. London Internationale UFO-Kongres — og arrangementet vil blive åbnet officielt af BUFORAs Præsident Lord Kings Norton.

Reservér allerede nu ugen 23. maj — 31. maj til en oplevelse i London — 2 dage med det sidste nye om UFOer, resten af dagene afslappet ferie på egen hånd. Enkeltheder om London-turen vil blive bragt i næste nummer af UFO-NYT, der udkommer midt i marts måned.

/FA

FEJLKILDER

UFO på 40 watt!

Af Torben Birkeholm.

Som følge af den megen avisomtale af nordjyske observationer i efteråret 1980 fik SUFOIs repræsentant i Nordjylland en del henvendelser fra folk, der havde observeret mystiske lys i området. Det følgende eksempel er ikke enestående, men fortjener alligevel opmærksomhed på grund af den pudsige forklaring.

Tirsdag den 28. oktober 1980 blev undertegnede ringet op af en mand fra Skagen, der fortalte, at han søndag aften den 26. oktober skulle hente sin hustru på hendes arbejdsplads. Han tog af sted i god tid og kørte ad Buttervej ud mod »heden« ved kysten for at kigge stjerner i der klare vejr (se kortet). Klokken var ca. 22.40.

Da han kom til Minkvej standede han bilen for at se nærmere på et mærkeligt lysfænomen. Mod NV, et sted ude på terrænet, sås et langt lysende »rør«, der stod på højkant. Det blinkede regelmæssigt, ca. en gang hvert sekund, med et hvidt lys. Efter at have set på fænomenet i et par minutter, vendte han bilen og kørte tilbage for at hente sin hustru. Han nåede dog ikke langt, før han ombestemte sig. Det mærkelige blinkende lys fortjente et nærmere eftersyn!

Kl. ca. 22.50 var han på stedet igen, og fænomenet kunne stadig ses, tilsyneladende på samme sted. Observatøren anslog afstanden til ca. 500 m, og fænomenet var tydeligvis *under* horisonten — et landet UFO måske?

Med dørstolpen som fast sigtepunkt kunne han fastslå, at fænomenet ikke bevægede sig i nogen retninger. »Lysrøret« syntes om-

kring 20 cm bredt og ca. 3 m højt. Han yænkte på at gå ud på terrænet for at tage fænomenet nærmere i øjesyn, men tiden var knap, og han ville ikke komme for sent efter sin hustru.

Observatøren hentede hustruen og satte hende ind i sagen. De kørte begge ud på stedet, og 5-10 minutter efter kl. 23 var observatøren for tredje gang på hjørnet af Buttervej og Minkvej. Men nu var der intet at se! Skuffet forlod de stedet, men et par dage senere læste han, at andre havde set noget usædvanligt i samme weekend, og han ringede straks til undertegnede.

Efter telefonsamtalen fandt jeg UFO-nyt nummer 4/78 frem. På side 166/167 beretter Bent Ålberg om en lignende hændelse fra sydsjælland. Dengang viste der sig at være en naturlig forklaring på fænomenet. Et lysstofrør der lænede sig op ad et elektrisk hegn var årsagen.

Kunne der være tale om noget lignende ved Skagen?

Lørdag den 1. november skulle jeg til Skagen i forbindelse med anden rapportoptagelse, og ved middagstid kørte jeg ud på observationsstedet sammen med observatøren. Ved hjælp af et kompas fik vi afstukket nogle retninger, hvor vi kunne søge efter spor. Jeg tog også nogle fotografier fra observationsstedet i samme retning (et eksempel ses på fig. 2). En travetur i terrænet i en afstand af 4-600 m fra observationsstedet afslørede intet usædvanligt, og vi gik tilbage til selve observationsstedet.

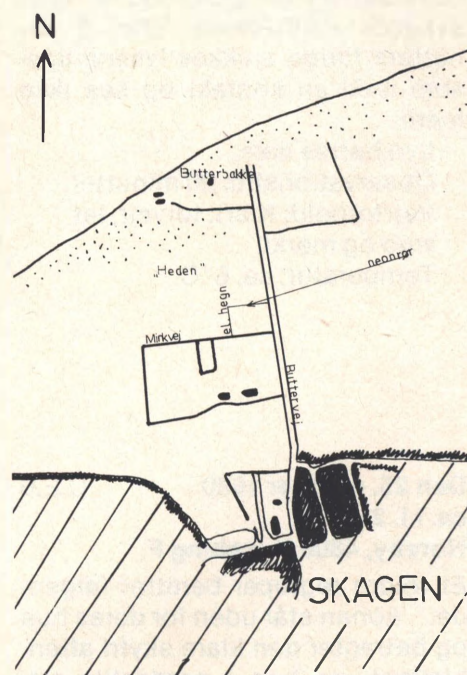

Fig. 1. Kort over observationsstedet.

I observationsretningen, men kun 50-150 m borte, var der nogle indhegnede områder, hvor der gik nogle heste. Et *elektrisk hegn* skulle hindre dem i at løbe væk. Vi gik ind langs hegnet, og fik straks øje på noget hvidt, lige under hegnstråden (se fig. 3.). En nærmere undersøgelse viste, at der var tale om et neonrør — af mærket Pope, 40 W — der var slået i stykker (se fig. 4.)!

En forklaring var fundet, og faktisk blev den bekræftet senere samme dag. En kvinde, der boede i nærheden af området, ringede og fortalte, at hun havde set det samme fænomen. Hun var gået ud på »heden« for at undersøge det nærmere, og opdagede neonrøret, der stod op ad det elektriske hegn.

Fig. 2. Observationsstedet (ved bilen).

Hun lagde også mærke til bilisten, der to gange kom ud til området. Skuffet over at det mystiske fænomen viste sig at have en ganske naturlig forklaring, knuste hun lysstofrøret med et velrettet spark og forlod derpå stedet. Det var selvfølgelig derfor, at bilisten ikke kunne se lyset, da han vendte tilbage for tredje gang med sin hustru!

Sagen og dens forklaring bekræfter endnu en gang, at det kan betale sig at gennemføre en grundig undersøgelse af hver enkelt observation. Desværre forhindrer SUFOIs begrænsede ressourcer os i at rykke ud på observationsstederne i alle tilfælde. Flere rapportoptagere rundt om i landet ville kunne effektivisere behandlingen af de enkelte sager.

Hvis nogle af bladets læsere skulle være interesseret i at hjælpe os med dette spændende arbejde, kam jeg henvise til omtalen af kurser for rapportoptagere nedenfor i dette blad.

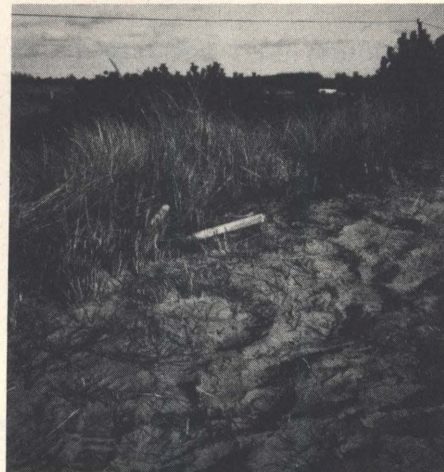

Fig. 3. Genstanden under hegstråden.
Fig. 4. Neonrøret.

KURSER FOR RAPPORTOPTAGERE

Nu er det ved at være sidste frist, hvis du ønsker at deltage i de kommende kurser for rapportoptagere. Kurserne, som har været under planlægning længe, vil omfatte en lang række af de problemer og emner, som man kan komme ud for i den situation, hvor man skal optage en ufo-rapport. Kurserne vil være baseret på foredrag, gruppediskussion og øvelser, og kræver *ingen* forudsætninger.

Weekend-kurserne afholdes i:

Fredericia Bibliotek, Fredericia	24.—25. januar.
Viby Bibliotek, Århus	31. januar — 1. februar.
Lyngby Storcenter, Lyngby	7.— 8. februar.
Ringsted	14.—15. februar.

Kursus-gebyret er kr. 110,- pr. person for hele weekenden (lørdag/søndag). Gebyret dækker ikke logi og fortæring, men er incl. udlevering af kursus-materiale.

Arrangør er en gruppe fra Skandinavisk UFO Information, men kurserne er tvær-organisatoriske og åbne for medlemmer fra alle organisationer.

Er du interesseret, henvend dig da snarest til Per Andersen, Jernaldervej 249 A, 2. th., 8210 Århus V, tlf. (06) 24 14 32, og få flere oplysninger om kurserne. Her kan man også ansøge om hel eller delvis fritagelse for kursus-gebyr.

DANSKE BILLEDER

FOTO FRA 1959

Af Ole Henningsen.

Fra et af SUFOI's medlemmer, P.N. i Herning, har vi modtaget et negativ samt nogle aftryk vedr. en fotooptagelse, der daterer sig til dage til sommeren 1959.

Det drejer sig om et foto, der er taget først på dagen en sommerdag i 1959 ved Sunds Sø nord for Herning. Ved optagelsen er der anvendt et AGFA CLACK-apparat.

På fotoet (fig. 1) ses to personer, der står formentlig temmelig nær ved søbredden. Der er ikke andre dagedæster at se på selve fotoet.

Når billedet nu er blevet sendt til SUFOI, er det, fordi det er fundet af P.N. blandt andre billeder fra den tid. Der er altså *ikke* tale om, at der blev observeret noget usædvanligt, da bil-

ledet i sin tid blev taget. P.N. fandt blot aftegningen så påfaldende, at han gerne ville forsøge at få lidt mere at vide om, hvad det kunne være, der befandt sig øverst i højre hjørne af billedet.

Det fremsendte negativ samt aftryk har været forelagt SUFOI'S fotokonsulent, H. Bødker, Billund, der om negativet anfører:

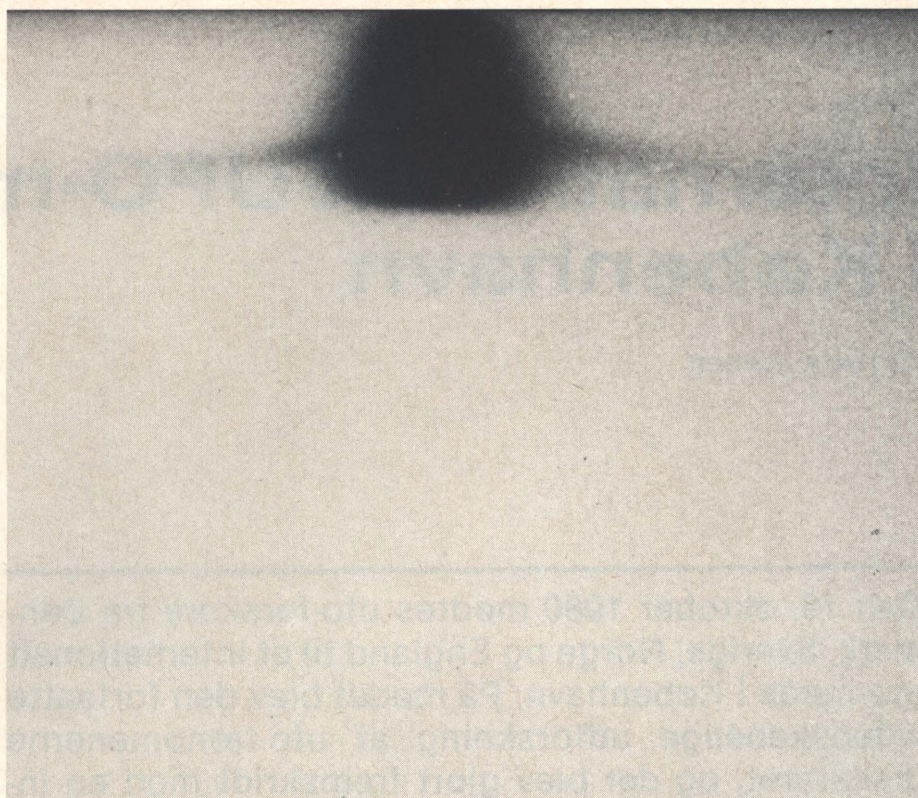
Figur 1. Foto taget i sommeren 1959 ved Sunds Sø med et mærkeligt objekt øverst i højre hjørne.

- 1) Det er ikke oplyst, hvilken type film der er benyttet. Det er ikke muligt ud fra negativet at se filmtype eller følsomhed.
- 2) Negativet er stærkt ramponeret med utallige ridser, fingeraftryk og knæk. Det har formentlig været opbevaret sammen med andre negativer i en pose eller en skuffe.
- 3) Negativet er korrekt belyst og tilsyneladende korrekt fremkaldt. Lukkerhastigheden på dette apparat mener jeg er fast på ca. 1/30 sek., og afstandsindstillingen er formentlig også fast, evt. med en 3 trins indstilling.

Billedanalyse:

- 4) Der er efter de fremsendte materialer fremstillet forsk. aftryk incl. en udsnitsforstørrelse på ca. 5 gange i forhold til originalnegativet.
- 5) Der er ikke oplysninger om vejret, men der skimtes nogle svage skyer i baggrunden. På baggrund af skyggedannelsen på personerne må solens placering være til venstre. Billedet må formentlig være taget i syd-vestlig eller vestlig retning.
- 6) Objektet befinder sig i øverste højre hjørne. Hele objektet er ikke synligt, idet det afskæres af negativkanten. Det kan derfor ikke udelukkes, at objektet kun er en del af et større objekt, der befinder sig uden for billedfladen.
- 7) Objektet er uskarpt. Enten fordi det er i bevægelse, eller fordi det befinder sig så tæt på apparatet, at det er ude af focus, eller måske en kombination af begge dele.
- 8) Objektet må have bevæget sig i vandret retning under optagelsen, og på grund af den langsomme lukkertid fremstår det uskarpt. Endvidere kunne det se ud til at have roteret eller vipet.
- 9) Objektet må have været mørkt, måske sort, eller det har befundet sig et sted, hvor der har været skygge for solen.

Det er meget vanskeligt på grundlag af ovennævnte at sige noget om oprindelse af objektet, da ikke hele

Figur 2. Forstørrelsen af det fotograferede objekt.

objektet er synligt, men mulighederne er mangfoldige. Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at det er en genstand, f.eks. hat, legetøj, fugl eller en udendørs lampe, der svinger for vinden, og at denne genstand har bevæget sig forholdsvis tæt foran apparatet, men en ikke-naturlig oprindelse kan ikke udelukkes.

H. Bødker

— — —
Som H. Bødker anfører, er det

vanskelig at pege på en enkelt årsag til objektets oprindelse. Man kunne evt. forestille sig et insekt som f.eks. humlebi eller lignende?

Så er vi inde på områder, hvor vi måske ikke har den store ekspertise.

Vi ville imidlertid være glade for nogle kvalificerede gæt fra læserne. Har man nogle forslag til løsning på mysteriet, så hører vi meget gerne herom i et brev til undertegnede.

Ole Henningsen

UFO RAMA NORSK UFO CENTER

tilbyr en utsøkt samling UFO-materiale. Aktuelle norske UFO-saker i tekst og bilder + 14 UFO-bilder på fotopapir i s/hv og farger i størr. 9 x 13 til 21 x 26 cm.

Pris m/porto Nkr. 150,- + evt. oppkravsgebyr.

UFO fargeposter, størr. 30 x 40 cm

Pris m/porto Nkr. 20,- + evt. oppkravsgebyr (pris for flere enn én, Nkr. 15,- pr. stk.).

Skriv til:

UFO Rama, Boks 14, 3133 Duken

Postgiro 3 24 37 30.

Internationalt UFO-møde i København

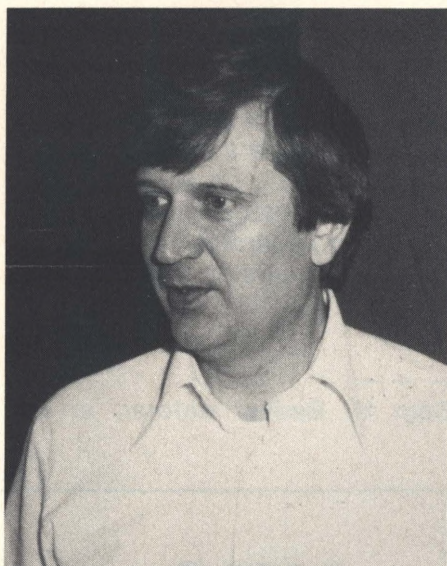
Af Per Andersen.

Den 19. oktober 1980 mødtes ufo-forskere fra Danmark, Sverige, Norge og England til et internationalt ufo-møde i København. På mødet blev den fortsatte videnskabelige udforskning af ufo-fænomenerne diskuteret, og der blev gjort fremskridt mod en international organisation for ufo-forskning.

Den »Provisoriske Internationale Komité for UFO Forskning« (PICUR) blev oprettet under den 1. Internationale London UFO-kongres i august 1979 med landene USA, England, Sverige, Italien, Spanien, Frankrig og Danmark som deltagere. Efter det ikke lykkedes at arrangere et komité-møde i London i april 1980, blev det besluttet at holde det første egentlige møde i København i oktober 1980.

Så den 19. oktober — dagen efter SUFOIs kongres (se billederne fra kongressen andetsteds i bladet) — mødtes komité-medlemmer og observatører i Lyngby Storcenter til en daglang snak om internationale ufo-problemer.

Desværre vidste det sig, at kun tre af de syv medlemmer af komiteen var i stand til at møde, og dette var Peter A. Hill fra den engelske ufo-organisation »Britisk UFO Research Association«, Bertil Kuhlemann fra den svenske gruppe »Projekt URD« og endelig undertegnede fra SUFOI som repræsentant for Danmark (på mødet repræsenterede jeg foruden SUFOI også organisationerne FUFOS, IGAP og VUFOC). Undværes måtte så centrale personer som

Bertil Kuhlemann fra Projekt URD.

Dr. Allen Hynek fra USA og Alain Esterle fra Frankrig.

Det var meningen, at Roberto Pinotti fra Italien også skulle være mødt, men han blev desværre i sidste øjeblik forhindret på grund af sygdom. Men den manglende deltagelse af PICUR-medlemmer blev til gengæld opvejet af et bredt panel af observatører til mødet. Blandt observatørerne fandtes repræsentanter for engelske, norske, svenske og danske

ufo-organisationer, og mødet blev holdt i så løse rammer, at også disse kunne bidrage med kommentarer. Dette gav mange inspirationer til komiteen.

Grundlaget for komiteen

På foranledning af Bertil Kuhlemann blev det første emne, der diskuteredes, spørgsmålet om grundlaget eller målsætningen for arbejdet i PICUR og senere i en egentlig international komité. Herom var der ingen store uoverensstemmelser, og man blev enige om, at grundlaget måtte være at forsøge at besvare spørgsmålet: »Er det et problem at undersøge?«. Hermed menes fremskaffelse af helt klar dokumentation for, at der blandt de foreliggende rapporter findes en kerne, der ikke kan forklares ved hjælp af almindelig kendte fænomener — eller det modsatte, hvis dette skulle vise sig at være tilfældet.

Det er — som det ses — at starte på helt bar bund, hvilket er nødvendigt, hvis man vil forsøge at opbygge et videnskabeligt grundlag for ufo-forskningen. Og det er netop ideen bag PICUR.

Struktur og økonomi

Det er for tidligt at fastlægge den endelige struktur for en kommende International UFO Føderation, men man diskuterede de forskellige ideer, der foreligger. Tankerne går i retning af en struktur med to niveauer. Et niveau bestående af en relativ lille arbejds-komité, der forestår det løbende arbejde og mødes jævnligt. Dette kunne f.eks. svare til den nuværende provisoriske komité. Hvorledes lande

og organisationer skal repræsenteres heri er stadig et åbent spørgsmål.

Det andet niveau skulle bestå af den egentlige »føderation«, hvor alle ufo-organisationer, der måtte ønske det, kunne blive optaget. Denne store gruppe kunne f.eks. mødes en gang hver fjerde år, og på disse møder skulle man så vælge arbejdskomiteen.

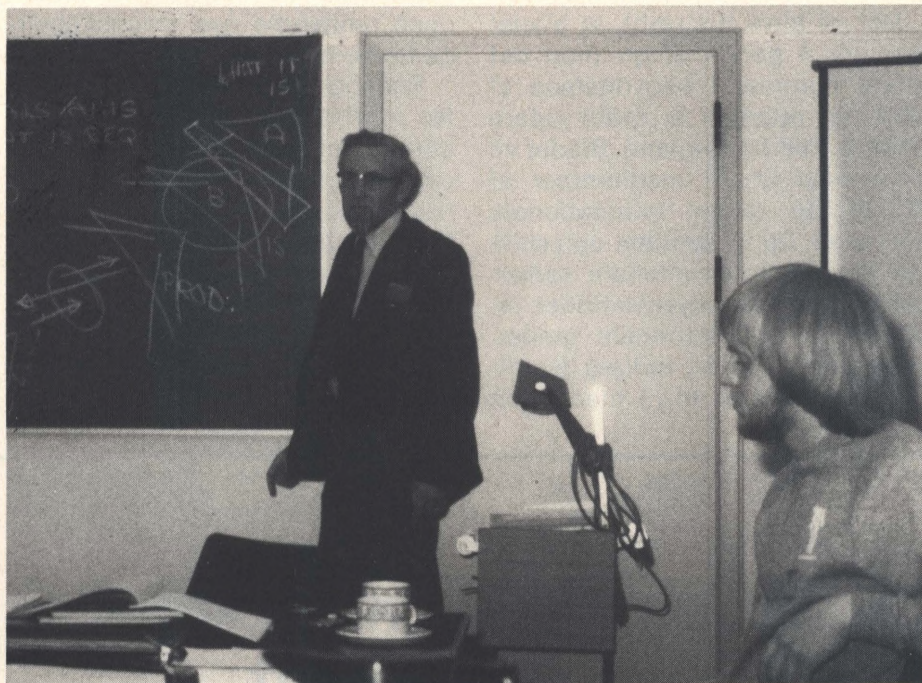
Bertil Kuhlemann er også inde på tankerne om en to-delt struktur, idet en del af organisationen (amatør-forskerne) skulle beskæftige sig med at indsamle oplysninger (rapporter) og databehandle disse, mens den anden del af det internationale samarbejde (videnskabsmændene) skulle arbejde med at fortolke og analysere resultaterne af databehandlingen. Denne sidste gruppe skulle så fortælle den førstnævnte gruppe, hvilke data og databehandlinger der ville være nødvendige for analyserne.

Endv. skal organisationsstrukturen af det internationale samarbejde give muligheder for at støtte specielle arbejdsgrupper (f.eks. om et internationalt rapportskema, en international database, fælles terminologi og definitioner), samt at kunne støtte afholdelse af internationale seminarer og kongresser. Med en sådan struktur skulle det også være muligt at blive optaget i den internationale struktur af videnskabsgrene, og hermed ville et godt grundlag for den videnskabelige ufo-forskning være lagt.

Men dette er stadig kun på diskussion-stadiet — og drøftelserne vil blive fortsat på det næste møde i PICUR.

Det er klart, at ikke bare de reelle udgifter ved afholdelse af internationale arrangementer, men især deltagerens rejseudgifter, vil være en hæmsko for det internationale samarbejde. Det er derfor nødvendigt på et tidligt tidspunkt at få oprettet et økonomisk organ for PICUR, og dette blev også drøftet i København.

Her går tankerne i retning af at afkræve alle organisationer, der optages i den internationale struktur, et engangsbeløb, plus en årlig afgift udregnet på basis af antallet af medlemmer i organisationen. Og her forestiller man sig ikke bare ufo-organisationer fra den vest-

Peter A. Hill forklarer en detalje for komiteen.

lige verden, men organisationerne fra hele verden. Disse beløb kan betragtes som en slags »fagforeningsgebyr« og vil blive administreret af PICUR, og pengene skal bl. a. bruges til økonomisk hjælp til rejseudgifterne i forbindelse med de internationale møder.

Men også dette emne kræver diskussioner på kommende møder i PICUR.

Nyt internationalt ufo-blad

Et af de mere konkrete resultater af mødet var stiftelsen af et nyt internationalt blad med navnet »UFO International«. Dette blad skal være talerør for den provisoriske internationale komité og vil således i starten blot være en mere formel fortsættelse af den brevveksling, der er foregået imellem komité-medlemmerne.

To af observatøerne fra den engelske organisation FUFOR.

Det vil blive tilstræbt, at bladet kommer 4 gange årligt, med det første nummer i begyndelsen af 1981, og redaktør er indtil videre Peter A. Hill fra England. Bladet vil blive udsendt til medlemmer af PICUR og andre internationale kontakter, og vil foruden oplysninger om det internationale samarbejde (liste over organisationer, referater fra internationale møder, kommende møder, indlæg fra PICUR-medlemmer m.v.) med tiden

også omhandle nye videnskabelige forskningsresultater.

Endelig var der på dagsordenen for mødet også afsat tid til diskussion af punkter som »Klassificerings-system for rapporter« og »Sandsynligheds- og besynderlighedsværdier«, men disse punkter blev kun diskuteret kort. Ikke på grund af manglende tid, men fordi komiteens »videnskabelige del« — Dr. Hynek fra USA og Esterle fra Frankrig — ikke var til stede.

Næste møde

Det næste møde i den Provisoriske Komité for UFO Forskning vil blive afholdt i London den 23. maj 1981 — dagen før den 2. internationale UFO-Kongres — hvor undertegnede igen vil repræsentere Danmark.

Her vil der for øvrigt møde et nyt medlem: Davis Haisell fra Canada. Man besluttede nemlig i København at udvide komiteen med medlemslandet Canada, således at PICUR nu tæller 8 nationer.

De kan stadig nå at købe SUFOIs nye rapport . . .

Kan De huske at der omkring nytåret 1978 i pressen, radioen og fjernsynet fremkom en spændende historie om nogle films-optagelser af ufo'er ved New Zealand? SUFOI har udgivet en omfattende rapport om disse hændelser:

Kim Møller Hansen: **UFOer over New Zealand**

Vi har, siden hændelserne skete, gennemført en grundig efterforskning af disse tilfælde, hvor et TV-hold om bord på et fly igennem længere tid så og filmede en række ufo'er.

Det er lykkedes at fremskaffe detaljeret materiale hjem fra bl. a. USA og New Zealand om denne sag, og Kim Møller Hansen har på baggrund af dette materiale udført en gennemgribende analyse og sammenfatning af alle sagens aspekter.

Resultatet er blevet en rapport om et af de senere års bedste ufo-tilfælde. Bedste bl. a. fordi

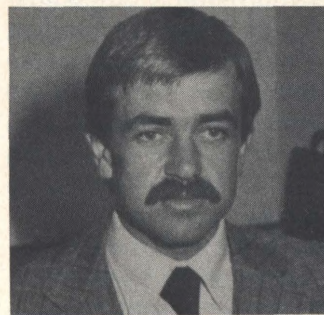
- UFO'ERNE BLEV VISUELT IAGTTAGET AF FLERE PERSONER
- UFO'ERNE BLEV OPFANGET PÅ RADAR
- UFO'ERNE BLEV FILMET

Der har været foretaget grundige undersøgelser af både ufo-filmene og de visuelle observationer. Det har ikke været muligt at finde en naturlig forklaring på observationerne! Hvad er det så, der blev set?

Denne rapport må De simpelt hen have — De lægger den ikke fra Dem, før den er læst! Rapporten er på 75 sider duplik/offset og er rigt illustreret med både billeder, kort og tegninger. Gå ikke glip af denne ufo-oplevelse. Bestil rapporten straks.

Medlemspris kun kr. 20,00.

Rapporten bestilles lettest ved at indbetale beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto), i alt kr. 25,00, til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »New Zealand« på modtagerdelen.

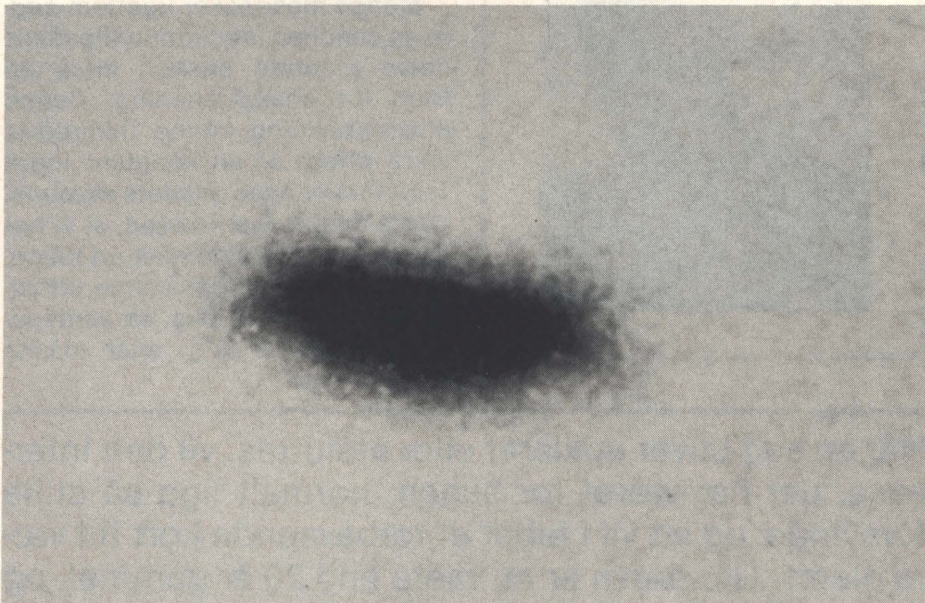
Journalisten
Quentin Fogarty.

»Christchurch-UFOet«

Stor UFO-interesse

Lysende objekt over Hupei og andre rapporter

En rapport fra Hong Kong offentliggjort i »The Sunday Standard«, Bombay, den 23. september 1979, citerer dagbladet *Kwong Ming* fra den 21. sep. (antagelig) som følger: —

»Kinas indenlandske nyhedsbureau meddeler, at en Peking-avis — noget forsinket — har berettet om observationer af Uidentificerede Flyvende Objekter.

Rapporten, der citerer gårsdagens nummer af dagbladet *Kwong Ming*, fortæller, at den første observation blev rapporteret af en gymnasieelev i Hupei-provinsen i Central-Kina en aften i 1977. Rapporten, som blev offentliggjort i Hong Kong i dag, fortæller, at gymnasieeleven beskrev observa-

tionen for antropologen Yuen Zhanxin, der arbejdede i provinsen. Hr. Yuen fortalte dagbladet, at eleven og andre vidner beskrev objektet som bassinstort og rundt; det udsendte gule og hvide lysstråler og bevægede sig langsomt i en cirkulær bane. Vidnerne fortalte, at objektet var synligt i cirka 1 minut.

Rapporten nævner, at der også er blevet rapporteret UFO-observationer 'kollektivt' af soldater i Hopei-provinsen i Nord-Kina og i det indre Mongoliet. Den nævner ingen datoer, men fortæller, at objektet over Hopei beskrives som en 'månelignende kugle omgivet af tågelignende gasser.'

Rapporten fortæller, at objektet

udspyede stråler af gasser og steg højt op på himlen i nogle få sekunder. I det derefter fortsatte med at udspyde gasstråler steg det højere op på himlen og forsvandt få sekunder senere'. — AP«.

(Et opmuntrende bevis på, at UFOer også rapporteres i Kina — og en forsigtig bekræftelse på det, som en af vore kontakter en gang meddelte os, at landet »uafbrudt vrimler med dem« — Red.)

Kilde: *Jal N.D. Tata fra Colaba, Bombay, Indien FSR nr. 6, nov.-dec. 1979.*

Ovs.: *Kim Møller Hansen.*

Sidste nyt!

Ifølge den japanske avis *Mainichi*, 6. dec. 80, meddeler Kinas Officielle nyhedsbureau *Xinhua* d. 4., at omkring 300 »UFOloger« har organiseret sig i Kinas første akademiske selskab til udforskning af lysfænomener på himlen. Selskabet, der tæller arbejdere, studerende, lærere, journalister, læger og forskere blandt sine medlemmer, har hovedkvarter i Wuhan i det centrale Kina. Ifølge *Xinhua* har selskabet afdelinger i Peking, Shanghai og i provinserne Guangdong, Sichuan, Shanxi, Shaanxi, Hubei og Guangxi. Selskabet ledes af en 26-årig astrofysik-studerende og udgiver et tidsskrift, »UFO Exploration« med rapporter om observationer i Kina og udlandet.

Fænomenet udforskes og diskuteres ud fra synsvinklerne fysik, astronomi, teknik, filosofi og psykologi, skriver *Xinhua*.

— — —
Efter mange års tavshed om emnet har der i de senere måneder været et væld af UFO-rapporter i de kinesiske aviser.

IIOKj.

EN UFOLOG FORTÆLLER

20 år med UFO-sagen

Af Frank Lerbæk

INTERESSEN FOR UFO'ERNE

Hvad er det, der gør, at man til stadighed kan bevare interessen for noget, der faktisk skulle have været opklaret for lang tid siden?

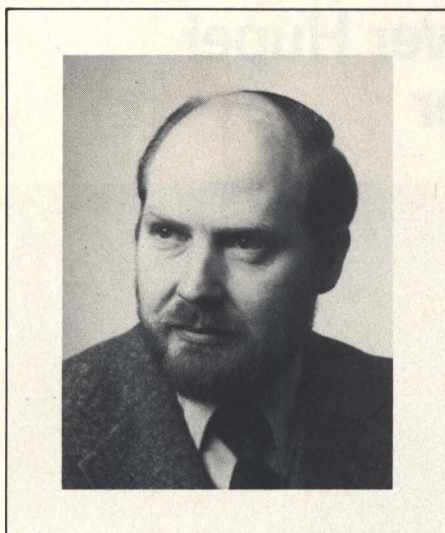
På dette spørgsmål er der naturligvis mange svar, alt efter hvor meget og hvor lidt man tror på det, der bliver fortalt og skrevet om dette emne. — Man finder sagtens nogen, som med overbevisning vil sige, at de da for længst har fået et tilfredsstillende svar på dette spørgsmål, og at det bare er alle de øvrige, der er lidt sene i opfattelsen.

Så er der dem, der vil hævde, at spørgsmålet langtfra er løst, og at ufo-sagen tværtimod synes at blive mere og mere kompliceret, jo mere man forsker i den.

Personer med denne sidste opfattelse hævder også gerne, at sagen må udforskes af personer »med begge ben på jorden«.

Imellem disse yderpunkter findes der naturligvis mange varianter i forståelsen og opfattelsen af ufo-problematikken. Den mest almindelige variant er nok den ufo-interesserede, der næsten altid savner svar på et eller andet ufo-spørgsmål. Denne indstilling til ufo-sagen finder jeg helt naturlig og er også med til at bevare interessen for fænomenerne. Vedkommende studerer alt af interesse om ufo'er og forsøger ihærdigt at finde sandheden i den forhåndenværende litteratur. Men det sker ofte, at jo mere han læser og jo mere han hører, desto mere forvirret bliver han.

Det er ikke meningen, at jeg i denne artikel skal komme med

ger fra fjerntliggende egne eller sågar også fra vort eget lille land.

ØNSKETÆNKNING

Mange mennesker ligefrem søgte en sandhed, der kunne tilpasses deres inderste ønsker, altså en form for ønsketænkning. Denne ønsketænkning kunne udmærket være affødt af en konstant indre frygt for vor egen planets skæbne. Disse mennesker forstod, at vi her på Jorden nu havde nået en teknologisk udvikling, der kunne udrydde os selv, ved f. eks. en verdensomspændende krig, eller måske

Når en sag bliver opklaret eller afsluttes, vil den interesse, der har været for sagen, normalt lige så stille forsvinde, og alt vil i løbet af forbavsende kort tid være glemt. Ufo-sagen er nu mere end 20 år gammel, og interessen holder sig stadig lige frisk. Hvorfor?

betragtninger, der måske vil give næring til denne forvirring, men i stedet forsøge at sprede lidt lys over nogle af de mærkværdigheder, det gennem de foregående 20 år er forsøgt — med større eller mindre held — at indblende i ufo-sagen.

Mit personlige forhold til sagen gennem de forløbne 20 år har det meste af tiden været relativt afslappet, og den mystik og fanatisme, der ind imellem har stukket sit hoved frem, har jeg til en vis grad undgået at blive involveret i.

Ikke alle har »klaret frisag«, når der skete mærkelige ting eller fremkom sensationelle beretnin-

blot ved et tragisk uheld. De samme mennesker mente også, at vi i en sådan situation var aldeles magtesløse og kun havde én eneste mulighed for redning, nemlig ved hjælp ude fra rummet.

Med denne frygtsomme indstilling var man forståeligt nok et let offer for hypotesen om bemandede fartøjer fra andre verdener eller, som denne teori benævnes i ufo-kredse, rumskibshypotesen.

Denne side af ufo-sagen var helt naturligt i starten den mest spændende og interessante på grund af dens enorme perspektiver, men efterhånden som årene gik, og det endelige bevis på denne teori ikke

synes at ville rykke nærmere, blev mange vel nok lidt skuffet, ja, man afskrev måske ufo-sagen helt. Men andre bevarede håbet og blev stædigt hængende. Disse mennesker blev da heller ikke overladt til deres egne tanker. Over hele verden blomstrede der mindre seriøse ufo-organisationer op, der sørgede for, at der blev holdt liv i de populære teorier. Bl. a. teorierne om hjælp fra »brødre ude i verdensrummet« m.m. — Der opstod endda ufo-blade, der kørte stærkt på profetier om besøgende fra andre planeter, der nok skulle komme os til undsætning, når »tiden er inde«.

Jeg skal naturligvis ikke her gøre mig til dommer over den slags profetier, men blot forsøge at anskue dem fra en lidt mere jordbundnen vinkel.

Sagt hårdt og brutalt, så kan vi i dag konstatere, at hverken modstandere eller tilhængere af rumskibshypotesen har særlig vægtige argumenter for de ting, der fremføres til forsvar for deres opfattelse.

Med hensyn til min egen opfattelse af dette spørgsmål, vil jeg af flere grunde lade en »dør stå på klem« til fordel for rumskibshypotesen, da visse uafklarede ting og begivenheder stadig taler til gunst for den.

EN SOMMERAFTEN I 1959

For ligesom at lægge lidt i vægtskålen til fordel for rumskibshypotesen, vil jeg starte med at fortælle om min egen besynderlige oplevelse for mere end 20 år siden.

Af hensyn til troværdigheden vil denne beretning blive temmelig detaljeret berettet. — Måske kan oplevelsen forklares af en blandt læserne, som *kender* dette fænomen, som jeg blot aldrig — hverken før eller siden — har stået over for.

Jeg ønsker heller ikke, at nogen skal få den opfattelse, at min ufo-oplevelse blot fortælles her for måske at skulle styrke visse andre teorier i artiklen. At oplevelsen har haft en vis påvirkning, kan selvfølgelig ikke undgås, men så længe hændelsen forbliver uidentificeret, kan den heller ikke tillægges nogen større betydning i den

samlede opklaring. Hændelsen fortælles, fordi det var noget af det første, der ufologisk set hændte mig, og fordi den muligvis *kan* have relation til senere hændelser.

Der er kun hukommelsen at støtte sig til, men jeg forsøger — uden overdrivelser af nogen art — at holde mig så tæt på det oplevede som muligt:

Pudsigt nok havde jeg denne sommeraften i 1959 været til et af vores første ufo-møder, da jeg kort tid forinden var begyndt at interessere mig for fænomenerne. Vi var fra starten en 5—6 stykker i ufo-gruppen.

Observationen fandt sted i Aabenraa, og jeg var netop kommet hjem kl. ca. 0.30 og havde stillet cyklen fra mig, da jeg fik lyst til at kigge efter ufo'er. Det var virkelig en skøn sommernat; fuldstændig stille og med en skyfri og stjerneklar himmel.

Mit blik var blevet fanget af en ret stor og klar stjerne, som jeg syntes ligesom bevægede sig lidt. Men efter at have flugtet den med en høj skorsten i synslinjen, fandt jeg ud af, at den stod helt stille på himlen. — Jeg rettede derefter blikket opefter, så jeg næsten så ret op i zenith, som det kaldes. — Her så jeg pludselig to objekter komme med stor fart. Objekterne syntes at være på størrelse med en middelstor stjerne, men måske knapt så lysende. Jeg lagde straks mærke til deres besynderlige fly-

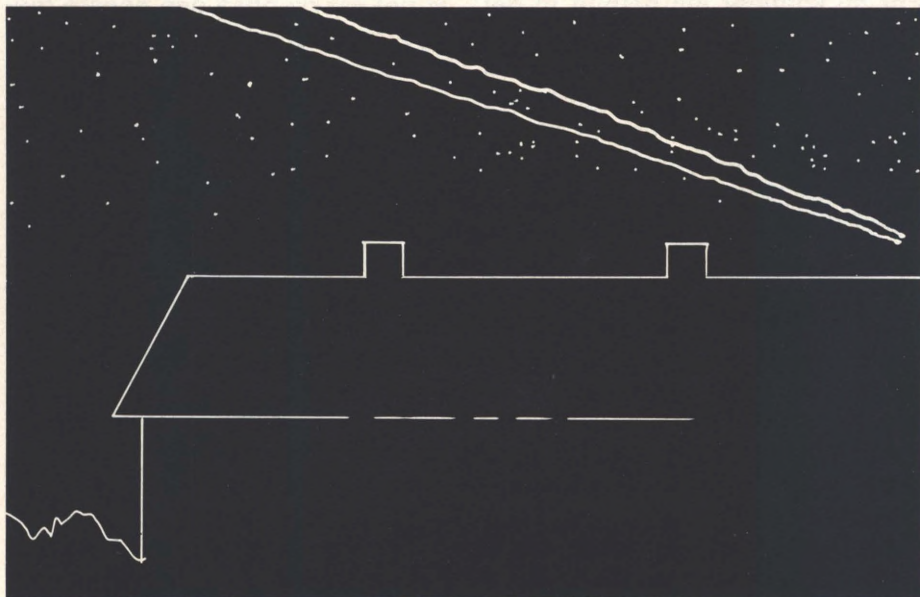
vemåde (se tegning). — Den var nemlig ikke jævn og lige som en trukket streg, men var nærmest lidt flaksende. Dog var kursen støt, i ca. nordlig retning, men trods den flaksende flyvemåde alligevel hele tiden med indbyrdes samme afstand.

Jeg var følgelig let ophidset, og bad indvendig til, at objekterne ville foretage sig ét eller andet, f.eks. et brat drej, så ville jeg i hvert fald være helt sikker på, at det var ufo'er. Men objekterne fortsatte deres kurs, og jeg løb nu væk fra den høje boligblok for at kunne følge deres flugt så længe som muligt. Objekterne blev svagere og svagere og var efter ca. 20 sekunder forsvundet i horisonten.

Jeg kom nu i tanker om, at jeg skulle nedskrive tid, sted m.m. for observationen, og gik straks ind for at gøre dette. På vej ind kiggede jeg på mit armbåndsur og bemærkede let forbløffet, at uret var gået i stå. — Jeg trækker normalt mit ur hver aften, og skulle det ske, at jeg en enkelt gang glemte dette, kunne uret alligevel gå til næste middag.

Man har før hørt om ure, der gik i stå i forbindelse med ufo-observationer, men at mit ur gik i stå i dette tilfælde, kan naturligvis skyldes helt andre årsager. Jeg nævner det blot for fuldstændighedens skyld.

Da jeg var kommet i seng, lå jeg et stykke tid og spekulerede over,

De to streger på himlen angiver objekternes kurs og flaksende flyvemåde. Der var ingen hale efter objekterne.

hvad det mon kunne være jeg havde set. Jeg gennemgik i tankerne alle de naturfænomener, jeg kendte, men kunne ikke finde noget, der passede på de objekter, jeg netop havde set. Jeg må samtidig indrømme, at jeg følte en vis glæde ved min observation, for nu kunne jeg bedre se modstanderne i øjnene, når vi diskuterede, om der fandtes ufo'er eller ej, og med denne behagelige tanke faldt jeg i søvn.

Min oplevelse blev bragt i den lokale avis, og var temmelig sikkert samtaleemne i mange hjem et par dage efter. Men — som jeg sagde i min indledning — der går sjældent mere end nogle få dage, før langt de fleste mennesker har glemt alt om det, de har læst i avisen. Specielt hvis en ufo-hændelse i avisen bliver fulgt op af et fjollet dementi af en eller anden såkaldt »sagkyndig«. Så bliver reaktionen »sagde jeg det ikke nok«, og så er den pot ude — der kommer hurtigt andre nyheder, og de fortrænger lige så hurtigt de gamle.

MIN UFO-OPLEVELSE NR. 2

Hvis der ikke var hændt mig mere end ovenstående, ville jeg måske selv have fortrængt oplevelsen hurtigt, og jeg ville heller ikke kalde den hverken spændende eller besynderlig. Men det, der skete ca. en uge efter, gjorde, at jeg aldrig glemmer disse observationer. For nu kommer jeg nemlig til det besynderlige ved hele ufo-hændelsen dengang i Aabenraa: jeg fik min anden observation, og da den har stor relation til den første, betragter jeg faktisk de to observationer under ét. — Jeg fortæller så nøjagtigt det er mig muligt, hvad der skete:

Jeg havde netop spist min aftensmad på et pensionat, der lå i forbindelse med et hotel. — Jeg var kommet i snak med en gæst på hotellet samt hotelbestyreren. Vi talte naturligvis om min ufo-observation, der var sket ca. en uge forinden, og jeg kunne mærke på mine to tilhørere, at de var ret skeptiske over for det, jeg havde set.

— OK, sagde jeg, lad os gå en tur ud i haven og kigge lidt på himlen i det dejlige vejr. — Det syntes

de var en god idé, så vi begav os straks ud i haven.

Ærlig talt havde jeg ikke drømt om, at vores tur i haven skulle give noget resultat i form af ufo-observationer, men himlen var stjerneklar, så vi kunne måske være heldige at se nogle stjernes kud.

Vi stillede os med ryggen til himanden, således at vi havde det meste af himlen under observation.

Pludselig udbryder gæsten på hotellet: »Dér er et stjernes kud!« Jeg vender mig lynhurtigt for at se stjernes kuddet, og mit blik følger hans udstrakte arm.

»Det dér,« udbryder jeg, »det er ikke et stjernes kud, det er nøjagtigt sådan et objekt, som jeg så to af forleden aften.« — Jeg forklarede ham så, at stjernes kud var borte i løbet af sekunder eller brøkdele af et sekund, og så havde stjernes kud som regel en hale af gnister.

Det objekt, vi nu stod og så på, fortsatte sin bane i den samme underlige flaksende bevægelse, som jeg havde observeret det tidligere. Her var blot kun ét objekt. — Vi stod alle tre og fulgte objektet, der hastigt fjernede sig og i løbet af ca. 15 sekunder var blevet til en lille prik ude i horisonten.

»Nå,« sagde jeg triumferende, »hvad var det så vi så, var det et ufo?«

Hotelgæsten havde en forklaring: »Det var en fugl, der blev oplyst nedefra af byens lys« sagde han, næsten lidt for selvsikker synes jeg. Jeg ville dog ikke imødegå denne påstand, så jeg svarede blot, at det var da også den eneste mulige teori, jeg i øjeblikket kunne godtage. Men jeg udtrykte også min undren over, at objektet kunne blive ved med at give »genskin« langt ude i horisonten, længe efter at det havde passeret byen.

Vi stod nu igen og kiggede, og kun ganske få minutter efter dukkede det næste objekt op. — Denne gang betragtede vi alle tre tavst objektet og koncentrerede os kun om at opdage evt. detaljer ved objektet, der kunne give et fingerpeg om dets identitet.

»Det er fugle« sagde hotelgæsten. »De flyver i samme retning, så der er nok tale om fugletræk.«

Hans tåbelige fugleteori, tænkte jeg indædt. Bare for pokker der ville komme én i modsat retning til at modbevise hans teori. — Og jeg

må ærligt tilstå, at min forbløffelse var stor, da der et øjeblik efter dukkede et objekt op — flyvende i stik modsat retning af de to foregående — akkurat som om det var bestilt.

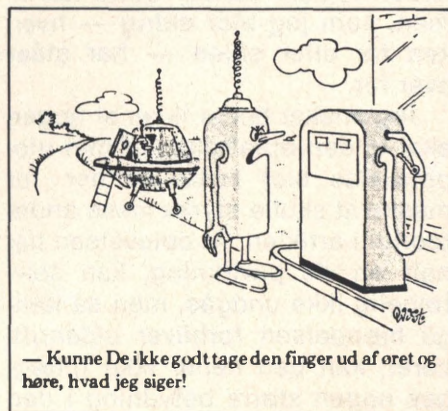
»Der kan du se« råbte jeg ophidset. »Det er ikke fugle — din teori duer ikke, for dér kommer jo netop et objekt i den stik modsatte retning!«

Jeg skal da ikke benægte, at jeg frydede mig lidt, da jeg så deres måbende ansigter. — Ufo-oplevelsen havde nået sit højdepunkt — for mig i hvert fald — og da der ydermere kom 3—4 objekter fra forskellige retninger, var jeg efterhånden så ophidset, at jeg nærmest fløj ind til en telefon for at ringe til daværende kaptajnløjtnant H. C. Petersen, der dengang gjorde tjeneste på Skrydstrup flyveplads og boede i Vojens. — Jeg forklarede temmelig ophidset H. C. Petersen, hvad vi havde set, og han lovede at gå en tur ud i haven for måske selv at få øje på de samme objekter. — Men jeg fik senere at vide, at han intet så. Heller ingen af os andre så mere, selv om vi stod og kiggede et kvarters tid endnu.

Nu er jeg næsten sikker på, at mange læsere vil udbryde: Nej, det er alligevel for fantastisk — så mange observationer på én aften, når vi andre aldrig ser noget!

Jeg forstår godt en sådan reaktion. Jeg har også tit spurgt mig selv, hvorfor jeg skulle se alt dette inden for så kort tid, når der så her efter skal gå 20 år, hvor jeg intet særligt ser! — Jeg har siden 1959 stået i hundredevis af timer på stjerneklare nætter og spejdet efter ufo'er, men mine såkaldte »fugle« fra Aabenraa er aldrig dukket op igen.

Fortsættes i næste nr.

— Kunne De ikke godt tage den finger ud af øret og høre, hvad jeg siger!

AKTIVITETER

UFO-uge i Randers

Sådan lød overskriften på en af de mange omtaler, SUFOIs arrangement i Randers først i oktober forårsagede. Randers ligger nærmest i et ufo-mæssigt »tomrum« mellem kraftcentrene Århus og Ålborg, hvorfor områdelederne i disse byer i samarbejde med vor lokale mand i Randers, A. Carøe, besluttede at stable et arrangement på benene. Dele af SUFOIs jubilæumsudstilling blev derfor vist frem i ugen mellem d. 6. og 10. oktober i Kulturhuset, en kombineret museums- og biblioteksbygning beliggende i byens centrum. Kulminationen på arrangementet blev et offentligt foredrag af alarmcentralens leder Ole J. Knudsen, der viste sine kendte lysbilleder,

100 mennesker overværede Ole J. Knudsens foredrag.

Per Andersen og Jesper Damtoft lytter til interesserede ved informationsranken.

måske til nogle tilskuers skuffelse, som nok havde forventet at høre spændende historier om rumskibene fra Venus og Saturn. Ved denne lejlighed kunne, ud over foredragsholderen, ikke færre ufo-personligheder end SUFOIs mand i Randers, områdelederen i Århus og SUFOIs to næstformænd, Per Andersen og Torben Birkeholm, træffes. Alle skal have tak for det store arbejde, de udførte.

Det største udbytte ved arrangementet var dog nok den store omtale, ufo-sagen fik. Foruden adskillige artikler i den lokale presse blev problematikken fremlagt i regionalradioen ved et 20 minutters interview med Ole J. Knudsen og Jesper Damtoft.

JSD

Til og fra medlemmerne

EFTERLYSNING FRA SUFOIS ARKIVAR

Arkivet er for tiden ved at indsamle ældre danske bøger og tidskrifter om UFOer. Der er ikke blot tale om SUFOIs tidligere udgivelser, men også andre har interesse. Ligger De inde med gamle blade/bøger om emnet, som De måske alligevel ikke læser i mere, så beder vi Dem tænke på vores arkiv. Skulle det være for bekosteligt at sende materialet dertil (eller

for besværligt), så kontakt vores nærmeste områdeleder, som så måske kan komme forbi og hente det.

Vores arkivar er: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15 A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

SAMLER DE AVISUDKLIP OM UFOER?

Også vores arkiv for avis- og ugebladsartikler efterlyser materiale. Denne gang drejer det sig om ar-

tikler, som har været bragt i pressen før 1960. Vi har ret store huller i samlingen, når først vi kommer så langt tilbage. For at give et indtryk af de ting, vi er interesseret i, bringes her en illustration af artikler fra 1940'erne og 1950'erne. Vi vil være taknemmelige, dersom vi evt. blot må kopiere Deres udklip fra denne periode.

Arkivet for avisudklip har adressen:

Niels Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

OM FORNYELSE AF FÆLLESABONNEMENT

For et år siden startedes ordningen med *fællesabonnement på Det Ukendte og UFO-NYT*. Bestilles begge blade til samme abonnement, er der tale om en væsentlig besparelse. Det har et meget stort antal af vore læsere benyttet sig af.

Der har vist sig nogen usikkerhed omkring bladernes årgange i forhold til hinanden. Det Ukendte, som udgives af Årsleffs Forlag i Svebølle, er nu godt i gang med sin 3. årgang. Det første nummer i en årgang udkommer i oktober. Det betyder, at Det Ukendte når at udsende 2 blade (nr. 1 og 2), inden UFO-NYTs tilhørende årgang starter i jan. UFO-NYT har i sine godt 22 år fulgt kalenderåret, og det kan vi ikke uden videre lave om på. Da bladernes årgang er let forskudte i forhold til hinanden, har det bevirket, at fællesabonnenterne *først* har modtaget girokort fra Årsleffs Forlag og *senere* (i november) fra UFO-NYT. Det har forståeligt nok irriteret en del af vore læsere. Vi undskylder de mange udsendelser, men vi har ikke fundet på et bedre system endnu. Skulle De være blevet rykket for en indbetaling, som De har foretaget til det andet blad, så beklager vi mange gange.

Ønsker De ikke at modtage det ene af bladene i den kommende årgang, så vil det letteste for vores Ekspedition være, om De meddeler, at bladet ikke ønskes fornyet.

I begyndelsen af februar udsendes de sidste girokort til vore abonnenter fra 1980, som endnu ikke har fornyet.

Husk at melde adresseforandring til *både* Det Ukendte og til UFO-NYT.

LÆSERBREVKASSEN

Kære SUFOI

Jeg tillader mig endnu at ytre et par sparsomme ord omkring jeres ganske udmærkede og spændende blad, UFO-NYT. Dette mener jeg kunne blive endnu bedre, hvis I viste nogle flere udenlandske UFO-fotografier, nye som gamle, i stedet for at bruge ufattelig mange detaljerede sider på en sag som

»Val Johnson-tilfældet«, som jo smager mere af fup, end af en større uforklarlig episode mand og UFO imellem.

Samtidig vil jeg vove den påstand, at Jeres PR-virksomhed kunne være bedre. Jeg tror, det er mere eller mindre tilfældigt, om man bliver medlem af SUFOI i dag. Hvad om I periodevis annoncerede i aviser eller blade, hvor I fortalte om SUFOI og opfordrede folk til at abonnere på UFO-NYT. Det tror jeg ville øge medlemstallet betydeligt, og ville rent økonomisk også betale sig mange gange. Ellers tak for et spændende og godt UFO-blad.

*Med venlig hilsen
Erik Ploug, Sabro.*

*»Til og fra medlemmerne«
bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes talerør. Al henvendelse »Til og fra...« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.*

Kære læser

For at tage det sidste først, så har betalt reklame vist aldrig kunnet svare sig økonomisk i vores tilfælde. Naturligvis får vi lidt flere medlemmer, men de er dyrt betalt. Vi annoncerer i øvrigt en hel del, men måske ikke nok?

Men du rører ved noget væsentligt, idet vi godt kunne bruge nogle personer med tid og lyst til at gå ind i styringen og ledelsen af vores PR-afdeling. Var det noget for dig? — Eller andre?

Ofte er historierne bag de udenlandske UFO-fotografier mangelfulde, hvis de overhovedet er til at opdrive. Vi bringer faktisk alt, hvad vi modtager af fotos, blot der er en vis sandsynlighed for, at de er ægte. Val Johnson-tilfældet er måske en anden yderlighed? Her er vi faldet for fristelsen til at medtage et tilfælde, som der er gjort særlig meget ud af. Men bliver det derved for kedeligt at læse?

Hvis vi har forstået dig ret, så

kunne du tænke dig lidt mere »liv« over bladet. — Vi skal forsøge. Mange tak for de pæne ord.

*Venlig hilsen
Peter A. Hansen*

Breve til LÆSERBREVKASSEN bedes ligeledes sendt til Postbox 6 i 2820 Gentofte.

MØDE I ÅLBORG

På baggrund af efterårets mange nordjyske observationer arrangerede SUFOIs lokale repræsentant, Torben Birkeholm, et informationsmøde i Ålborgs nye Medborgerhus tirsdag den 9. december 1980. Mødet var offentligt, og en række af de nordjyder, der selv havde observeret noget, var specielt inviteret.

Torben Birkeholm indledte aftenen med en lysbilledserie, der beskrev en observation af et ufo, med efterfølgende opringning til SUFOIs alarmcentral, selve rapportoptagelsen og rapportens gang i SUFOI.

Derefter fulgte en detaljeret beretning om flere af de spændende ufo-observationer fra det nordjyske. Ved hjælp af avisartikler, fotos og rapportmateriale fik de omkring 50 fremmødte et indtryk af arbejdet med at undersøge de enkelte observationer.

Også nogle tilfælde af *opklarede* observationer blev gennemgået (nogle har været eller bliver beskrevet her i bladet), og til slut blev der orienteret om de planlagte kurser for rapportoptagere, hvor folk blev opfordret til at melde sig.

Efter en kort pause var ordet frit, og mange af de fremmødte benyttede lejligheden til at få svar på spørgsmål om ufo-sagens mange gåder. Foldere, pjecer og SUFOIs nye plakat til ophængning på skoler m.v. var fremlagt, så folk selv kunne tage hvad de mente at de kunne bruge.

Mødet var egentlig tilrettelagt for folk, der var specielt interesseret i efterårets observationer. Desværre nåede vi ikke at omtale mødet på forhånd i UFO-NYT, men Torben Birkeholm har planer om et egentligt medlemsmøde til foråret, som vil blive annonceret i bladet. □

SUFOIs kongres 1980

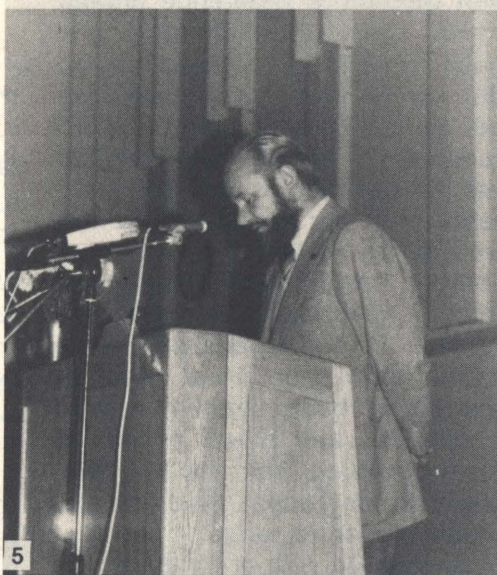
SUFOIs store landskongres i Lyngby Storcenter d. 18. oktober 1980 blev med sit afvekslende program en velbesøgt succes. Her bringer vi nogle »fotoglimt« fra dagen:

1. Flemming Ahrenkiel fortalte om SUFOIs arbejde i de sidste 2 år.
2. SUFOIs næstformand Per Andersen takker Fl. Ahrenkiel for mange års stor formandsindsats.
3. og 6. Gæstetaleren Peter A. Hill fra den engelske UFO-organisation BUFORA.

4. Per Andersen kom i sit foredrag bl. a. ind på SUFOIs kontakt til videnskaben.

5. SUFOIs nye formand, Peter A. Hansen, berørte et interessant og temmelig u-udforsket fænomen, kuglelyn, og disses relation til UFO-spørgsmålet.

7

11

8

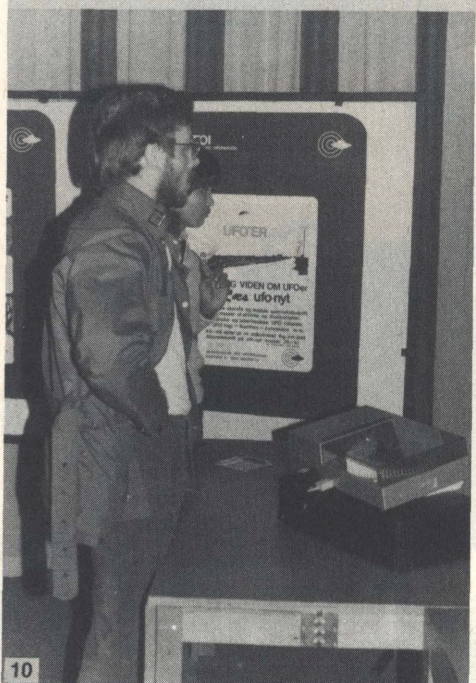
12

9

13

10

14

7. »Det Ukendtes« redaktør, Klaus Aarstleff, causerede levende over temaet »fortidsastronauter« — der er andet og meget mere end von Dänikens somme tider luftige påstande.

8. Peter A. Hansen i samtale med et par af vore gæster.

9. UFO-NYT's tegner, Henrik Pedersen, og frue.

10. SUFOI's lysbilledshow kørte kontinuerligt hele dagen.

11. Et blik ud over salen med de mange interesserede tilhørere.

12. Planchestillingen blev flittigt studeret.

13. Også lovens håndhævere blev fanget af det spændende emne og bliver her sat ind i det af SUFOI's nestor, X. P. Madsen.

14. Lederen af SUFOI's Efterforskningsafdeling, Ole Henningsen, viste både lysbilleder og film på kongressen.

Fotos: CARSTEN HEDEGAARD.

PROJEKT STARLIGHT

UFOer filmet?!

Af Ray Stanford

SUFOI har modtaget følgende kortfattede rapport fra Projekt Starlight International:

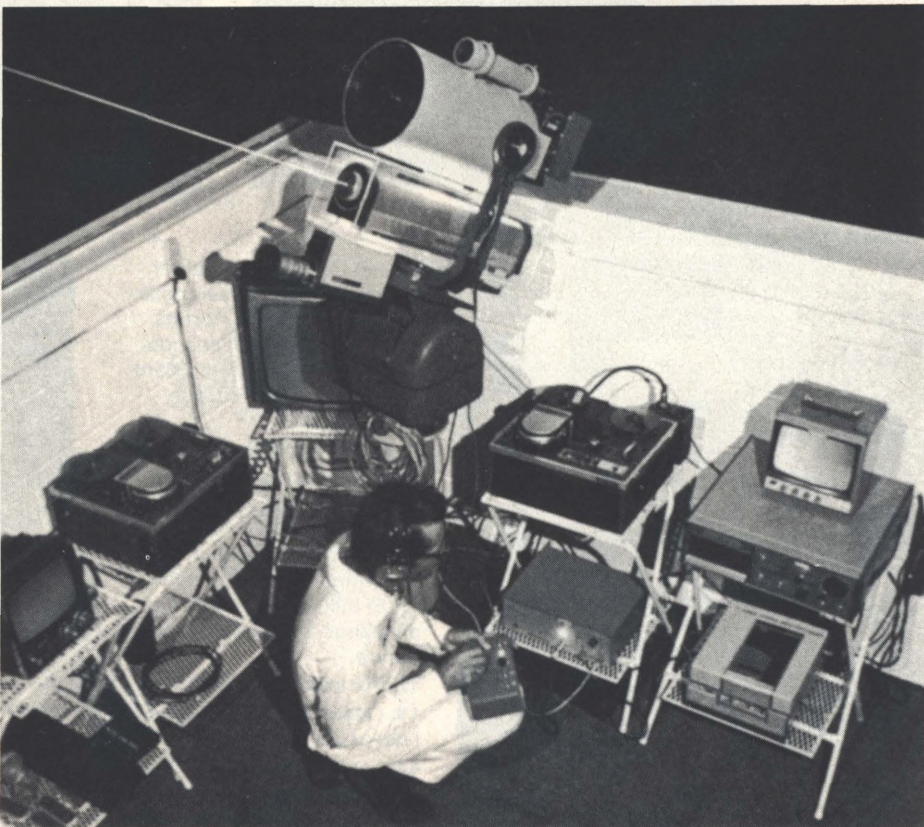
1) Ved to hændelser med dagslys-uføer, som PSI's mobile laboratorium sporede i Vest-Texas og Arizona, var der udslag på det måleudstyr, der registrerer magnetiske felter. Udslagene skyldes hverken geomagnetiske uregelmæssigheder eller det tekniske udstyr. Det ser efter grundige undersøgelser ud til, at der meget vel kan være en forbindelse mellem UFO-bevægelser og de registrerede lavfrekvente megnetfelter.

2) Adskillige fremmedartet udseende UFO lys-spekte er blevet registreret ved at anvende et Bausch & Lomb diffraktionsgitter (anvendes til bøjning af lysstråler.) Der er også blevet udført mikrodensitometer-målinger (belysningsmålinger) på et af spektrene, og så snart det er muligt, vil de resterende spektre blive undersøgt og resultaterne offentliggjort. På nuværende tidspunkt har vi på grundlag af spektrenes natur kunnet fastslå, at de ikke skyldes flyudstødning, kendte flybelysnings-systemer eller andre lyskilder, som kan ses på himlen. Jeg vil undlade at uddybe dette, indtil analyserne er tilendebragt.

3) Det er ved hjælp af filmoptagelser og fotografier gentagne gange blevet påvist, at bestemte meget kortvarige lysfænomener har forbindelse med UFOer. Det

Der har i ganske lang tid været stille omkring »Projekt Starlight International« (PSI). PSI blev oprettet i 1975 i Texas med Ray Stanford som leder, og det beskæftiger sig med fysiske målinger og springer af UFO-fænomener i USA. Tavsheden skyldes imidlertid, siger PSI, stor travlhed med bl. a. analyser af ikke mindre end 8 farvefilmoptagelser af UFOer i perioden fra november 1977 til marts 1980.

PSI's leder Ray Stanford med en kontrolpult til fjernstyring af det avancerede sporingsudstyr

viser sig endda, at placeringerne (i relation til objektet) såvel som tidsfaktorerne for bestemte lysfænomener, har svaret til udprægede UFO-former og bevægelser.

4) En interessant opdagelse, som nu er filmet, er et blitz-lys fænomen, der blinker gentagende, men som er af så kort varighed, at det ikke kan opfattes af det menneskelige øje.

Indledende undersøgelser af følgerne på et medlem af PSI-staben under en UFO-sporing i juli 1978 antyder, (når de sættes i forbindelse med et fotografi af et blitz-lys taget under hændelsen) at når blitzfænomenet vokser så meget (i varigheden af de enkelte glimt) at de menneskelige sanser omtrent eller netop kan opfatte det, kan det medføre forvirrende fysiologiske reaktioner, såsom trætte øjne, manglende evne til at fokusere på objektet, eller endog epileptisk-lignende symptomer.

5) Vi har farvefilmsoptagelser af dagslys-uføer, med objekter der bevæger sig mellem, bagved og over skyer, og af UFOer der kaster deres skygge på skyerne. Vi har ligeledes taget filmbilleder, som tolkes som tegn på magnetohydrodynamik og/eller andre fremdrivningseffekter fra plasma-bevægelser omkring objekter. PSI har 8 filmsoptagelser af UFOer — 3 er taget i dagslys fra fly, 1 fra et fly om natten, og de resterende 4 er optaget fra jorden.

Undersøgelserne er nødvendigvis langsommelige og dyre. PSI har allerede brugt flere tusinde dollars til analyserne af blot den første film, og disse analyser, der endnu ikke er afsluttede, giver stadig nye og interessante data.

UFO-forskningen har vist, at den skal foregå langsomt og med megen forsigtighed for at sikre pålidelige konklusioner. PSI's udgifter til teknik og analyser stiger stadig.

Vore opdagelser vil blive præ-

senteret i anerkendte tidsskrifter, så snart de økonomiske forhold, analyserne o. lign. tillader det.

PSI Newsletter, april 1980.

*Oversat og bearbejdet af
Kim Møller Hansen.*

KOMMENTAR:

Det er forbløffende oplysninger, der fremkommer i PSI's rapport. Så forbløffende, at man gerne ser disse oplysninger dokumenteret af Ray Stanford's team i Texas. Det er meget dyre og avancerede instrumenter, man i PSI har til rådighed. Såfremt de af PSI indsamlede data bliver dokumenteret, ville det derfor også være af interesse for alle de organisationer, der beskæftiger sig med registrering af tekniske data i forbindelse med UFO-observationerne. Og de indsamlede data kunne evt. få indflydelse på retningslinjerne for opbygningen af sporingsgrej i Danmark i forbindelse med Projekt FOTA. OH.

SUFOIs EDB/TEKNISKE FOND - 3.500 kr. fra målet

Nu starter nedtællingen til målet på kr. 20.000. Siden sidste opgørelse har vi yderligere nærmet os målet og mangler nu kun ca. kr. 3.500 for at nå det. Men med den hastighed beløbet vokser med i øjeblikket, vil det tage yderligere 5 måneder — kan det være rigtigt?

Som nævnt i sidste nummer af UFO-NYT har SUFOI fået en ny teknisk afdeling, idet Hans Voigt er blevet teknisk konsulent. Dette betyder ikke bare en udvidelse af foreningens tekniske arbejde, men også en større økonomisk byrde for EDB/Teknisk Fond. Derfor er det ikke mindst nu nødvendigt at sikre fondets fortsatte fremgang.

Ethvert beløb — stort eller småt — er en stor hjælp for os i vores forsøg på at skabe en saglig, teknisk ufo-forskning i Danmark.

Derfor — hjælp os med at nå vores mål på kr. 20.000! Beløb bedes indbetalt på giro 9 11 77 25. Talonen bedes mærket »EDB/Teknisk Fond«.

Alle, der indbetaler et beløb til fondet, vil modtage et lille duplikat med titlen »Dansk UFO-forskning i firserne«.

Til fondet er indkommet total pr. 15.12.80: Kr. 16.473,93.

Med venlig hilsen, Per Andersen, næstformand.

EDB/Teknisk Fond er med til at sikre den fortsatte elektroniske databehandling af SUFOIs rapporter.

Den amerikanske rumsondes
fantastiske rejse

Sensationer fra Saturn

Ca. 95 af Saturns ringe ses på dette computerbehandlede Voyager-fotografi.

Tid: Onsdag den 12. november 1980. Sted: Jet Propulsion Laboratory i Pasadena, Californien.

Til stede: Videnskabsmændene, som ventede på de første TV-billeder fra rumsonden Voyager 1 næsten 150 millioner kilometer ude i rummet, hvor den nærmede sig højdepunktet for sin rejse, der havde varet i over tre år.

Den næsten skoledrengede begejstring øgedes i ugens løb i Pasadena. Stemningen mindede ikke så lidt om, hvad man husker fra de første månevandringers tid. »Jeg er helt rundt på gulvet af henrykkelse«, udbød Bradford Smith, som er chef for den gruppe videnskabsmænd, som stod for overførslen af TV-billeder, da Vo-

yager bevægede sig først ind under og siden igennem Saturns ringplan med en fart på omkring 65.000 km/t. »Jeg kan slet ikke udtrykke det i ord. Det er næsten som at være der selv«.

Rumsonden er forlængst passeret forbi Saturn og er fortsat ud i solsystemets yderkant, og for-

skerne er allerede i fuld gang med det kolossale arbejde at analysere det materiale, der er sendt hjem. Der er 18.000 billeder, der skal granskes, plus resultaterne fra forsøg og observationer i forbindelse med infrarøde og ultraviolet stråler, magnetfelter, ladede partikler og andre forhold. Men Bradford Smith tør allerede nu udtale, at »vi har lært mere om Saturn i løbet af denne ene uge, end vi vidste i forvejen«.

For offentligheden varede Voyagers møde med Saturn kun nogle få døgn i den anden uge af november, men for videnskabsmændene begyndte det hele allerede i august, da rumsonden indledte sine 117 døgn lange observationer af planeten og dens måner. Blandt de vigtigste opdagelser kan nævnes:

Titan. Den er Saturns største og vigtigste måne. Den er en smule større end planeten Merkur, og den er den eneste måne med egentlig atmosfære. Efter at Mars og Venus er blevet strøget af listen, er Titan det sidste sted i solsystemet, hvor der kan tænkes at findes liv, sådan som vi forstår det her på Jorden.

Titans atmosfære består hovedsagelig af kvælstof, hvilket ikke var blevet konstateret ved målinger fra Jorden, da kvælstof er yderst vanskeligt at påvise i spektralanalyser. Kvælstof giver en langt svagere »drivhuseffekt« end metan, så tidligere skøn ang. overfladetemperaturen måtte revideres kraftigt, nedad til omkring ÷ 200 grader Celsius. »Den temperatur, vi nu mener, Titan har, indebærer den mulighed, at der forefindes flydende kvælstof i form af have og nedbør«, udtalte projektets atmosfære-ekspert, James Pollack.

Hvad angår mulighederne for livsformer, har Titan været en skuffelse. I de temperaturer, der er tale om i forbindelse med flydende kvælstof, foregår de kemiske processer så langsomt, at udviklingen af livsformer må anses for højst usandsynlig.

Voyager har konstateret stoffer som acetylen, ethan og cyanbrinte i månens atmosfære, hvilket kunne tyde på, at der sker en vis syntese af organiske materialer.

Have af flydende kvælstof frembyder omgivelser, hvor disse materialer kan samles og reagere med hinanden. Det er muligt, at der ikke forefindes livsformer på Titan, men muligheden for, at de vil kunne opstå, synes at være til stede.

Den snoede ring. Den vigtigste af Voyagers opdagelser er ifølge videnskabsmændene, at Saturns såkaldte F-ring er »snoet« eller »flettet«. (På billederne er F-ringen den yderste. Der findes en endnu yderligere ring, E-ringen, men den er så svag, at den ikke kan ses).

Efter mere end tre års rejse passerede rumsonden Voyager 1 i november Saturn-systemet med en fart af 65.000 km/t. 18.000 billeder blev sendt hjem og gav videnskabsmændene en række oplysninger, som ved første øjekast er uforklarlige ud fra de traditionelle tyngdekraftslove. Voyager 1 er på vej videre ud i rummet. Den når frem til næste solsystem om 40.000 år. Færdens succes vil givetvis medføre, at den amerikanske kongres lader projektet fortsætte.

På to forskellige optagelser ses det tydeligt, at ringen har en struktur, som var den »flettet« sammen af tre ringe. Endnu mere usædvanligt er det måske, at denne »fletning« visse steder ser ud til at bugte sig ujævnt.

Ved første øjekast virker en struktur af denne art aldeles uforklarlig ud fra de traditionelle newtonske tyngdekraftslove. »Det strider imod alle love om kredsbaner, sådan som jeg forstår dem«, lød Bradford Smiths første kommentar.

Den britiske professor P. C. W. Davies mener, at ringens snoede og bugtede struktur måske alligevel kan forklares alene ud fra tyngde-påvirkningerne. Han foreslår, at partiklerne i Saturns ringe meget vel kan opfatte ikke blot som millioner af ganske små selvstændige måner i kredsløb omkring planeten, men også udover en tyngdekraft-påvirkning på hinanden. Dette kunne forklare den snoede og bugtede struktur.

Egerne. Næsten lige så vanskeligt at forklare er de »eger«, der findes i B-ringen. Det virker som

om B-ringen har »slået sig«, så der fremkommer nogle folder i radial retning. Ifølge de konventionelle tyngdekraftsteorier skulle heller ikke dette kunne lade sig gøre.

Antallet af ringe. Yderligere et problem, Voyager har afsløret, er selve antallet af ringe om planeten. Tidligere mente astronomerne, at der var fem-seks separate ringe, men Voyager har nu vist, at der er i hundredevis af ringe. (Se billedet).

I henhold til de konventionelle teorier burde ringene gradvist flyde sammen — men det er ikke

tilfældet. Forklaringen kan ligge i, at de enkelte ringes materialer udøver komplicerede tyngdekraft-påvirkninger på hinanden.

De andre måner. Voyager har opdaget to hidtil ukendte måner i kredsbaner omkring Saturn, begge forholdsvis tæt på de yderste ringe. TV-billedene har også vist, at der findes enorme kratere og kløfter på de mindre måner Dione, Rhea, Mimas og Tethys, ligesom der findes to aflange fragmenter, der meget vel kan være resterne af en måne, der har delt sig.

Saturn selv. De allervigtigste opdagelser om Saturn vil givetvis fremkomme ved analyserne af de målinger, Voyagers instrumenter har foretaget, snarere end af billederne. Udtil synes Saturn helt at savne specielle træk ved overfladen, hvilket går det vanskeligt at fastslå vindhastigheder. Voyager har dog bekræftet tilstedeværelsen af vindhastigheder på op mod 1400 km i timen samt gigantiske stormvejr i stil med tropiske cykloner på Jorden. Med tiden vil astronomerne få mere viden om størrelsen af den faste

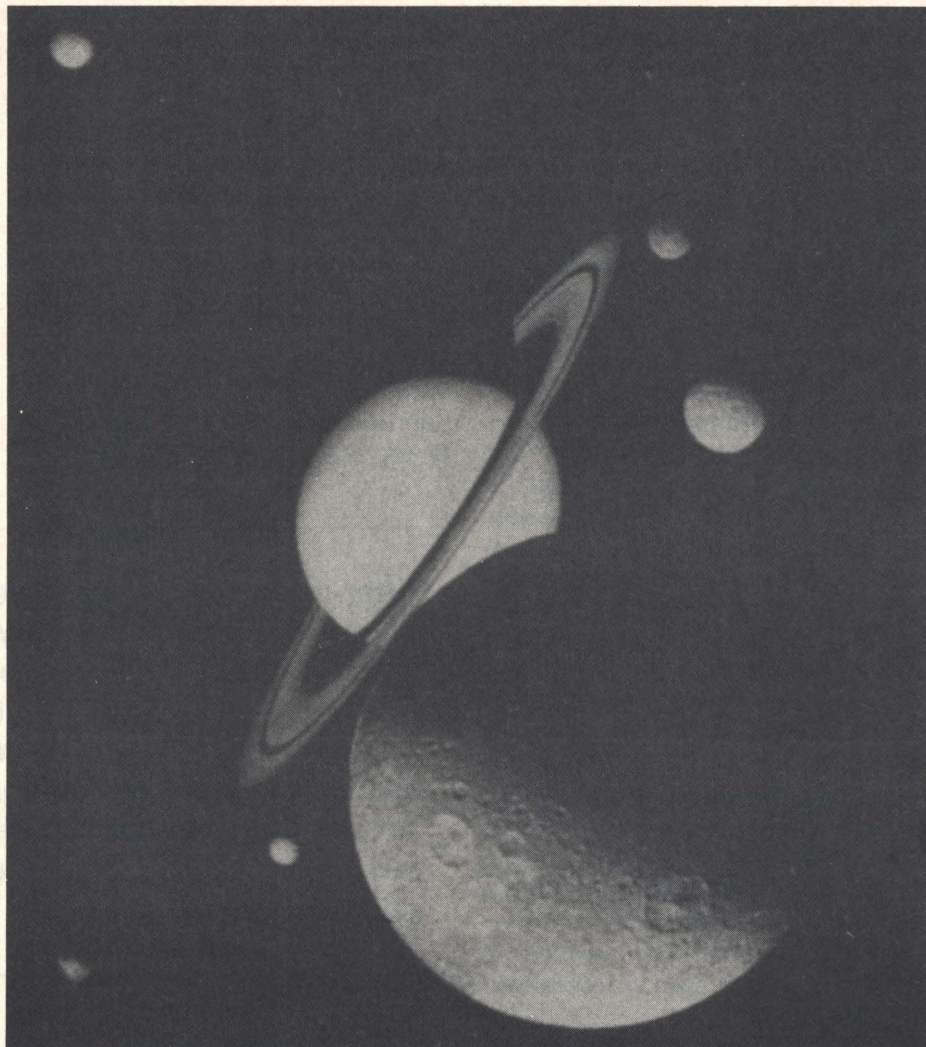
kerne inde under det tætte lag af gasarter, om hvorfor Saturn har en meget ringere tæthed end søsterplaneten Jupiter, og om hvordan den er i stand til at frembringe den varme, der stråler ud i rummet.

Voyager 2

Hvad bliver det næste, der sker i udforskningen af rummet? Mens Voyager 1 fjerner sig fra Saturn, er »søstersonden« Voyager 2 på vej ni måneder bagefter. Den forventes at mødes med Saturn i august måned 1981, og videnskabsmændene er allerede i fuld gang med planlægningen, så de får mest muligt ud af besøget set på baggrund af sensationerne fra for nylig.

Efter at have passeret Saturn skal Voyager 2 fortsætte mod Uranus, som vil blive passeret i januar 1986, og siden Neptun i august 1989. Det sker kun én gang i hvert andet århundrede, at solsystemets ydre planeter står placeret så hensigtsmæssigt i forhold til hinanden, at en sådan rumfærd er mulig. Den amerikanske kongres har dog endnu ikke bevilget de 84 millioner dollars, det vil koste at holde Voyager-færden i gang, efter at den allerede har kostet over 350 millioner dollars.

»Det lader til, at man har den opfattelse, at rumalderen begyndte og endte inden for den samme generation«, siger Pasadena-laboratoriets chef, dr. Bruce C. Murray. »Vi tager ud til planeterne,

Fotografi af Saturn-systemet, sammensat af billeder taget af Voyager 1. Forrest er månen Dione med Saturn bagved. Til højre for Saturn står Tethys og Mimas, til venstre for Diones Enceladus og Rhea. Månen øverst til venstre er Titan.

ser os lidt omkring og foretager os derudover ikke videre«. Et af resultaterne af Voyagers succes forleden vil dog givetvis blive, at kongressen lader projektet fortsætte. Mere tvivlsomt er det, om

det vil skabe begejstring nok til iværksættelse af nye interplanetariske projekter.

*Weekendavisen Berlingske Aften,
28. nov. 1980.*

UFO-FOREDRAG

Tirsdag den 10. februar arrangerer SUFOI offentligt foredrag på Centralbiblioteket i Nykøbing Falster.

Lederen af SUFOIs Efterforskningsafdeling, sparekassefuldmægtig Ole Henningsen, vil vise lysbilleder og fortælle om danske og udenlandske UFO-observationer samt berette om SUFOIs arbejde. — Der vil blive rig lejlighed til at stille spørgsmål og få en snak med andre UFO-interesserede.

Foredraget begynder klokken 19.30, og der er indgang fra *Rosenvænget 17* (det gamle bibliotek).
Gratis adgang!

Det underbevidstes biologi

Af Lyall Watson

(Fortsat fra nr. 6/80).

Da Jung kendte de fleste UFOer som tallerkner, skiver, cylindre eller kugler, fortolkede han dem som symboler på forening og helhed, der spontant dukkede op af det underbevidste for at danne samlingspunkt for en helende proces.

Jung skrev dette tre år inden sin død i 1961, og siden da har verdenssituationen forværret sig jævnt og tilsynekomsten af UFOer er blevet endnu mere varieret og bizar. Der er nye og overbevisende tegn på deres fysiske virkelighed, men der er også sket en udvikling i vores forståelse af den mentale energis paranormale potentiell. De mest interessante og produktive af de senere analyser synes derfor alle at følge og udbygge Jungs hypotese om, at fænomenet har en psykisk oprindelse. Antropologen Ronald Grunloh mener, at vi »i stedet for at opfatte landende UFOer som årsagen til Ezekiels oplevelse med den flammende sky, Moses' samtale med den brændende busk eller Lots møde med englens burde forsøge at forklare synet af flyvende tallerkner som oplevelser, der kan sidestilles med fortidens religiøse syner«. ²²⁷ Den altid pålidelige Jacques Vallée mener, at vi har med et kontrolsystem at gøre, noget i retning af en termostat, der opsender bølger af UFO-oplevelser for at forstærke visse bevidste holdninger og fremkalde hurtige psykiske forandringer. Han har endnu ikke afgjort, om dette program for klassisk konditionering er selvopført eller opstillet af andre. ⁵⁵⁶

David Tansley, en engelsk kiropraktor, opfatter UFOerne som udtryk for bevidsthedens samvirken med andre naturkræfter, hvorved »mennesket opmuntres til at betragte verden på andre måder, der forårsager nye ideer og bevidsthedstilstande og fylder mennesket med ærbødighed og forundring, hver gang det ser et af disse varsler om en kommende bevidsthed«. ⁵⁵² Det lader til, at ufologien er ved at blive en åndelig bestræbelse.

Jeg er overbevist om, at dette er den rette indstilling, og jeg håber, den vil vise sig at være produktiv, men jeg foruroliges over nogle stadig mere udbredte tendenser. Det var sikkert ikke til at undgå en vis skuffelse, da det ikke lykkedes for selv de ihærdigste og mest objektive forskere at finde endelige og entydige beviser for UFOernes fysiske eksistens; og det er logisk, at denne fiasko har været skyld i en drejning mod mere psykisk betonedede løsninger. Der har været den sædvanlige tankeløse iver efter at finde nemme løsninger, og der er dannet to forskellige retninger, som hver især tilslutter sig de to ældste syndebukke i mystikbranchen, nemlig Gud og Satan.

Med sine forsøg på at forklare mange af oldtidens vidundere som resultatet af jordfremmede gæsters arbejde er Erich von Däniken mere eller mindre ansvarlig for den første metode. ⁵⁶⁴ Jeg finder hans hypotese trist og uforskammet over for vores forfædre, hvis bedrifter han ustandselig nedgør: men jeg indrømmer, at han har fremkaldt en bemærkelsesværdig reaktion, som har givet stødet til en

interessant og udfordrende diskussion. Det er kun udmærket, men desværre stillede han også det provokerende spørgsmål »Var Gud astronaut?«, og herefter blev hans jordfremmede gæster og andre i en stribe senere bøger omtalt som guder. Flyvende tallerkner blev genstand for en kultdyrkelse, der skød op over hele verden som svampe, og hvoraf mange var udpræget religiøse i deres opbygning, ofte domineret af en enkelt person, der påstod at være i direkte kontakt med kilden til den himmelske intelligens. I 1976 begyndte et missionerende ægtepar ved navn Bo og Peep at præke befrielse i USA, og det lykkedes dem at overtale flere hundrede af deres tilhængere til at sælge hus og hjem, forlade arbejde og familie og samles ved afskibningsstederne til det trans-planetariske paradys. De pågældende blev skuffet. Denne form for bevægelse minder om kultdannelserne omkring årtusindskiftet, der forekom over hele det post-feudale Europa, efterhånden som landbrugsøkonomierne rundt omkring begyndte at bryde sammen; store flokke af utilfredse bønder fandt sammen i forventning om, at himlen ville åbne sig og tage imod dem. Også de blev skuffet, og endnu mange flere mennesker vil blive kastet ud i økonomisk og psykologisk fallit, hvis denne tendens fortsætter.

Den modsatte holdning af dette synes at være opstået som en reaktion på disse himmelstormere, men den har heller ikke megen trøst at give. Metoden eksemplificeres af Hal Lindsay, Thomas Mc Call og John Weldon - selvlærte

kristne og bibelkyndige - der overalt kan finde bekræftelse på dystre profetier og tegn på dommedags snarlige komme.³⁴⁹ Ligesom von Däniken har de en umættelig og selektiv appetit på netop de kendsgerninger, der passer med deres teorier. Oprettelsen af Israel og det stigende antal jordskælv i verden er bevis på, »at arenaen er ved at blive klar til jordens sidste akt... hold udvig efter Antikristus...hans tilsynskomst markerer begyndelsen på de sidste syv år af dit liv.«³⁵⁰ Den store interesse for det okkulte, forskningen i parapsykologi og fremfor alt overfloden af UFOer viser, at »djævlene har skylden... UFOerne er onde og fjendtlige væsener . . . og vi har ikke oplevet det værste endnu.«³⁷⁶

Kulddannelse af profetisk tilsnit eller centreret omkring årtusindskiftet overlever sjældent længe og går som regel i opløsning, når skæringsdatoen overskrides begivenhedsløst. En ægte religion skal desuden have en form for varig social nytte for at overleve. Syner er ikke nok, hvad enten de viser os jordånder, flyvende tallerkner eller Den hellige Jomfru. Shamanen, der er i kontakt med jorden, får styrke til at føre sit folk gennem krisen. De kristne helgener overlever takket være deres gerningers konstruktive værdi for samfundet. Hvad kan så være skyld i, at trolde-spørgelses-UFO-komplekset har holdt sig så længe?

Som teori betragtet har tanken om besøgende fra andre planeter overlevelsesværdi. Den holder sig, fordi den opfylder et stærkt behov. Fortæller det os måske sandheden om os selv?

Jeg tror ikke, at væsener i et rumskib er landet her og har skabt mennesket i deres billede, i hvert fald ikke i bogstavelig forstand. Von Dänikens hypotese kan angribes og er blevet det, ganske simpelt fordi den er dårligt gennemtænkt.⁵¹⁶ Den er fuld af faktiske og logiske fejl og udelader hele det righoldige arkæologiske bevismateriale, der kan bruges til at fastslå, at de eksemplere, han har udvalgt, blev skabt af mennesker som os selv uden hjælp udefra. Men jeg tror ikke, hans bøgers popularitet blot skyldes, at mill. af læsere utålmodigt har ventet på, at der skul-

le komme nogen og leve ravage i de konventionelle historiske og arkæologiske teorier. Der er ganske vist en vis tilfredsstillelse ved at se en amatør forvirre eksperterne på deres eget område. For en overfladisk betragtning har von Däniken tilsyneladende opnået netop dette, men der er formentlig mere dybtgående forklaringer på hans tilhængeres ildhu.

Hvis vi ganger von Dänikens tidsskala med tusind, hvis vi udskifter oldtidens arkitektoniske vidunderer med de levende organismers udviklede mysterier, og hvis vores opfattelse af rumskibe kan udvides til også at omfatte meteoror, kometer og konglomerater af interstellart støv — så er jorden

*Forfatteren Lyall Watson, fra
hvis bog »Livstidevandet - det
underbevidstes biologi« vi har
hentet kapitlet om UFOer,
(1. del blev bragt i nr. 6/80),
er stærkt inspireret af den
schweiziske psykoanalytiker
C. G. Jung's teori om menne-
skenes kollektive under-
bevidsthed.*

faktisk blevet besøgt og bliver det til stadighed af jordfremmede, som stort set har været ansvarlige for menneskehedens eksistens.

Jeg tror, at denne viden er dybt rodfæstet i den biologiske underbevidsthed, hvis varige bevågenhed den har. Hvis det bliver muligt at bevise Fred Hoyles hypotese om, at Jorden med mellemrum bliver invaderet af sygdomsfremkaldende organismer, opdager vi måske, at disse organismers periodiske ankomst har en direkte sammenhæng med udbrud af aktivitet på UFO-fronten. Måske er det allerede nu umagen værd at lede efter en overensstemmelse mellem nys og gys; men jeg går ud fra, at det kollektivt ubevidste ikke kræver nogen særlig foranledning, og at det kan opsende tegn på sine egne problemer som reaktion på forskellige påvirkninger og måske helt uden særlig udløser.

Hvis der er noget hold i denne idé, hvorfor skulle det så være

det eneste, den biologiske hukommelse har i tankerne? Det er det heller ikke på nogen måde. I det stadig mere omfattende katalog over afvigende fænomener kan vi finde bevis for mange lignende erindringer.³⁷⁶

Forfædre i luften? Ja, afgjort, min herre. Og den 23. september 1973 faldt titusinder af bitte små tudser ned over den sydfranske landsby Brignoles.¹⁷ Frøer, fisk, rotter, slanger, vandmænd, blod og kødstumper er faldet ned fra både tordenskyer og klar himmel med ujævne mellemrum, lige så længe der har været nogen til at gøre optegnelser om det.¹⁷⁸

En glødende tilbagevenden til Jordens atmosfære? Væmmeligt. Den 13. december 1959 bliver den syvogtyveårige Billy Thomas Peterson fra Pontiac, Michigan, mens han sidder i sin bil, fortæret af en brand, der forvandler det meste af hans krop til aske, men som ikke engang svider hans undertøj.¹² Spontan eller overnaturlig antændelse af mennesker er forekommet så ofte, at fænomenet har fået en medicinsk betegnelse — selvforbrænding. Forfatteren Michael Harrison, der har indsamlet beretninger om flere hundrede tilfælde, beskriver processens begyndelse som en »blålig flamme, der breder sig lidt efter lidt, men meget hurtigt, til alle berørte partier af kroppen. Dette varer ved, indtil de pågældende partier er blevet sorte, og som regel indtil de er helt forkullet. Man har flere gange forsøgt at slukke flammerne med vand, men uden held . . .«²³⁹

Fjender i vinden? Bestemt. Ved flere forskellige lejligheder i august 1960 overværede en sydafrikansk politimester og tre af hans betjente, at den tyveårige Jimmy de Bruin blev skåret dybt i benene og på brystkassen af en usynlig angriber med en uhåndgribelig skalpel.¹⁴⁸ Siden 1973 har mystiske lemlæstelser af køer, får og heste, der i mange tilfælde viser sig at være helt tappede for blod, fundet sted i Colorado, Utah og Montana. En forsker anslår tilfældene til at andrage omkring syv tusind.

Urgamle krafttag med andre arter? Finder sted overalt. Den 15. august 1966 skræmte en tolv me-

ter høj abe livet af indbyggerne i den lille malaysiske landsby Segamat.¹³ Verden myldrer af uhyrer, kæmper, søslanger, djævehunde, spøgelseskatte, sommerfuglemænd og andre assorterede væsener fra sindets mørke laguner.³¹³ Psykologen Stan Gooch har sikkert ret i sin påstand om, at det moderne menneske er en krydsning mellem CroMagnon og andre forløbere, og at mange af vores dårlige drømme, vores syner af trolde og pukkelryggede dværge, er erindringer i den moderne del af vores sind om vores fortid som Neanderthalere.

En del af os lader til at være fast besluttet på at skræmme livet af resten. Men hvis man tager populariteten af rædselsfilm, spøgelseshistorier og andre gyselige produkter i betragtning, fremgår det heraf, at vi ikke alene finder os i disse plager, men ligefrem opsøger dem af egen tilskyndelse. John Napier ved London University mener, at »dyrkelsen af uhyrer har både en nedarvet og en tillært komponent: anlægget er medfødt, men genstanden for dyrkelsen må opdages gennem en læreproces . . . Mennesket beundrer størrelse som sådan, hvis fysisk storhed sammenkædes med psykologisk storhed, kan kombinationen umuligt slå fejl«. ⁴⁰⁰

Jeg har overhovedet ingen betænkeligheder ved at tilskrive meget af det, der nu forbløffer og foruroliger os, en fælles årsag i en biologisk underbevidsthed. Fra dette fundament strømmer tro og overtro, skik og myte, folketro og løgn; disse er proteusagtige væsener, der hele tiden ændrer form, i takt med at de tilpasser sig de skiftende behov og den aktuelle situation. »Flyvende tallerkner er måske nok et moderne fænomen, men de kommer fra samme stald som Pegasus, den flyvende hest fra bjerget Helicon.⁴⁰⁰ De opfylder de samme behov.

Det er dog ikke nok at falde tilbage på elementære biologiske drømme og kulturelle banaliteter. Vi kender også vores psykiske uhyrer på deres fysiske produkter. UFOerne afsviger jorden; Loch Ness-fænomenet er fælles for mange og kan fotograferes; den afskyelige snemand og sasquatchen efterlader sig fodaftryk i sneen.

Det ene træk, de synes at være fælles om, er deres virkelighedsgrad, som overstiger det ren psykologiske, men ikke når det ubestridelige. Der er aldrig beviser nok til at tilfredsstille de kritiske videnskabsmænd, men ofte lige akkurat nok til, at nogle af dem ikke mister interessen helt. Alle de relevante fænomeners flygtighed er måske vores bedste fingerpeg om deres sande væsen.

Det lader til, at vi har begået en frygtelig fejltagelse ved udelukkende at identificere os med vores bevidsthed, ved at forestille os, at vi kun er, hvad vi ved om os selv. Vi består af meget mere, og dele af os taler i tunger, man ikke lige straks vænner sig til. For at lære dette sprog må vi rette hele vores opmærksomhed mod sindets fremmedartede myter og nøje observere de hændelser, der måtte indtræffe, hvad enten de stemmer overens med de ortodokse forklaringer eller ej. For som Jung siger, »det er vigtigt og gavnligt også at tale om uforståelige sager«. ³⁰¹

KILDER:

- 12 Uden forfatter (U.f.) Detroit Free Press, 14. december 1959.
- 13 (U.f.) Malay Mail: Kuala Lumpur, 15. august 1966.
- 15 (U.f.) »The effects of UFOs upon animals«, Flying Saucer Review 16:1, 1970.
- 17 (U.f.) The Times: London, 24. september 1973.
- 102 Cathie, B. Harmonic 695. A. H. & A. W. Reed: Wellington, 1971.
- 118 Creighton, G. »The humanoids in Latin America«, i Bowen, C. The Humanoids. Neville Spearman: London, 1969.
- 148 Edwards, F. Strangest of All. Pan: London, 1962.
- 178 Fort, C. The Books of Charles Fort. Holt, Rinehart & Winston: New York, 1941.
- 227 Grunloh, R. »Flying saucers«. Royal Anthropological Institute News 23:1-4, 1977.
- 239 Harrison, M. Fire From Heaven. Sidgwick & Jackson: London, 1976.
- 275 Hynek, J. A. The UFO Experience. Abelard Schuman: London, 1972.
- 300 Jung, C. G. »Flying Saucers: a Modern Myth of Things Seen in the Skies«. (1959). Collected Works 10.
- 301 Jung, C. G. Memories, Dreams, Reflections. Random House: New York, 1961. Dansk udg. Erindringer, drømme og tanker. Biilman & Eriksen, 1966.

- 313 Keel, J. A. Strange Creatures from Time and Space. Neville Spearman: London, 1975.
- 349 Lindsey, H & Carlson, C. C. The Late, Great Planet Earth. Zondervan: Grand Rapids, 1970.
- 374 Michel, A. »Flying saucers and the straight line mystery«. New York, 1958.
- 376 Michell, J. & Rickard, R. J. M. Phenomena. Thames & Hudson: London, 1977.
- 390 McCall, T. S. & Levitt, Z. Satan in the Sanctuary. Moody: Chicago, 1973.
- 400 Napier, J. Bigfoot. Jonathan Cape: London, 1972.
- 474 Sanderson, I. Universal Visitors. Neville Spearman: London, 1969.
- 503 Stanford, R. Socorro Saucer in a Pentagon Pantry. Blue Apple: Austin, 1976.
- 516 Story, R. The Space Gods Revealed. New English Library: London, 1976.
- 522 Tansley, D. Omens of Awareness. Neville Spearman: Suffolk, 1977.
- 552 Ullman, M. et al. Dream Telepathy. Turnstone: London, 1973.
- 554 Vallee, J. Anatomy of a Phenomenon. Neville Spearman: London, 1966.
- 555 Vallee, J. Passport to Magonia. Neville Spearman: London, 1970.
- 556 Vallee, J. UFOs: The Psychic Solution. Panther: St. Albans, 1977.
- 557 Vallee, J. & Vallee, J. Challenge to Science. Neville Spearman. London, 1967.
- 564 Von Däniken. Chariots of the Gods? Souvenir: London, 1969.
- 576 Weldon, J. & Levitt, Z. UFOs: What on Earth is Happening? Harvest House: Irvine, California, 1975.

Ovenstående uddrag er hentet fra:
Lyll Watson: Livstidevandet
— Det underbevidstes biologi.
Gyldendals Bogklub, 1980.
Oprindeligt på Borgens Forlag,
1979.

Hjælp ønskes!

Vores Ekspedition har alvorligt brug for aflastning. Har De tid og lyst til at arbejde med?

Send et par ord til:
SUFOI, Postbox 6,
2820 Gentofte.

Impulser og kræfter

Gennem adskillige år har man med visse mellemrum kunnet læse om spredte iagttagelser af det fænomen, der går under navnet UFO, altså netop et uidentificeret flyvende objekt.

Men mens det ved naturvidenskabelig forskning ellers som regel er muligt at fortsætte undersøgelserne og ofte endda at anstille eksperimenter med objekterne, er dette som bekendt endnu ikke lykkedes her. Fænomenet optræder uventet og forsvinder igen uden at give mulighed for vilkårligt at kunne fremkalde en ny optræden, hvor en tilrettelagt iagttagelse og undersøgelse kan finde sted.

I de seneste årtier har udforskningen af vort planetsystem gjort et markant fremskridt gennem de fra Jorden opsendte og observerende rumsonder eller rumskibe. Herved synes det at være bekræftet, at der ikke på nogen af disse planeter eksisterer liv svarende til det, der udfolder sig i naturen her på Jorden.

Hvis man ønsker at antage, at de nævnte UFOer skulle kunne være bemandede rumskibe, må disse derfor være udgået fra verdenskloder i ufattelig stor afstand fra Jorden. Herved vanskeliggøres den i forvejen ret usandsynlige hypotese imidlertid af den kendsgerning, at en sådan rejse gennem verdensrummet vil tage urimelig lang tid selv med hastigheder, der nærmer sig lysets. Men hvad denne vanskelighed angår mener man så igen at kunne tage nogle af Einsteins teorier til hjælp. Sagt med almindelige ord hævder disse nemlig, at hvis et rumskib nærmer sig Jorden med stor fart, vil urene på dette rumskib gå meget langsommere end ure her på Jorden, hvilket igen vil sige, at et så-

dant rumskib ikke vil have en så urimelig lang tid nødvendig til rejsen.

Sådan lyder jo meget spændende og kan give anledning til rige fatasiudfoldelser. Og dem er den moderne teoretiske fysik og astronomi da også ret rig på.

Denne tidsforlængelse eller tidsdilatation kan man finde illustreret ved hjælp af urparadokset. To ure viser ens og befinder sig til at begynde med ved siden af hinanden. Så sendes det ene imidlertid med stor fart ud på en rejse i forhold til det andet, hvorefter det afslutter denne rejse med at vende tilbage til pladsen ved siden af det andet. Ifølge teorien vil det da vise et forløb af mindre tid end det ur, der har befundet sig i ro. Svarende til, at den forestillede rejse med rumskibet ikke skulle tage slet så lang tid som den, der tænkes målt her på Jorden.

Imidlertid er Einstein jo også berømt for udtalelser om, at »alt er relativt«. Dette vil i tilfældet med urene sige, at man lige så godt kunne hævde, at det er det førhen »rolige« ur, der har foretaget en rejse i forhold til det, der først blev tillagt rejsen, men nu tænkes i ro. Og så bliver det jo lidt vanskeligt at forstå dette med tidsforskellen.

Jo mere man forsøger at fordybe sig i de herhenhørende teorier, desto mere tvinges man af logisk og sund fornuft til at indrømme, at enten må man tage disse hypoteser ganske kritikløst, eller også må man forkaste dem som de virkelighedsfjerne teorier, de er. Herom har forfatteren Jacob Paludan sagt: Blot folk får en filosoferende atomfysiker at knæle for i stedet for en biskop, er de ligesom lidt lykkelige.

Stiller man — men nu på et helt andet grundlag — spørgsmålet,

om der ude fra verdensrummet sendes impulser og kræfter, som udfolder deres virkninger her på Jorden, da må dette spørgsmål undersøges og besvares ud fra langt mere omfattende iagttagelser og eksperimenter, end den moderne materialistiske naturvidenskab er tilbøjelig til.

Da må man ikke indskrænke sig til kun at ville anerkende sådanne rent mekaniske indflydelser som f.eks. lys (fotoner) og varme (energi) fra solen. Her skal som eksempler på sådanne anderledes artede indflydelser fra verdensrummet blot omtales to af de efterhånden ret mange kendte.

Gennem mangeårige og omhyggeligt gennemførte dyrkningsforsøg har det vist sig, at der er en signifikant sammenhæng mellem Månens stilling på himlen i det øjeblik, da plantefrøet lægges i jorden, og plantens senere vækst. Finder udsåningen sted, mens Månen befinder sig i et bestemt stjernebillede, vil planten f.eks. få en tydeligt styrket rodvækst. Står Månen i et andet stjernebillede, styrkes frugtdannelsen osv.

Ifølge videnskabelige teorier af samme lødighed som teorien om tidsforlængelsen kan noget sådant imidlertid ikke være tilfældet. Så da jeg engang fortalte en fag-astronom om disse erfaringer, afviste han straks sagen med, at man ikke kunne tale om bestemte stjernebilleder, fordi himlens stjerner jo kunne sammenstilles i tusind af andre stjernebilleder med andre navne end de fra gammel tid traditionelle! Indvendingen svarer ganske til, om man ville hævde, at Newtons love ikke skulle have gyldighed, fordi Newton jo kunne være født ind i en helt anden familie og have haft et andet navn. Det er-

kendelsesteoretiske og tanke-mæssige niveau i moderne astro-nomi og teoretisk fysik er nu en-gang ikke særlig højt.

Dette ene eksempel, som kan verificeres under de rette betingel-ser, er i og for sig tilstrækkeligt til at konstatere, at kræfter ude fra verdensrummet til stadighed ud-øver en vis indflydelse på plante-væksten og hermed altså på livet i naturen.

Omkring Jordan ligger dens at-mosfære, der grænser direkte til det planetariske rum omkring Jor-den. Det kan derfor ventes, at vej-ret også impulseres mere eller mindre udefra. Hvad denne sag an-går, omtaler fagmeteorologen jo kun de mange rent fysiske forhold, som i år skulle have været medvirk-ende til det unormale vejr (vul-kansk aske, øget kuldioxidmængde fra forbrænding osv.).

Vejret bestemmes imidlertid ik-ke af disse ting alene, men også udefra. Der eksisterer således en astro-meteorologi. Her har f. eks. undersøgelsen af nedbørsmæng-den gennem mange år vist en klar sammenhæng mellem denne mængde og Månens faser, dvs. Månens stilling til Solen. Til en fuldstændig videnskab om meteo-rogien hører følgelig også et stu-dium af vejrets kosmiske årsager.

Hvis man i det hele taget ad den naturvidenskabelige forsknings vej vil nærme sig spørgsmålet, om der findes kræfter og væsener i det kosmiske rum, skal man åbenbart være i besiddelse af det mod, der skal til for at frigøre sig for den officielle videnskabs indstil-ling til denne sag. Da skal man selvfølgelig være åben for at iagt-tage sådanne kræfters indflydelse overalt, hvor de manifesterer sig

UFO-forskerne har åbenbart det fornødne mod til at se usæd-vanlige fænomener i øjnene. De burde imidlertid være i besiddelse af så megen sund fornuft, at de ik-ke knæler for den filosoferende atomforskere fantasier om tidsdi-latation i bemandede rumskibe. Og så ville det naturligvis være et stort fremskridt for deres arbejde, om de kunne finde frem til en måde at verificere deres iagtt-

fortsættes næste side

Hvor det kendte slipper op begynder

Det Ukendte udkommer 6 gange om året i samme format som det ny UFO-nyt - og i samme udstyr og kvalitet.

Det Ukendte er et seriøst og velskrevet tidsskrift, som be-handler emner inden for okkultisme, parapsykologi, mysticis-me, fortidsgåder, astrologi og nyt fra det videnskabelige grænseland.

Rabat med UFO-nyt

Normalt koster Det Ukendte 85 kr. i abonnement, men UFO-nyts abonnenter har ret til en rabat på 25 kr. så prisen kun er 60 kr. - eller 145 kr. for et fællesabonnement (Det Ukendte, 3. årg. + UFO-nyt 1981).

Bestil i dag

Brug kuponen her - eller skriv den af og få abonnement på Det Ukendte. Det koster kun 60 kr. hvis du også abonnerer på UFO-nyt.

Ja tak, send mig

- Abonnement på Det Ukendte, 3. årgang. Jeg abonnerer i forvejen på UFO-nyt og betaler derfor kun 60 kr.
- Abonnement på Det Ukendte, 3. årgang. Jeg abonnerer ikke på UFO-nyt og er derfor indstillet på at slippe 85 kr. (PS. Det er stadig meget billigt).

Navn: _____

Adresse: _____

Kuponen sendes til:
Aarsleffs Forlag, 4470 Svebølle

gelser på. Uden dette kommer denne forskning ikke af stedet.

Kommentar: Sv. Krogh,
gymnasielærer, Odense.
Morgenposten, 28. sept. 1980.

Sv. Krogs artikel affødte denne reaktion:

Sund UFO-logi

Den 28/9-80 beskriver Sv. Krogh i Morgenposten UFO-fænomenet og benytter samtidig lejligheden til at beskyldte UFO-logerne for at være tankemæssigt indavlet.

Som hr. Krogh fremstiller sagens aspekter kommer man uvilkårligt til at spørge sig selv, om det er hans mening, at UFO-logerne i deres jagt på dette irriterende flyvende køkkenservice skal rende rundt med et sommerfuglenet for om muligt på den måde at bevidne, at der rent faktisk findes et synligt fænomen, der flyver rundt i vor atmosfære og ødelægger vor vante verdensopfattelse.

Hr. Krogh forekommer i begyndelsen af sin kommentar at være en fornuftig og autoritær person, men så modsiger han sig selv på det værste, idet han beskylder astronomerne og resten af den videnskabelige stab for tankemæssigt at befinde sig i en dyb bjergdal. Han vil se konkrete beviser (hvor konkret skal et bevis egentlig være, for at det er et bevis?), som han kan røre ved og eksperimentere med. Jamen, hvis videnskaben bevægede sig i det plan, hvor ville vi så udviklingsmæssigt være henne i dag?

En teori kan jo være ligeså god som enhver anden, men kun og netop kun så længe den ikke kan modbevise. Ligeledes må vi under betragtning af et hvilket som helst fænomen ikke udelukke teorier, bare fordi de i vore øjne forekommer banale eller fantastiske. Indrømmet, Einsteins relativitetsteorier er spektakulære, men ikke desto mindre er i hvert fald tidsforskyldelsesreglen rent faktisk blevet videnskabeligt afprøvet med to uhyre nøjagtige kvartsure, hvoraf det ene befandt sig i en amerikansk satellit i kredsløb omkring Jorden. Der fandt en reel tidsforskydning sted, omend den kun beløb sig til et par mi-

krosekunder, hvilket skyldes den lave hastighed, satellitten bevægede sig med.

Nuvel, vi ser altså, at UFO-erne så absolut er i stand til at rejse over store afstande på rimelig kort tid, når blot deres hastighed ligger nær eller over lysets 300.000 km/sek. (Einsteins mening om at lysets (et fotons) hastighed er den absolutte har vist sig at være ukorrekt). Nu vil mange udbryde, at det er en umulighed at opnå så hurtig en bevægelse selv for højt udviklede civilisationer, men her bør vi tænke på, at folk for mindre end 100 år siden var af den faste overbevisning, at en fart på over 30/t ville dræbe et menneske på grund af luftmodstand! Ligeledes må vi erindre os, at både begrebet fremdriftsmiddel og afstand er relativt eller variabelt. En kulfyret raket ville således ikke have de helt store chancer for at nå Månen, ligesom afstanden mellem de to store kontinenter i ældre tiders opfattelse er analog med vores nutidige afstandsbedømmelse af forholdet i solsystemet. Set ud fra disse synspunkter må vi ingeniørlunde lægge os fast på vore aktuelle begreber, når talen er om f.eks. UFOerne.

UFO-logerne, i hvert tilfælde i den yderst seriøse forening Sufoi, om hvilken, jeg bedst kan udtale mig, mangler hverken sund fornuft eller logik, tværtimod. Her har man på ingen måder forsøgt at bevise en bestemt opfattelses rigtighed eller for den sags skyld urigtighed da man endnu ikke er i besiddelse af nok materiale hertil. Den teori, der siger at UFOerne kommer ude fra et andet solsystem (hvoraf der findes adskillige i vor umiddelbare nærhed) behøver ikke at være korrekt, men ifølge førnævnte gyldne regler, som hr. Krogh åbenbart ikke kender noget til, kan denne teori jo være absolut lige så rimelig som alle andre sunde forklaringer, der er fremsat i tidernes løb. Hertil hører bl.a. teorien om, at UFOerne skulle være et endnu ukendt meteorologisk fænomen eller andre »håndgribelige« teorier om fænomenet, idet hverken parapsyriske hændelser eller massehallucinationer kan forklare ret mange UFO-iagttagelser tilfredsstillende. Iøvrigt er det heller ikke videnskabelig gode manerer at forklare noget uforklarligt med et li-

ge så uforklarligt fænomen! Ligeledes er man i besiddelse af beviser på fysiske spor (som landingsmærker, hvor man har fundet større radioaktivitet end ved baggrundsstrålingen), så ovennævnte psykiske årsager kan ikke spille den afgørende rolle i UFO-naturens opklaring. Dog gøres der et meget stort privat arbejde med bl. a. datamater og spingsstationer både her i Danmark (af Sufoi) og i andre lande, men resultaterne er endnu kun brikker i et stort puslespil.

Imidlertid forefindes verden over adskillige foreninger, der på finansiel eller anden baggrund låser sig fast på tvivlsomme eller endda modbeviste UFO-begreber og ødelægger de seriøse UFO-logers arbejde. Når talen er om fænomenet, fremdrages altid de uvidenskabeligt fungerende UFO-logers udtalelser, og dette er ingeniørlunde en sund politik, hvis vi vil forsøge at klarlægge UFO-problemet.

Tommy Christensen, Odense.

UFO-symposium på Smithsonian Institution

Den 6. september 1980 blev der afholdt et symposium på det berømte »Smithsonian« eller mere korrekt Smithsonian Institution i USA. Bemærkelsesværdigt er det, at der blev behandlet et så kontroversielt emne som UFOer.

Talerne var fra begge UFO-lejre, dvs. både for og imod:

Dr. J. Allen Hynek og Dr. Allan Hendry, begge fra Center for UFO Studies, og Dr. Bruce S. Maccabee fra U.S. Naval Surface Weapons Center. Alle tre talere argumenterede for en udvidet videnskabelig undersøgelse af de verdensomspændende UFO-fænomener.

Endvidere talte rumfartsskribenterne James E. Oberg og Robert Shaeffer samt redaktør ved Aviation Week and Space Technology Philip J. Klass, der alle tre er kendte som UFO-skeptikere.

Resultatet af »kampen« foreligger ikke ved redaktionens slutning.

Ole Henningsen.

LEDER

Fortsat fra side 3

uvurderlig indsats for UFO-sagen og SUFOI's arbejde fremover. Det ligger jo i sagens natur, at UFO-NYT's og SUFOI's livsbaner er tæt forbundne. Går det UFO-NYT godt, så går det SUFOI godt — i det mindste økonomisk — og går det dårligt med UFO-NYT, så skranter SUFOI, idet økonomien bestemmer, om UFO-projekter og -opgaver skal fremmes eller må syltes eller skrinlægges helt.

At vi er optimistiske viser bladet, som De nu sidder med i hånden, men hjælp os med at

gøre UFO-NYT verdensberømt i Danmark !!

Det er egentlig ganske pudsigt at tænke sig, at hvis blot hveranden nuværende UFO-NYT læser skaffede én ny abonnent (man kunne jo være to om opgaven!!), så ville det vovestykke, som De nu sidder med i hånden, suse gennem og ud af 1981 med flyvende faner og alle regninger betalt !

Forsidens kendte motiv fra Columbia-Fox storfilmene »Nærkontakt af tredje grad« kan i denne forbindelse næsten fortolkes symbolsk! Vi bevæger os ad ukendt vej mod nye horisonter. Ved udgangen af 1981 passerer vi højderne i hori-

sonten og får at se, om dette eksperiment dømmes som succes eller fiasko.

Vi tror og håber på en positiv reaktion blandt UFO-NYT's læsere — både nuværende og kommende — og vi modtager meget gerne både ris og ros fra læserne. Har De lyst til at rise eller rose, så send et par ord til SUFOI's postbox-adresse og mærk kuverten »UFO-NYT«. Så vil vi i et senere nummer tage de modtagne ris og roser op til behandling. Men skynd Dem nu at læse videre — der er masser af spændende læsestof i bladet — dobbelt så meget som tidligere!!

Start året med et godt køb

Nu er denne måned jo ikke ligefrem det tidspunkt, hvor folk har flest penge imellem hænderne — der er stadig eftervirkninger fra jul og nytår! Derfor har vi fundet et par billige tilbud frem . . .

UFO-emblemet

Emblemet, som vi ser her, er i fornem guldsmede-kvalitet — gyldent med dyb-blå håndlagt emalje. Det er 25 mm bredt.

Brug dette elegante embleme til at gøre din omgangskreds opmærksom på din usædvanlige interesse: UFOer. Også en god måde at komme i snak med folk på.

Fås både med nål eller som broche.

Pris kun kr. 26,50

Husk ved bestilling at gøre opmærksom på, om emblemet skal være med nål eller broche!

Projekt UFODATA

Rapporten »Projekt UFODATA - Et System til Elektronisk Databehandling af UFO/IFO Rapporter« er en lettere revideret udgave af det foredrag, Per Andersen holdt den 27. august 1979 på den første Internationale London UFO-kongres. Den omhandler SUFOI's projekt til elektronisk databehandling af rapporter og problemerne omkring det internationale samarbejde på dette område.

Men rapporten kræver ingen tekniske forudsætninger — den fortæller med almindelige ord, hvordan Projekt UFODATA opstod, hvad det har nået, og hvad dets mål for fremtiden er.

38 sider duplikeret — illustreret.

PRIS KUN KR. 7,50

Materialerne bestilles lettest ved at indbetale beløbet + kr. 5,00 (Ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtager-delen, hvad der bestilles.

**Masser af spændende
læsestof i næste nr. af
UFO-NYT, bl. a.:**

- **Ny analyse af McMinnville fotos**
- **Kosmonauters syn på UFOer**

